

• วารสาร

สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน
www.boi.go.th

ส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 23 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2555

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

มุ่งสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2558

กนอ. ยึดมั่นในหลักการ “ระบบคุณค่าที่สร้างสมดุล”

เป็นแนวทางในการดำเนินภารกิจตามบทบาทของ กนอ. ให้เกิดคุณค่าด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม พร้อมรับมือกับปัญหาทุกภัย โดยผนึกกำลังความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมนิคมอุตสาหกรรม เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมที่สามารถประกอบกิจการได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ลงทุนในประเทศไทย
มั่นใจนิคมอุตสาหกรรม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

โทร: 66-2253-0561 โทรสาร: 66-2253-2965

investment.1@ieat.mail.go.th, ieat@ieat.go.th

www.ieat.go.th, www.ieatsolution.net

ศูนย์บริการลงทุน Investment with Smile

“เราทำให้การลงทุนของท่านเต็มไปด้วยรอยยิ้ม”

บริการด้วยใจ

- ให้คำปรึกษาและประสานงานแก้ไขปัญหาการลงทุนด้วยความรวดเร็ว
- บริการข้อมูล กฎ ระเบียบด้านการลงทุนแก่นักลงทุน และผู้สนใจทั่วไป
- บริการหนังสือและเอกสารด้านเศรษฐกิจการลงทุนและอื่นๆ
- บริการจัดหาผู้ร่วมทุน
- อำนวยความสะดวกในการออกใบอนุญาตทำงานและวีซ่าแก่นักลงทุน
- ให้คำปรึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญการชาวต่างประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร : 0 2553 8111 โทรสาร : 0 2553 8222
อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

สะดวก
รวดเร็ว

ทางเลือกใหม่ Counter Service ระบบ eMT (ใหม่)

ลดขั้นตอน
การทำงาน

ประหยัด
ค่าใช้จ่าย

Counter Service eMT (ใหม่)

บริการใหม่ของสมาคมสโมสรนักสกลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการ ในระบบ eMT (ใหม่) ที่ไม่สะดวกดำเนินการด้วยตนเอง ในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ✔ ขออนุมัติส่งปล่อยเครื่องจักร (คำร้อง / ธันวาคม)
- ✔ ขออนุมัติส่งปล่อยแบบขอคืนอาหาร และถอนคำประกันเครื่องจักร (คำร้อง / ธันวาคม)
- ✔ ขออนุมัติส่งคืน - ส่งซ่อมเครื่องจักรออกไปต่างประเทศ (คำร้อง)
- ✔ ขออนุมัติบันทึกรายการเครื่องจักร

- ✔ ขอยกเลิก (คำร้อง)
- ✔ ขอแก้ไขรายการเครื่องจักร
- ✔ ขออนุมัติส่งปล่อยแบบขอผ่อนผันการใช้ธนาคารคำประกัน (คำร้อง / ธันวาคม)
- ✔ ขออนุมัติเอกสารเรียกเก็บภาษีอากร (คำร้อง)
- ✔ ขออนุมัติขยายระยะเวลาคำประกันเครื่องจักร (คำร้อง)

สอบถามข้อมูลใช้บริการได้ที่

สำนักงานกรุงเทพ : คุณปณณพัสร์, คุณฤทธิรัตน์, คุณบุษดี โทรศัพท์ 0 2936 1429 ต่อ 801, 802, 804

วารสารส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

สารบัญ

CONTENTS

ปีที่ 23 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2555

ก้าวสู่ประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน
2558

ทนาย ประตูกำ
สู่โลกตะวันตก

จับกระแสโลก

กฎและระเบียบควรรู้

ภาวะการส่งเสริม
การลงทุน

ความเคลื่อนไหว

6	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โอกาสและความท้าทายของไทย
14	อาเซียนเบื้องต้น
25	ธุรกิจไทยได้หรือเสียประโยชน์ หลังเปิดเสรีอาเซียน
36	ไทยในการเตรียมพร้อมเข้าสู่ AEC
39	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและสหภาพยุโรป การรวมกลุ่มที่แตกต่าง
43	บัญญัติ 20 ประการ คู่มือเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ AEC
53	การแข่งขันเพื่อก้าวสู่ธนาคารแห่ง AEC
57	สายการบินแห่งชาติกับความท้าทายใน AEC
60	ท่าเรือน้ำลึกทวายประตูเชื่อมตะวันออก - ตะวันตก
64	พิมพ์เขียว “ชีวเศรษฐกิจ” ของสหรัฐฯ
67	แอมเจน...ผู้นำด้านยาชีวภาพของโลก
71	นานาชาติกับบีโอไอ
74	ภาวะการส่งเสริมการลงทุน
75	โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน
88	แอดวง สกท.

แรง...สดชื่นเต็มปอด ด้วย BlueDiesel + Euro 4

เมื่อนวัตกรรมน้ำมันเกรดพรีเมียม BlueDiesel ที่มี Blue Booster เพิ่มค่าซีเทนให้เหนือมาตรฐานถึง 68* (กฎหมายกำหนดไว้ที่ 47) และสารทำความสะอาด Nano Clean ที่ทำให้เครื่องยนต์และหัวฉีดสะอาดในระดับ Superior Level ทำงานร่วมกับมาตรฐานน้ำมัน Euro 4 ที่ช่วยลดมลพิษได้ดียิ่งขึ้น จะรวมกันเป็นหนึ่งเดียว เป็นอีกขั้นของน้ำมันดีเซลจาก ปตท. เพื่อสมรรถนะรถที่ดียิ่งขึ้น และลมหายใจที่สดชื่นยิ่งขึ้น

*ค่าซีเทนอาจแตกต่างกันบ้าง ขึ้นอยู่กับน้ำมันพื้นฐานจากโรงกลั่น

ปีที่ 23 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2555

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปี 2558 ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ซึ่งประกอบไปด้วย ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม พม่า มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย จะก้าวเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community (AEC) อย่างสมบูรณ์ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ไทยซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียน จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตัวเอง เพื่อรับมือกับการก้าวสู่การเป็นประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนด้วยเช่นกัน ซึ่งหากนับเวลาต่อจากนี้ ก็จะมีเหลือเวลาอีกไม่ถึง 3 ปี และเมื่อถึงเวลานั้นประเทศไทย จะก้าวไปแข่งขันกับเพื่อนบ้านในอาเซียนได้อย่างไร เป็นคำถาม ที่อยู่ในใจหลายคน

วารสารส่งเสริมการลงทุนในฉบับนี้ จึงขอนำเสนอ หลายข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ เพื่อการวางแผนเตรียมรับ ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของ AEC ซึ่งมีทั้งโอกาสและความ ท้าทาย พร้อมบทความที่เกี่ยวกับชีวภาพและชีวเศรษฐกิจ ที่นับว่าเป็นความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของศตวรรษนี้ สำหรับเป็นแนวทางและเพิ่มความรู้ เพื่อ ปรับปรุงแสวงหาความอยู่รอดทางธุรกิจอีกทางหนึ่ง

แล้วพบกันฉบับหน้าในเรื่องของพลังงานและ พลังงานทางเลือก:

บก.เถล

มีนาคม 2555

กองบรรณาธิการ

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

ดร.อรรชกา สีบุญเรือง	เลขาธิการฯ
นางศรีธนา สุจิตต์	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอริณันท์ พัฒนพันธ์ชัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นายไชยดี แก้วแสง	รองเลขาธิการฯ
นางสาวดวงใจ อัครจินตติ์	รองเลขาธิการฯ และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวราภรณ์ เอยลอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางนงนารถ วงษ์เกษม	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวสุนันทา อัครกิจ	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ วัฒนาลวดี
 ดร.บงกช อนุโรจน์
 นางสาวรัตนวิมล นานี ศุภธิษเฐ
 นางสาวพรรณิณี เจริญสุธา
 นายสุทธินันท์ กิตติพิทักษ์กุล
 นางสาววันเพ็ญ หุจิรัตน์วิวัฒน์
 นางสาวภาดา เจริญมิตร
 นางสาวทรงสิทธิ์ ดันตวิมล
 นางสาวปิยะวรรณ ชัยนิมา
 นายอิสระ อนุรัตน์บำรุง
 นางสาวฐิติตา ศิริทรัพย์
 นางสาวศศิลา อัครนิมิตร
 นายธรรมรัตน์ รัตนพันธ์
 นางสาวณัทกร กัทพันธ์
 นางสาววรรณนิมา พิกพิโยธสิทธิ์
 นางสาวเมธาวี ประสงค์
 นางสาวอุทัยวรรณ เฒะณรงค์
 นางสาวอริสรา พึ่งทองหล่อ
 นางสาวธนาภา วัฒนพันธ์
 นางสาวยอดกมล สุทธิพงษ์
 นางสาวนันทกานต์ กฤษณจินดา
 นายธีระพงษ์ อดิชาติบานนท์
 นางสาวสุวิดา อธิวงษ์
 นายสถาปนา พรหมบุญ
 นางสาววันทนา ภาตาส
 นายวุฒิชัย กิสังพัฒน์
 นางสาวธนิษฐา โพธิ์ปาน

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน
 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8188, 8184 และ 6196
 โทรสาร : 0 2553 8222 และ 0 2553 8316
 อีเมล : head@boi.go.th
 เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์

บริษัท พรินท์ ซีดี จำกัด
 29/45-46 ซ. วัดสามง่าม ต. พระรามที่ 1 แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

BOI Green Print Emission Reduction | 24.22%

19 ASEAN SUMMIT
INDONESIA
2011

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โอกาสและความท้าทายของไทย

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ได้ก่อตั้งขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ แรงงานฝีมือ การลงทุน และเงินทุนอย่างเสรี สำหรับประเทศกลุ่มอาเซียน นำไปสู่การมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (Single Market and Single Production Base) เป็นทั้งโอกาสและความท้าทายสำหรับประเทศไทย

การยกระดับจากอาเซียนเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC เกิดขึ้นในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อเดือนตุลาคม 2546 โดยการออกแถลงการณ์บาหลีฉบับที่ 2 (Bali Concord II) ประกาศเจตนารมณ์ในการจัดตั้งประชาคมอาเซียนขึ้น ภายในปี 2563 ซึ่งจะประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ

- ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community – ASC)
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC)
- ประชาคมสังคม - วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community – ASCC)

นอกจากนั้น ยังมีข้อตกลงร่วมกันที่จะเร่งรัดเปิดเสรีในกลุ่มสินค้าและบริการ 11 สาขา เป็นกลุ่มสาขานำร่อง (Priority Sectors) ได้แก่ สินค้าเกษตร (Agro - Based Goods) การขนส่งทางอากาศ (Air Transport) สินค้ายานยนต์ (Automotive Products) โทรคมนาคมและคอมพิวเตอร์ (e - ASEAN Including ICT Equipment) สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Products) การประมง (Fisheries) สุขภาพ (Healthcare) ผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber - Based Products) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (Textile & Clothing) การท่องเที่ยว (Tourism) ผลิตภัณฑ์ไม้ (Wood - Based Products) และต่อมาได้เพิ่มโลจิสติกส์ (Logistics) เป็นสาขาที่ 12

ต่อมาในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนเมื่อเดือนมกราคม 2550 ที่เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตัดสินใจเร่งรัดกระบวนการ AEC ให้แล้วเสร็จเร็วขึ้น โดยได้ประกาศแถลงการณ์ที่เมืองเซบู เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2550 เพื่อเร่งรัดการจัดตั้ง AEC ภายในปี 2558

จากนั้นได้กำหนดพิมพ์เขียวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เมื่อปี 2550 โดยมุ่งเน้นใน 4 ด้าน คือ

- การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
- การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
- การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
- การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากนั้นผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ซึ่งได้เริ่มมีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 โดยเปรียบเสมือนกับรัฐธรรมนูญของอาเซียน จะเปลี่ยนรูปแบบของกลุ่มอาเซียนจากการร่วมมือกันแบบหลวมๆ ในรูปของสมาคมมาเป็นองค์กรระหว่างประเทศที่มีสถานะทางกฎหมาย โดยประเทศสมาชิกมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตาม

เปิดเสรีการค้า - การบริการ - การลงทุน สู่ตลาดและฐานผลิตหนึ่งเดียว

สำหรับความหมายของ AEC คือ อาเซียนจะเป็นตลาดและฐานการผลิตหนึ่งเดียว (Single Market and Production Base) และมีการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับอาเซียน ในการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันเข้าสู่ภูมิภาค เมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่ง เช่น จีน และอินเดีย

“ความหมายของ AEC คือ อาเซียนจะเป็นตลาดและฐานการผลิตหนึ่งเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี”

รูปแบบของ AEC จะแตกต่างไปจากอาเซียนในอดีต โดยนับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของอาเซียน ที่ตั้งเป้าหมายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจไว้อย่างชัดเจน อนาคตของอาเซียนตามที่ผู้นำได้ตั้งเป้าไว้ คือ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในแบบสหภาพยุโรป แม้ว่าการรวมกลุ่มจะไม่เหมือนกัน แต่มีเป้าหมายเดียวกัน คือ ให้อาเซียนกลายเป็นประเทศเดียวกัน ไร้อุปสรรคในการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตทั้งหลาย มีมาตรฐานและกฎระเบียบที่สอดคล้องกัน สินค้าราคาเดียวกัน ต่างกันเฉพาะค่าขนส่ง

การพัฒนาสู่ AEC กำหนดเป้าหมายต้องการให้เป็นตลาดเดียวและฐานการผลิต (Single Market and Production Base) โดยเร่งรัดการเคลื่อนย้ายเสรีใน 5 ด้าน ได้แก่ สินค้า (Goods) เงินทุน (Capital) แรงงานฝีมือ (Skilled Labor) การลงทุน (Investment) และธุรกิจบริการ (Services)

:: บีโอไอจัดสัมมนาเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการลงทุนไทยใน AEC เมื่อเดือนกรกฎาคม 2554

เคลื่อนย้ายสินค้าโดยเสรี

การเคลื่อนย้ายเสรีประการแรก คือ การเคลื่อนย้ายสินค้าโดยเสรี ตามข้อตกลงการค้าสินค้าอาเซียน (ASEAN Trade in GOODS Agreement - ATIGA) ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 พฤศจิกายน 2553 โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. ปรับลดอัตราภาษีศุลกากร โดยยึดกรอบตามข้อตกลงระบบสิทธิพิเศษทางภาษีที่เท่ากันของอาเซียน เพื่อเขตการค้าเสรีอาเซียน (Agreement On The Common Effective Preferential Tariff Scheme For The ASEAN Free Trade

Area - CEPT) กล่าวคือ กลุ่มอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ต้องลดภาษีศุลกากรระหว่างประเทศอาเซียนและพันธมิตร ให้เหลือร้อยละ 0 ภายในวันที่ 1 มกราคม 2553 ส่วนกลุ่มประเทศ CLMV ลดเหลือร้อยละ 0 - 5 ภายในวันที่ 1 มกราคม 2553 และลดเหลือร้อยละ 0 ภายในวันที่ 1 มกราคม 2558 ยกเว้น 2 กลุ่ม คือ

- สินค้าในรายการอ่อนไหว (Sensitive List) แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 5 ซึ่งกรณีของไทยได้กำหนดสินค้ากาแฟ มันฝรั่ง มะพร้าวแห้ง และไม่ตัดดอกเป็นสินค้ารายการอ่อนไหว
- สินค้าในรายการอ่อนไหวสูง (Highly Sensitive List) สามารถกำหนดอัตราภาษีเป็นพิเศษได้ แต่ต้องลดลงในระดับที่สมาชิกอื่นๆ ยอมรับได้ เช่น ประเทศมาเลเซียกำหนดข้าว อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ กำหนดข้าวและน้ำตาล เป็นสินค้าในรายการนี้

“ATIGA จะช่วยให้การส่งออกสินค้าไทยคล่องตัวมากขึ้น”

สำหรับตัวอย่างการเจรจาเขตเศรษฐกิจเป็น Highly Sensitive List คือ บันทึกความเข้าใจระหว่างไทยและอินโดนีเซียเรื่องน้ำตาล เพื่อเขตเศรษฐกิจที่อินโดนีเซียขอชะลอการลดภาษีนํ้าตาลภายใต้กรอบอาเซียนออกไป โดยอินโดนีเซียยอมกำหนดแผนลดภาษีนํ้าตาลที่ชัดเจนขึ้น โดยตกลงที่จะลดภายใต้กรอบอาฟต้า จากอัตราร้อยละ 30 - 40 เหลือร้อยละ 5 - 10 ภายในปี 2558 รวมถึงจะคงระดับการนํ้าตาลจากไทย โดยอิงปริมาณการนํ้าตาล 3 ปีล่าสุด (2548 - 2550) รวมถึงส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสภานํ้าตาลแห่งชาติอินโดนีเซียและสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและนํ้าตาลทรายของไทย ในด้านการค้า การผลิต และการบริโภค รวมทั้งจัดตั้งกลไกหารือเพื่อปรับปรุงการค้านํ้าตาลระหว่างอินโดนีเซียและไทย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. กำหนดให้ใช้มาตรการที่มีใช้อยู่ในศุลกากร (NTMs)

ต้องมีการเผยแพร่ และโปร่งใส จัดทำเป็นฐานข้อมูลให้สมาชิกทราบ สมาชิกต้องทบทวนการใช้ NTMs และยกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non - Tariff Barriers : NTBs) เป็นระยะๆ จนถึงปี 2558 เช่น การจำกัดโควตานำเข้า การกำหนดมาตรฐานสินค้า การออกใบอนุญาตนำเข้า ฯลฯ

3. อำนวยความสะดวกทางการค้า สมาชิกต้องพัฒนา

และดำเนินการตามแผนการทำงาน ที่ครอบคลุมการอำนวยความสะดวกทางการค้าของอาเซียน ต้องครอบคลุมเรื่องพิธีการศุลกากร กฎระเบียบและขั้นตอนทางการค้า มาตรฐานและการปฏิบัติตามมาตรฐาน มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกด้านศุลกากร ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว และเรื่องอื่นๆ ที่ระบุโดยคณะมนตรีเขตการค้าเสรีอาเซียน

อนึ่ง เป็นที่นํ้าสังเกตว่า ATIGA แตกต่างจากกรณีสหภาพยุโรปที่ประเทศต่างๆ เก็บภาษีศุลกากรจากสินค้านอกกลุ่มในอัตราเดียวกัน ในลักษณะสหภาพศุลกากร (Customs Union) โดยกรณีของ ATIGA แต่ละประเทศของอาเซียนยังคงมีอิสระ ในการกำหนดอัตราศุลกากรจากประเทศนอกกลุ่มอาเซียนแตกต่างกันไป

ในส่วนของไทย นับว่าได้รับประโยชน์จาก ATIGA คือ จะช่วยให้การส่งออกสินค้าไทยคล่องตัวมากขึ้น ตลาดอาเซียนกลายเป็นตลาดส่งออกใหญ่ที่สุดของไทย และไทยมีสินค้าหลายรายการที่มีศักยภาพในการส่งออกไปอาเซียนในอนาคต

:: สำนักงานธนาคารกรุงเทพในสิงคโปร์

เคลื่อนย้ายเงินทุนเสรี แต่ยังไม่ก้าวสู่ สกุลเงินเดียวกัน

การเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรี มีการกำหนดขั้นตอนดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม เช่น แก้ไขปรับปรุงระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อสร้างความคล่องตัวแก่การไหลเวียนของเงินทุน โดยกำหนดจุดประสงค์ร่วมกัน คือ รองรับการเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการพัฒนาและรวมตัวของตลาดทุนในอาเซียน เน้นเรื่องความโปร่งใสและเสรีภาพในการโอนเงินเข้า - ออก เป็นหลัก

“การเปิดเสรีเงินทุนเป็นเรื่องอ่อนไหว
ต้องพิจารณาดำเนินการอย่างรอบคอบ
ตามแผนงานที่เห็นชอบ
โดยรัฐมนตรีคลังอาเซียน”

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประเด็นการเปิดเสรีเงินทุนเป็นเรื่องอ่อนไหว ต้องสร้างเกราะป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นตามมาด้วย จึงต้องพิจารณาดำเนินการอย่างรอบคอบและค่อยเป็นค่อยไปตามแผนงานที่เห็นชอบโดยรัฐมนตรีคลังอาเซียน โดยสมาชิกอาเซียนมีกำหนดส่งแผนการเปิดเสรีระยะสั้น และระยะปานกลาง ภายในเดือนกันยายน 2555 ซึ่งในระหว่างนี้มีมติว่า ประเทศใหญ่ควรสนับสนุนประเทศที่เป็นสมาชิกใหม่ในเรื่องการทำแผนการเปิดเสรีเงินทุนในด้านระบบชำระเงิน

ในส่วนระบบชำระเงิน ได้กำหนดแผนที่จะเชื่อมโยงให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อเป็นถนนเชื่อมโยงระบบการค้าขายและการใช้จ่ายของ 10 ประเทศ เพื่อให้สามารถชำระค่าสินค้าและบริการข้ามประเทศทางอิเล็กทรอนิกส์ทำได้สะดวกและเสียค่าใช้จ่ายน้อยลง สามารถรองรับการชำระเงินระหว่างกันด้วยสกุลเงินภูมิภาคที่จะมากขึ้นในอนาคต และการเชื่อมโยงระบบเอทีเอ็มพูลให้เป็นเครือข่ายเดียวกัน เพื่อให้สามารถใช้บัตรเพียงใบเดียว สามารถกดเอทีเอ็มได้ทุกที่ใน 10 ประเทศอาเซียน

สำหรับการรวมสกุลเงินอาเซียนให้เป็นหนึ่งเดียว เหมือนกับการเงินยูโรของสหภาพยุโรปนั้น ดร. ประสาร ไตรรัตน์วรกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ทัศนะว่า กลุ่มอาเซียนยังไม่มีเป้าหมายจะรวมเงินเข้าเป็นสกุลเดียวกัน

และคิดว่าน่าจะไม่มีมีการดำเนินการในทิศทางนี้ในอนาคต เพราะเศรษฐกิจของ 10 ประเทศในกลุ่มอาเซียน ยังมีความแตกต่างกันมากเกินไป เช่น GDP ของอินโดนีเซียมีขนาดใหญ่เป็น 100 เท่าของ GDP ลาว นอกจากนั้น ยังมีบทเรียนของการกำหนดเงินยูโรเป็นเงินสกุลเดียวของสหภาพยุโรป แต่ประเทศสมาชิกมีนโยบายการคลังที่แตกต่างกัน ในที่สุดก่อให้เกิดวิกฤติเศรษฐกิจอย่างรุนแรงขึ้นในปัจจุบัน

สำหรับโอกาสที่เป็นไปได้ในอนาคตนั้น ดร.ประสาร เห็นว่าอาจจะเห็นเพียงแค่การอิงค่าเงินกันเองระหว่างภูมิภาค โดยมีเงินสกุลใดสกุลหนึ่งในภูมิภาคนี้เป็นสกุลหลัก เช่น สกุลเงินหยวนของจีน และมีสกุลอื่นมาอิงในลักษณะผูกโยงไปในทิศทางเดียวกัน แต่ค่าเงินของแต่ละประเทศยังสามารถขึ้นลงได้อย่างอิสระ

เคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือ 7 สาขา

การเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี ปัจจุบันได้มีการลงนามในข้อตกลง ASEAN Framework Agreement on Mutual Recognition Arrangement – MRA ใน 7 สาขาแล้ว คือ วิศวกร พยาบาล สถาปนิก นักสำรวจ นักกฎหมาย นักบัญชี แพทย์และทันตแพทย์ สำหรับสาขาอื่นกำหนดเริ่มทำ MRA ในปี 2555 และดำเนินการให้แล้วเสร็จในปี 2558

ภายใต้ข้อตกลง MRA มีการกำหนดกรอบการดำเนินการในเรื่องคุณสมบัติ เช่น การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ฯลฯ เพื่อเอื้อให้นักวิชาชีพในอาเซียนประเทศหนึ่งสามารถจดทะเบียนเพื่อประกอบวิชาชีพในประเทศอาเซียนอื่นๆ ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบภายในของประเทศนั้นๆ ในการอนุญาตประกอบอาชีพในสาขาดังกล่าว เช่น ตามกฎหมายไทย มีสภาวิศวกร สภาสถาปนิก แพทยสภา ทันตแพทยสภา กระทรวงสาธารณสุข ฯลฯ เป็นหน่วยงานพิจารณาการขึ้นทะเบียนนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน ทั้งนี้ นักวิชาชีพของอาเซียนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในประเทศไทยทุกประการ

นอกจากนี้ ยังกำหนดให้มีการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการตรวจลงตราวีซ่าและออกใบอนุญาตทำงาน พร้อมกำหนดข้อยกเว้นวีซ่าระยะสั้น และจัดทำ ASEAN Business Card สำหรับงานที่ต้องดำเนินการต่อเนื่อง คือ การอำนวยความสะดวกในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับด้านเคลื่อนย้ายแรงงานมีฝีมือ รวมถึงพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานด้านแรงงานมีฝีมือร่วมกัน

:: บีโอไอนำคณะนักลงทุนไปเยี่ยมชมกิจการ
เครือเจริญโภคภัณฑ์ ในเวียดนาม

เปิดเสรีการลงทุนภายใต้ ACIA

การเปิดเสรีด้านการลงทุน เป็นการปรับปรุงเพื่อยกระดับความตกลงเดิมด้านการลงทุนของอาเซียน (AIA) ให้เป็นข้อตกลงการลงทุนเต็มรูปแบบ คือ ASEAN Comprehensive Investment Agreement (ACIA) ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2552 ที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสาระสำคัญครอบคลุม 4 ด้านหลัก คือ การเปิดเสรีการลงทุนคุ้มครองการลงทุน ส่งเสริมการลงทุน และอำนวยความสะดวกการลงทุน โดยนำกรอบเกี่ยวกับการเปิดเสรีและคุ้มครองการลงทุนของสมาชิกอาเซียนเดิม 2 ฉบับ มารวมกันและปรับปรุงตามมาตรฐานสากล ดังนี้

- กรอบความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (Framework Agreement on the ASEAN Investment Area - AIA) เน้นเรื่องการเปิดเสรี
- ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนของอาเซียน (Agreement for Promotion and Protection of Investments) เน้นเรื่องการคุ้มครองการลงทุน

“การเปิดเสรีด้านการลงทุน
มีสาระสำคัญครอบคลุม 4 ด้านหลัก
คือ การเปิดเสรีการลงทุน
คุ้มครองการลงทุน ส่งเสริมการลงทุน
และอำนวยความสะดวกการลงทุน”

ข้อตกลง ACIA ครอบคลุมทั้งการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และการลงทุนโดยอ้อมจากต่างประเทศในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment) โดยจะให้ความคุ้มครองเท่าเทียมกับคนในชาติ (National Treatment) ครอบคลุมการเปิดเสรีธุรกิจ 5 ภาค ได้แก่ การเกษตร การประมง การทำป่าไม้ การทำเหมืองแร่ และภาคการผลิต รวมถึงการลงทุนในธุรกิจบริการภายใต้กรอบบริการอาเซียน (AFAS) เดิม

หากประเทศใดไม่ต้องการเปิดเสรีในบางธุรกิจ สามารถสงวนมาตรการ/ธุรกิจไว้ในรายการข้อสงวนที่จะไม่เปิดเสรีการลงทุนได้ในรูปแบบ Negative List Approach โดยสามารถจะสงวนสิ่งที่ไม่ต้องการเปิดเสรีใน Reservation Lists

ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (Framework agreement on ASEAN Investment Area – AIA) ไทยมีพันธกรณีผูกพันให้เปิดเสรีรายการสงวนชั่วคราวจำนวน 3 สาขาภายในปี 2553 ได้แก่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช และการทำป่าไม้จากป่าปลูก

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2553 เห็นชอบต่อมติคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนศ.) ดังนี้

- ให้เลื่อนการเปิดเสรีการลงทุนในกิจการ 3 สาขา จากเดิมที่กรอบความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (AIA) กำหนดไว้ในวันที่ 1 มกราคม 2553 ออกไปก่อน
- ให้มีคณะทำงานหารือและเสนอแนวทางการเปิดเสรีการลงทุนในกิจการ 3 สาขา
- ให้มีข้อสงวนการเปิดเสรีในกิจการ 3 สาขา ในรายการข้อสงวนของไทยภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA)

เปิดลงทุนบริการต่างชาติถือหุ้น อย่างน้อยร้อยละ 70

การเคลื่อนย้ายบริการเสรี การอนุญาตให้นักลงทุนอาเซียนสามารถถือหุ้นได้สูงสุดไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ในกิจการบริการ 128 สาขา จะส่งผลให้มีการแข่งขันในตลาดมากขึ้น ผู้บริโภคจะได้บริโภคบริการที่ราคาถูกลงและมีคุณภาพดีขึ้น โดยมีข้อกำหนดแตกต่างกันตามแต่ละสาขา คือ

- การลงทุนสาขาคอมพิวเตอร์/โทรคมนาคม สุขภาพท่องเที่ยว และการขนส่งทางอากาศ นักลงทุนต่างชาติถือหุ้นได้ร้อยละ 70 (สัดส่วนสูงสุดตามข้อตกลงร่วมกัน) นับตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นไป
- การลงทุนสาขาโลจิสติกส์ ถือหุ้นได้ร้อยละ 51 ในปี 2553 และเพิ่มเป็นร้อยละ 70 ในปี 2556 เป็นต้นไป
- สาขาอื่นๆ ที่มีได้ระบุ (หมายถึงครบหมดทุกสาขา) ถือหุ้นได้ร้อยละ 51 นับตั้งแต่ปี 2553 และเพิ่มเป็นร้อยละ 70 ในปี 2558

กิจการที่เปิดเสรีอยู่แล้ว และต่างชาติครองตลาดส่วนใหญ่ เช่น การขนส่งทางเรือระหว่างประเทศ จะไม่ได้รับผลกระทบเพิ่มขึ้น เนื่องจากเรือต่างชาติสามารถมาแวะเทียบท่าได้อย่างเสรี แต่อาจจะกระทบทางอ้อม โดยต่างชาติมาตั้งธุรกิจโลจิสติกส์อื่นๆ และ Cross Subsidy หรือให้บริการครบวงจร ในกรณีผู้ตรวจสอบสินค้า (Surveyor) เป็นบริษัทต่างชาติอยู่แล้ว เช่น SGS เนื่องจากต้องการความน่าเชื่อถือระดับสากล

โอกาสและความท้าทายสำหรับประเทศไทย

การก้าวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ด้วยการเคลื่อนย้ายเสรีทั้ง 5 ด้าน นี้ นับว่าเป็นการเปิดโอกาสทางธุรกิจให้ประเทศไทย ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

“AEC ทำให้อาเซียนกลายเป็นตลาดภายในประเทศของไทย หากมองในแง่ประชากรแล้ว นับเป็นการขยายตลาดการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้นถึง 9 เท่าตัว”

1. การเกิดขึ้นของ AEC ทำให้อาเซียนกลายเป็นตลาดภายในประเทศของไทย หากมองในแง่ประชากรแล้ว นับเป็นการขยายตลาดการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้นถึง 9 เท่าตัว จากเดิมที่ตลาดในประเทศไทยซึ่งมีประชากรเพียง 65 ล้านคน จะเพิ่มขึ้นเป็น 590 ล้านคน และหากมองในแง่มูลค่าธุรกิจแล้ว จะเพิ่มขึ้นเกือบ 6 เท่า จากเดิมเศรษฐกิจไทยมีขนาด 320 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2553 หรือร้อยละ 0.51 ของ GDP โลก จะเพิ่มขึ้นเป็น 1,843 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือร้อยละ 2.9 ของ GDP โลก

2. เปิดโอกาสให้ใช้ประโยชน์จากฐานการผลิตร่วมใน AEC โดยจะพิจารณาสถานที่ได้เปรียบสูงสุด โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น ตั้งใกล้วัตถุดิบ แรงงานราคาถูก ใกล้กับตลาดสภาพแวดล้อมการลงทุน กฎระเบียบของรัฐ ฯลฯ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก เช่น สิ่งทอ รองเท้า ฯลฯ ที่ปัจจุบันกำลังขาดแคลนแรงงาน

3. สามารถนำเข้าวัตถุดิบราคาถูก โดยไม่ต้องชำระอากรขาเข้า และส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดในอาเซียนโดยไม่ต้องชำระอากรขาเข้าของประเทศนั้นๆ

4. ตลาดมีขนาดใหญ่ขึ้น เอื้อประโยชน์ต่อการก่อตั้งกิจการขนาดใหญ่ ก่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด (Economy of Scale) ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง

5. แรงงานฝีมือและนักวิชาชีพของไทย โดยเฉพาะแรงงานที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ สามารถไปทำงานในประเทศอื่นๆ ในอาเซียนได้สะดวกยิ่งขึ้น เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ โดยทางอ้อม ขณะเดียวกันภาคธุรกิจของไทยสามารถจ้างผู้มีความรู้ความสามารถจากประเทศอาเซียนมาทำงานได้มากขึ้น เนื่องจากสภาพชีวิตความเป็นอยู่ค่อนข้างดี รวมถึงค่าครองชีพ

ในไทยค่อนข้างต่ำ นับเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สามารถดึงดูดการลงทุนในประเทศไทย

6. ประชาชนชาวไทยและประเทศอื่นๆ ในอาเซียนสามารถเลือกซื้อสินค้านำเข้าจากอาเซียนที่หลากหลายมากขึ้นจากการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น ทำให้ราคาถูกลง โดยนับว่าเป็นผลดีต่อผู้ประกอบการไทย เนื่องจากสินค้าที่ผลิตในไทยมีภาพลักษณ์ค่อนข้างดีในอาเซียนว่าเป็นสินค้ามีคุณภาพ ทำให้สามารถส่งออกไปได้มากขึ้น

:: การผลิตหนังสือแบบป๊อปอัพในเวียดนาม

ผลกระทบไม่มากอย่างที่คิด

คนทั่วไปมักคิดว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่แบบ Big Bang ในปี 2558 เมื่ออาเซียนก้าวสู่ AEC แต่ความจริงแล้ว กระบวนการไปสู่ AEC ดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยไทยได้ดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ดังนั้นผลกระทบที่เกรงว่าจะเกิดขึ้นหลังจากปี 2558 จึงไม่มากอย่างที่คิด ตัวอย่างเช่น

ผลกระทบจากการแข่งขันที่สูงขึ้น เนื่องจากสินค้าจากอาเซียนจะเข้ามาแข่งขัน ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตในประเทศที่ขาดความสามารถในการแข่งขัน แต่ผลกระทบในเรื่องนี้ไม่มากอย่างที่คิด เนื่องจากไทยได้ลดอากรขาเข้าสินค้าจากอาเซียนเหลือร้อยละ 0 ในรายการสินค้าเกือบทั้งหมดมาตั้งแต่ปี 2553 แล้ว ดังนั้น ผลกระทบโดยตรงจากการที่อาเซียนก้าวสู่ AEC ในปี 2558 จึงค่อนข้างน้อย

“ไทยได้ลดอากรขาเข้าสินค้าจากอาเซียนเหลือร้อยละ 0 ในรายการสินค้าเกือบทั้งหมด มาตั้งแต่ปี 2553 แล้ว ดังนั้น ผลกระทบโดยตรงจาก AEC จึงค่อนข้างน้อย”

อย่างไรก็ตาม อาจจะมีผลกระทบโดยอ้อม เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนเปิดเสรีการลงทุน ทำให้ต่างชาติเข้าไปลงทุนมากขึ้น ส่งผลให้มีความสามารถในการแข่งขันของประเทศนั้นเพิ่มมากขึ้น อาจจะมีสินค้านั้นมาจำหน่ายในประเทศไทย ซึ่งจะเกิดผลกระทบต่อผู้ผลิตไทยได้

ผลกระทบจากการที่นักลงทุนต่างชาติในอาเซียนสามารถลงทุนในไทยได้มากขึ้น ซึ่งการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมแล้ว แทบไม่ได้รับผลกระทบ เนื่องจากไทยได้เปิดเสรีให้ต่างชาติมาลงทุนนับตั้งแต่ พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ได้มีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่ปี 2542 ยกเว้นเพียงบางกิจการเท่านั้นที่ยังสงวนไว้ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ เช่น การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือน (บัญชี 2) การผลิตไม้วีเนียร์ ชิปบอร์ด ฮาร์ดบอร์ด (บัญชี 3) และกิจการโรงสี (บัญชี 3) เป็นต้น ประกอบกับไทยไม่ได้มีแผนที่จะเปิดเสรีกิจการในภาคอุตสาหกรรมการผลิตในบัญชี 1 2 และ 3 เพิ่มเติม ดังนั้น การจัดตั้ง AEC ในปี 2558 จึงแทบไม่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมที่เปิดเสรีอยู่แล้ว

สำหรับในภาคเกษตรกรรมและบริการ จะได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก โดยเฉพาะการลงทุนจากสิงคโปร์และมาเลเซีย ซึ่งทั้ง 2 ประเทศมีบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ เงินทุนจำนวนมาก และมีกองทุนความมั่งคั่งของชาติ ซึ่งลงทุนในต่างประเทศจำนวนมาก อาจจะมีทั้งก่อสร้างโรงงานใหม่และซื้อกิจการที่มีอยู่แล้วในประเทศไทย

อนึ่ง นอกจากการลงทุนจากประเทศในกลุ่มอาเซียนแล้ว ปัญหาสำคัญ คือ พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กำหนดให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นในบัญชีธุรกิจบางประเภทได้ไม่เกินร้อยละ 49 ขณะที่สิงคโปร์ไม่ได้กำหนดเงื่อนไข

“ ปัญหาสำคัญ คือ พ.ร.บ.การประกอบ
ธุรกิจของคนต่างด้าว
จะทำให้สิงคโปร์กลายเป็นศูนย์กลาง
การลงทุนของอาเซียน ”

เช่นนี้ อาจทำให้เกิดช่องว่างการถือหุ้นแทนต่างด้าวเพิ่มมากขึ้น
จะทำให้สิงคโปร์กลายเป็นศูนย์กลางการลงทุนของอาเซียน โดย
บรรษัทข้ามชาติจากนอกกลุ่มอาเซียนจะเข้าไปจดทะเบียน
ประกอบธุรกิจในสิงคโปร์ก่อนเพื่อแปลงสัญชาติเป็นบริษัท
สิงคโปร์ จากนั้นจึงค่อยไปลงทุนในประเทศอื่นๆ ในกลุ่มอาเซียน
รวมถึงไทย ผ่านบริษัทในสิงคโปร์อีกต่อหนึ่ง

และอีกด้านที่สำคัญคือ ผลกระทบจากการแข่งขันจาก
บุคลากรต่างชาติ โดยเฉพาะตำแหน่งงานซึ่งต้องการความรู้
ความสามารถระดับสูง เนื่องจากบุคลากรต่างชาติในหลาย
ประเทศมีความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะในด้านภาษาต่าง
ประเทศสูงกว่าคนไทย

:: บรรยากาศการทำงานภายในโรงงาน
ของเครือศรีไทยซูเปอร์มาร์เก็ตในเวียดนาม

อาเซียนเบื้องต้น

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน ได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 ณ จังหวัดบาหลี กระทรวงการต่างประเทศ กรุงเทพฯ โดยมีประเทศสมาชิกเริ่มแรก 5 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาประเทศบรูไนดารุสซาลาม ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกในวันที่ 8 มกราคม 2527 เวียดนามได้เข้าร่วมเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2538 ลาวและพม่าเข้าร่วมเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2540 และกัมพูชาเข้าร่วมเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2542 ปัจจุบันสมาคมอาเซียนมีสมาชิก 10 ประเทศ ในเอเชียอาคเนย์ คงขาดติมอร์ตะวันออก เพียงประเทศเดียวที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกของสมาคมอาเซียน¹

:: พิธีลงนามในปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Declaration) หรือ ปฏิญญากรุงเทพฯ ที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510

ภูมิภาคอาเซียน ประกอบด้วยประชากรประมาณ 570 ล้านคน มีพื้นที่โดยรวม 4.5 ล้านตารางกิโลเมตร ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติประมาณ 1,100 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และรายได้โดยรวมจากการค้าประมาณ 1,400 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ สมาชิกอาเซียนมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน เช่น

“ภูมิภาคอาเซียน ประกอบด้วย ประชากรประมาณ 570 ล้านคน มีพื้นที่โดยรวม 4.5 ล้านตารางกิโลเมตร สมาชิกมีความแตกต่างกัน ในหลายๆ ด้าน”

ประเทศที่ใหญ่ที่สุด ใหญ่กว่าประเทศที่เล็กที่สุดถึง 2,700 เท่า ในแง่ของประชากร ประเทศที่ใหญ่ที่สุด คือ อินโดนีเซีย มีประชากรมากกว่าประเทศที่มีประชากรน้อยที่สุด คือ บรูไนดารุสซาลาม ถึง 580 เท่า และในแง่ของความร่ำรวย ประเทศที่ร่ำรวยที่สุด (ในแง่ของรายได้ประชาชาติต่อพลเมือง 1 คน) บรูไนดารุสซาลาม ร่ำรวยกว่าประเทศที่ยากจนที่สุดถึง 145 เท่า ระดับการพัฒนาของ CSR และความต้องการของชุมชน ในแต่ละประเทศก็ต่างกัน โดยมีสิงคโปร์นำ ตามด้วยประเทศ มาเลเซีย และประเทศไทย

¹ รศ.ดร. ธนาสุภรณ์ สดะทวน “สมาคมอาเซียนเมื่อแรกเกิด” ขวสารคำแหง ปีที่ 41 ฉบับที่ 48 วันที่ 12 - 18 มีนาคม 2555

ความเป็นมา

ในการประชุมรัฐมนตรีกฎหมายอาเซียน ครั้งที่ 1 เมื่อเดือนกันยายน 2528 ได้กำหนดประเด็นการร่วมมือด้านกฎหมายในเบื้องต้น 3 ด้าน ซึ่งได้ประกาศเป็น “ความเข้าใจของรัฐมนตรีอาเซียนเกี่ยวกับการจัดการองค์กรด้านกฎหมาย” (ASEAN Ministerial Understanding on the Organization Arrangement in Legal Field) ดังนี้

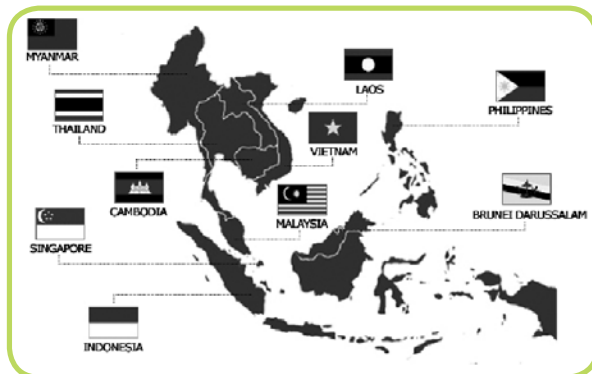
1. การแลกเปลี่ยนข้อมูลและเอกสารที่ใช้ในทางกฎหมาย (exchange of legal materials)
2. ความร่วมมือทางด้านตุลาการในหมู่ประเทศสมาชิกอาเซียน (judicial co-operation)
3. การศึกษาและวิจัยกฎหมายอาเซียน (legal education and legal research)

เมื่อเดือนธันวาคม 2540 ในการประชุม ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ บรรดาผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ร่วมประกาศ “วิสัยทัศน์อาเซียน 2020” (ASEAN Vision 2020) โดยกำหนดเป้าหมายว่าภายในปี 2020 (2563) อาเซียนจะมีรูปแบบความร่วมมือที่พัฒนาใกล้ชิดมากขึ้นยิ่งกว่าเดิม

ต่อมาในการประชุมผู้นำอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ 9 ในเดือนตุลาคม 2546 ที่บาหลี ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อให้เกิดประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2563 (2020) โดยจะประกอบด้วย 3 เสาหลัก (Pillars) ได้แก่

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community : ASC)
2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)
3. ประชาคมสังคม - วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community : ASCC)

ในเดือนพฤศจิกายน 2547 ได้มีการประชุมผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 10 ณ กรุงเวียงจันทน์ และบรรดาผู้นำอาเซียนได้ประกาศแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (Vientiane Action

Programme) ซึ่งได้สนับสนุนการจัดทำกฎบัตรอาเซียนเพื่อรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2563

และในเดือนธันวาคม 2548 ได้มีการประชุมผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 11 ณ เมืองบาหลี โดยบรรดาผู้นำได้ร่วมกันประกาศหลักการสำคัญในการจัดทำกฎบัตรอาเซียน และได้มอบหมายให้ “คณะผู้ทรงคุณวุฒิ” (Eminent Persons Group) ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการต่างประเทศจากแต่ละประเทศสมาชิก เป็นผู้จัดทำข้อเสนอแนะเบื้องต้น และลักษณะทั่วไปของกฎบัตรอาเซียน ซึ่งคณะผู้ทรงคุณวุฒิได้ประชุมหารือร่วมกับภาคส่วนต่างๆ จนสามารถสรุปข้อเสนอแนะเบื้องต้นในการจัดทำกฎบัตรในรูปแบบ “รายงานของคณะผู้ทรงคุณวุฒิเรื่องกฎบัตรอาเซียน” ในเดือนธันวาคม 2549

ในการประชุมผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 12 เมื่อเดือนมกราคม 2550 ณ เมืองเซบู บรรดาผู้นำได้ร่วมกันประกาศ รับรองรายงานของคณะผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียนและ ได้มอบหมายให้ “คณะทำงานระดับสูง” หรือ High Level Task Force ซึ่งประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ระดับสูง ที่มีความเชี่ยวชาญจากแต่ละประเทศสมาชิกเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำร่างกฎบัตรอาเซียนและเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ โดยให้อาศัยหลักการสำคัญที่บรรดาผู้นำได้ร่วมกันประกาศไว้ ณ เมืองบาหลี และเมืองเซบู รวมถึงให้พิจารณาจากข้อเสนอแนะจากรายงานของคณะผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จ เพื่อสามารถนำร่างกฎบัตรฯ ไปพิจารณาในการประชุมผู้นำอาเซียน ก่อนที่จะมีการตรวจสอบ รับฟังความคิดเห็นก่อนผู้นำจะลงนาม

ความสำคัญของกฎบัตรฯ

แม้อาเซียนจะมีได้มีสนธิสัญญาหรือกฎบัตรฯ มาตั้งแต่ต้น แต่เมื่อเวลาผ่านไปอาเซียนก็ได้พัฒนาความร่วมมือโดยอาศัย ฐานในทางกฎหมายระหว่างประเทศมากขึ้น เช่น การที่สมาชิกอาเซียนได้จัดทำสนธิสัญญาไมตรี และความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia 1976 หรือ TAC) ซึ่งก็เป็นการนำหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่เดิมแล้ว มาเน้นย้ำระหว่างรัฐในภูมิภาค เช่น หลักการเคารพอำนาจอธิปไตยของรัฐ หลักการไม่แทรกแซงกิจการอันเป็นการภายในของแต่ละรัฐ ซึ่งปรากฏอยู่ในกฎบัตรสหประชาชาติอยู่แล้ว เป็นต้น

นอกจากนี้ อาเซียนยังได้อาศัยหลักในสนธิสัญญาดังกล่าว มาเป็นหลักการที่อาเซียนยึดถือ และเป็นข้อแม่ในการต่อรองกับรัฐที่ไม่ใช่สมาชิก ให้ลงนามเป็นภาคีก่อนจะได้รับให้เข้าร่วมประชุมกับอาเซียนนั่นเอง

ข้อพิจารณาสำคัญ คือ สนธิสัญญาดังกล่าวมิได้เกี่ยวข้องหรือทำขึ้นกับอาเซียนโดยตรง และอาเซียนก็มิได้มีความสามารถในการทำสนธิสัญญาโดยตนเอง เพียงแต่รัฐที่อยู่ในบริเวณเอเชียอาคเนย์ ได้เข้าเป็นภาคีสถิตินญาดังกล่าวเพื่อประโยชน์ร่วมกันในภูมิภาค และอาศัยอาเซียนเป็นเครื่องมือในการดำเนินความร่วมมือ และพันธกรณีหรือหน้าที่ตามสนธิสัญญานั้น ย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินความร่วมมือ ภายใต้กรอบอาเซียนโดยปริยาย

“อาเซียนยังเป็นเวทีที่ทำให้เกิด
สนธิสัญญาในเรื่องอื่นๆ
เช่น ความตกลงเรื่องเศรษฐกิจ
และความร่วมมือเฉพาะด้าน”

อาเซียนยังเป็นเวทีที่ทำให้เกิดสนธิสัญญาในเรื่องอื่นๆ เช่น การทำให้ภูมิภาคปลอดจากอาวุธนิวเคลียร์ หรือล่าสุดในด้านการต่อต้านการก่อการร้าย ตลอดจนความตกลงเรื่องเศรษฐกิจและความร่วมมือเฉพาะด้าน เช่น ด้านการส่งเสริมสวัสดิการสังคม การศึกษา การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ สิ่งแวดล้อม และการจัดการภัยพิบัติ เป็นต้น ซึ่งล้วนอาศัยอาเซียนเป็นกลไกสำคัญทั้งสิ้น

แม้ในทางรูปแบบแล้วจะไม่ถือว่า อาเซียนได้ตั้งอยู่บนฐานกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ในทางเนื้อหากฎหมายระหว่างประเทศ ความตกลงเหล่านี้ได้มีอิทธิพลต่อการดำเนินการของอาเซียนในช่วงเวลาที่ผ่านมา

วัตถุประสงค์

ปฏิญญาอาเซียน² (The ASEAN Declaration) ได้ระบุว่าเป้าหมายและจุดประสงค์ของอาเซียน คือ

- 1) เร่งรัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และการพัฒนาวัฒนธรรมในภูมิภาค
- 2) ส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค โดยการเคารพหลักความยุติธรรม และหลักนิติธรรมในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาค ตลอดจนยึดมั่นในหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

² <http://th.wikipedia.org/wiki/กฎบัตรอาเซียน> วันที่ 20 มีนาคม 2555

“วัตถุประสงค์ปณิธานอาเซียน คือ เร่งรัดการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมสันติภาพ และเสถียรภาพในภูมิภาค”

สาระสำคัญ

1. ตามกฎบัตรฯ นี้ อาเซียนมีฐานะเป็นนิติบุคคล
2. วัตถุประสงค์ ของกฎบัตรฯ เป็นการประมวลบรรทัดฐาน (Norm) และค่านิยม (Value) ของอาเซียนที่สรุปได้ดังนี้
 - 2.1 ภาพรวมของประชาคมอาเซียน การศึกษาและเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคง เสถียรภาพ การเพิ่มความร่วมมือด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจและสังคมวัฒนธรรม เป็นเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์และอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง
 - 2.2 ด้านเศรษฐกิจ สร้างตลาดและฐานการผลิตเดียว และความสามารถในการแข่งขันสูง การรวมตัวทางเศรษฐกิจที่มีการเคลื่อนย้ายเสรีของสินค้า/บริการ การลงทุนและแรงงาน การเคลื่อนย้ายทุนเสรียิ่งขึ้น
 - 2.3 ด้านความมั่นคงของมนุษย์ บรรเทาความยากจน และลดช่องว่างการพัฒนา ส่งเสริมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผ่านความร่วมมือด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีพ
 - 2.4 ด้านสังคม ส่งเสริมอาเซียนเพื่อสร้างสังคมที่ปลอดภัยมั่นคงจากยาเสพติด เพิ่มพูนความกินดีอยู่ดีของประชาชนอาเซียน ผ่านโอกาสที่ทัดเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนาทุนมนุษย์ สวัสดิการ และความยุติธรรม
 - 2.5 ด้านสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนที่คุ้มครองสภาพแวดล้อม ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

2.6 ด้านวัฒนธรรม ส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยเคารพความหลากหลายและอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรม

2.7 ด้านการเมืองความมั่นคง คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐาน เสริมสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม ตอบสนองต่อสิ่งที่ท้าทายความมั่นคง เช่น การก่อการร้าย

3. หลักการของกฎบัตรฯ นี้ อยู่บนพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น การไม่แทรกแซงกิจการภายใน การระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี

สิ่งที่เน้นหนักคือ การรวมศูนย์กับความสัมพันธ์กับภายนอก จึงทำให้กฎบัตรฯ นี้เป็นเสาหลักของการสร้างประชาคมอาเซียนและต่อยอดถึงข้อผูกมัดทางกฎหมายของข้อตกลงอาเซียนต่างๆ

4. กลไกของอาเซียน ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเป็นองค์สูงสุด ในการกำหนดนโยบายของอาเซียน โดยมีการประชุมสุดยอดปีละ 2 ครั้ง มีคณะมนตรีประสานงานอาเซียน ที่มาจากรัฐมนตรีต่างประเทศเป็นผู้บริหารงานทั่วไป และคณะมนตรีประชาคมอาเซียน ดำเนินการตามพันธกรณีในแต่ละสาขา เลขธิการเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่บริหาร สำหรับการติดตามความคืบหน้าในกิจการต่างๆ ของอาเซียน

รวมทั้งมีคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียน

5. การบริหารงาน ประธานอาเซียนดำรงตำแหน่งวาระ 1 ปี และประเทศที่เป็นประธานอาเซียนจะรับตำแหน่งประธานของกลไกของอาเซียนทุกตำแหน่ง อาทิ ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน มন্ত্রীประสานงานอาเซียน มंत्रीประชาคมอาเซียน คณะต่างๆ ประธานผู้แทนถาวรประจำอาเซียน

จากการที่กำหนดให้มีการประชุมสุดยอดถึงปีละ 2 ครั้ง แสดงว่าอาเซียนกำลังปรับให้ที่ประชุมสุดยอด มีบทบาทเชิงบริหารอย่างใกล้ชิดกับการปฏิบัติงานมากขึ้น แทนที่จะให้ที่ประชุมสุดยอดเป็นเพียงพิธีการทางการทูต รวมทั้งการบริหารงาน ที่ทำให้สอดคล้องกับประธานอาเซียน ย่อมแสดงถึงความพยายามเพิ่มสมรรถนะขององค์กรในด้านประสิทธิภาพของคณะทำงานด้านต่างๆ มากขึ้น

ข้อบังคับที่น่าสนใจคือ การให้มืองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการร่างข้อบังคับโดยคณะทำงานระดับสูง ขณะที่บทบาทของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในประเทศสมาชิก ทำให้สามารถคาดหวังองค์กรนี้ ในฐานะเวทีของการเรียกร้องสิทธิ และสร้างพื้นที่ต่อการรับรู้จากสาธารณะ

หลักการพื้นฐานของความร่วมมือ

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ยอมรับในการปฏิบัติตามหลักการพื้นฐาน ในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างกัน อันปรากฏอยู่ในสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia หรือ TAC) ซึ่งประกอบด้วย

1. การเคารพซึ่งกันและกันในเอกราช อธิปไตย ความเท่าเทียม บูรณาการแห่งดินแดนและเอกลักษณ์ประจำชาติของทุกชาติ
2. สิทธิของทุกรัฐในการดำรงอยู่โดยปราศจากการแทรกแซง การโค่นล้มอธิปไตยหรือการบีบบังคับจากภายนอก
3. หลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน
4. ระวังความแตกต่างหรือข้อพิพาทโดยสันติวิธี
5. การไม่ใช้การขู่บังคับ หรือการใช้กำลัง และความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างประเทศสมาชิก

ซึ่งการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านกฎหมาย มีกำหนดจัดประชุมทุกๆ 3 ปี และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านกฎหมาย (ASLOM) จัดประชุมทุกๆ 18 เดือน

ASLOM จัดประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่ 26 - 28 กันยายน 2528 ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย และการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านกฎหมาย จัดประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่ 11 - 12 เมษายน 2529 ที่เมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย

โครงการ/กิจกรรมความร่วมมือ

1. ระบบเครือข่ายข้อมูลด้านกฎหมายอาเซียน (Legal Information Network System - LINKS) เป็นโครงการที่จะให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียนใช้ Homepage ในการเชื่อมกับ Homepage ของหน่วยงานที่มีฐานข้อมูลด้านกฎหมายที่เปิดเผยต่อสาธารณะของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งปัจจุบันได้มีการเชื่อมกับ Homepage ของประเทศสมาชิกเกือบครบทุกประเทศแล้ว

2. การแลกเปลี่ยนงานวิจัยด้านกฎหมาย (Sharing of Legal Research) สำนักงานเลขาธิการอาเซียนได้รับมอบหมายให้ประสาน และรวบรวมผลการวิจัยทางด้านกฎหมาย ปัจจุบันยังไม่มีประเทศใดส่งผลการวิจัยมาให้อำนาจเลขาธิการอาเซียน โครงการนี้มีข้อจำกัดในทางปฏิบัติ เนื่องจากการศึกษาวิจัยนี้ ในประเด็นการวิจัยบางประเด็นเป็นเรื่องลับ และจะต้องมีการจัดตีพิมพ์และแปล ก่อนที่จะสามารถเผยแพร่แก่ประเทศสมาชิกได้ อีกทั้ง การศึกษาในบางประเด็นอาจไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในประเทศสมาชิกอื่นๆ

ดังนั้น ที่ประชุม ASLOM ครั้งที่ 9 จึงเห็นควรให้ประเทศสมาชิก พิจารณาจัดส่งผลงานวิจัยทางกฎหมายที่สามารถแลกเปลี่ยนกันได้ ให้สำนักเลขาธิการอาเซียนบรรจุลงในเว็บไซต์เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและสืบค้น

3. นามสงเคราะห์ฝ่ายกฎหมายของรัฐบาลอาเซียน (ASEAN Government Law Directory) เพื่อให้ประเทศสมาชิกใช้ค้นหาชื่อเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานฝ่ายกฎหมาย ขณะนี้เสร็จสมบูรณ์แล้ว และสามารถสืบค้นได้จากเว็บไซต์ของ

สำนักเลขาธิการอาเซียน โดยประเทศสมาชิกมีหน้าที่ที่จะต้องติดตามปรับปรุงแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องเป็นประจำ

4. โครงการเจ้าหน้าที่ทางด้านกฎหมายอาเซียน (ASEAN Government Legal Officers Programme) ได้มีการจัดโครงการในลักษณะการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ไปแล้ว 2 ครั้ง ซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ที่ประชุม ASLOM ครั้งที่ 9 จึงเห็นควรให้มีการจัดกิจกรรมดังกล่าวต่อไป

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางกฎหมาย (Exchange of Legal Information) เพื่อให้มีระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านกฎหมายระหว่างประเทศอาเซียน ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกที่จะนำไปสู่การจัดเก็บข้อมูลกฎหมายของอาเซียน ในขั้นนี้ประเทศสมาชิกได้เริ่มส่งข้อมูลให้สำนักเลขาธิการอาเซียนแล้ว และจะมีการปรับปรุงข้อมูลดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ

6. การปรับปรุงกฎหมายการค้าอาเซียนให้สอดคล้องกัน และการปรับปรุงหรือยกเลิกกระบวนการนิติกรณ์³ ระหว่างประเทศสมาชิก เป็นข้อเสนอของประเทศสิงคโปร์ ที่ประชุม ASLOM ครั้งที่ 7 เห็นพ้องว่า ในเบื้องต้นให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ระหว่างประเทศสมาชิก ถึงรูปแบบกฎหมายการค้าที่จะปรับให้สอดคล้องกัน และการปรับปรุงและลดขั้นตอนกระบวนการนิติกรณ์ระหว่างกัน แต่เนื่องจากขอบเขตอำนาจหน้าที่ (mandate) ของ ASLOM เป็นเพียงความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ในด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความร่วมมือทางศาลยุติธรรม และการศึกษาและวิจัยทางด้านกฎหมาย ดังนั้น การตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของข้อเสนอทั้งสองยังไม่เหมาะสมในเวลานี้

อุปสรรคในการดำเนินการ

1. อำนาจหน้าที่ของ ASLOM มีขอบเขตที่จำกัด จึงควรมีการพิจารณาทบทวนให้ชัดเจน เพื่อให้ผลการประชุมของ

ASLOM มีน้ำหนักและมีผลที่นำไปปฏิบัติเป็นรูปธรรม รวมทั้งสามารถกำหนดรูปแบบและกิจกรรม และนำไปสู่ความร่วมมือทางกฎหมายที่ใกล้ชิดของประเทศสมาชิกต่อไป

2. การประชุม ASLOM ที่ผ่านมามีไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรในการนำมาปฏิบัติ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการกำหนดนโยบายโดย ALAWMM⁴ ที่มอบให้ ASLOM ดำเนินงาน ยังขาดความชัดเจน

3. ความแตกต่างของระบบกฎหมายภายในของแต่ละประเทศสมาชิก และระดับพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและบุคลากร เป็นอุปสรรคสำคัญในการปฏิบัติตามมติของ ASLOM

4. ข้อควรระวัง คือ ในการประชุม ASLOM ที่ผ่านมามีการเสนอประเด็นใหม่ๆ ที่มีความน่าสนใจแต่ครอบคลุมหลายเรื่อง อาทิ กรอบของกฎหมายเพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุน การค้าเสรีอาเซียน และกรอบของกฎหมายสำหรับการป้องกันสิ่งแวดล้อมทางทะเลในภูมิภาคอาเซียน ข้อเสนอเหล่านี้จึงเกิดความซ้ำซ้อนกับกรอบอื่นๆ ของอาเซียน ทำให้ข้อเสนอไม่ได้รับการศึกษาพิจารณาเพิ่มเติมและติดตาม

คณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการวิชาการของสมาคมกฎหมายอาเซียน⁵ (ALA : Asean Law Association Governing Council and Standing Committee Meeting) ได้จัดการประชุม ครั้งที่ 33 ณ โรงแรม โรยัล คลิฟ บีช รีสอร์ท พัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งประเทศไทยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระหว่างวันที่ 3 – 5 มีนาคม 2554 โดยมีตัวแทนจากประเทศสมาชิกเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้รวม 7 ประเทศ ประกอบด้วย ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม และไทย

Hon. Pham Quoc Anh ประธานสมาคมกฎหมายอาเซียน ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ความร่วมมือ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน ระหว่างนักกฎหมายในทศวรรษของประเทศอาเซียนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น และเพื่อให้

³ การรับรองนิติกรณ์ คือ การที่สถานเอกอัครราชทูตฯ ประทับตราเพื่อรับรองลายมือชื่อ รับรองสำเนา รับรองการแปลเอกสารต่างๆ ทั้งเอกสารสำคัญที่ทางราชการออกให้ และนิติกรณ์ที่จัดทำขึ้นโดยเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีที่นานาชาติปฏิบัติระหว่างกัน

⁴ คำย่อของการประชุมรัฐมนตรีกฎหมายอาเซียน

ในการประชุมรัฐมนตรีกฎหมายอาเซียน ครั้งที่ 1 มีชื่อการประชุมในภาษาอังกฤษว่า Meeting of ASEAN Ministers of Law หรือ MOL ต่อมาในการประชุมฯ ครั้งที่ 4 เมื่อปี 2542 ณ สิงคโปร์ ได้เปลี่ยนชื่อการประชุมเป็น ASEAN Law Ministers Meeting หรือ ALMM

ในการประชุมฯ ครั้งที่ 5 เมื่อปี 2547 ประเทศไทยในฐานะเจ้าภาพจัดการประชุมได้เปลี่ยนชื่อย่อ เป็น MALM เพื่อป้องกันความสับสนของชื่อย่อที่ตรงกับของการประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน (ASEAN Labour Ministers Meeting) โดยใช้ชื่อย่อว่า ALMM แทนกัน แต่ในระหว่างการประชุม ได้มีมติให้เปลี่ยนชื่อย่อเป็น ALAWMM ซึ่งจะใช้ในการประชุมครั้งที่ 6

⁵ ข่าวสารยุติธรรม ปีที่ 12 ฉบับที่ 19 วันอังคารที่ 8 มีนาคม 2554

องค์กรที่ทำหน้าที่ร่วมมือกันในภูมิภาคอย่างถาวร ในอันที่จะทำการศึกษาและวิจัย อีกทั้งเพื่อให้กฎหมายของประเทศอาเซียนมีความสอดคล้องต้องกัน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้ โดยได้แบ่งการประชุมออกเป็นสองส่วน คือ

1. การประชุมคณะกรรมการบริหารของสมาคมกฎหมายอาเซียน ซึ่งเป็นการรายงานผลความคืบหน้าการดำเนินงานในส่วนต่างๆ ของสมาคมฯ ซึ่งกำหนดประเด็นหลักคือ ความร่วมมือระหว่างสมาคมกฎหมายอาเซียนกับสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ “อาเซียน” เกี่ยวกับการยกย่องและดำเนินการทางกฎหมาย และการหารือเกี่ยวกับการจัดประชุมใหญ่ของสมาคมที่มีกำหนดจะจัดในปี 2555 ที่บาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย

2. การประชุมคณะกรรมการถาวร ซึ่งจะแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ รวม 7 คณะ ได้แก่

- 2.1 คณะกรรมการถาวรด้านการศึกษาทางกฎหมาย (Legal Education)
- 2.2 คณะกรรมการถาวรด้านวิชาชีพกฎหมาย (Legal Profession)
- 2.3 คณะกรรมการถาวรด้านสารสนเทศทางกฎหมาย (Legal Information)
- 2.4 คณะกรรมการถาวรด้านกฎหมายระหว่างประเทศ (Information Law)
- 2.5 คณะกรรมการถาวรด้านกฎหมายธุรกิจ (Business Law)
- 2.6 คณะกรรมการถาวรด้านการระงับข้อพิพาท (Alternative Dispute Resolution - ADR)
- 2.7 คณะกรรมการถาวรด้านความร่วมมือทางตุลาการ (Judicial Cooperation)

สมาคมกฎหมายอาเซียนเป็นสมาคมของนักกฎหมาย จัดตั้งขึ้นตามมติที่ประชุมการพัฒนากฎหมายของประเทศในกลุ่มอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อปี 2522 มีฐานะเป็นองค์กรระหว่างประเทศ จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ ความร่วมมือ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในระหว่างนักกฎหมายของประเทศในกลุ่มอาเซียน ทั้งนี้ ตามธรรมนูญและข้อบังคับของสมาคมระบุให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการแห่งชาติของสมาคมขึ้นในแต่ละประเทศ เพื่อทำหน้าที่บริหารงานของสมาคมภายในประเทศ คณะกรรมการแห่งชาติประกอบด้วย ผู้แทนจากตุลาการ นักกฎหมายของรัฐทนายความ อาจารย์ผู้สอนวิชากฎหมาย นักกฎหมายและบุคคลอื่นๆ

สำหรับคณะกรรมการแห่งชาติ สมาคมกฎหมายอาเซียนประจำประเทศไทย คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2523 อนุมัติให้ผู้แทนจากหน่วยราชการต่างๆ ได้แก่ ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสภาพทนายความ ผู้แทนเนติบัณฑิตยสภา คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นคณะกรรมการแห่งชาติ

ตลอดช่วงเวลา 44 ปี⁶ อาเซียนได้พัฒนาตนเอง จนเป็นองค์กรที่มีความสำเร็จในระดับสำคัญในหลายด้านที่เป็นที่ยอมรับของประชาชนระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นบทบาทการสร้างบรรยากาศของสันติภาพ และการอยู่ร่วมกันโดยสันติของประเทศในภูมิภาค การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน เรื่อยไปจนถึงการร่วมกันแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นภายในประเทศสมาชิกอาเซียน

⁶ <http://asean.myreadyweb.com/article/category-17329.html>
วันที่ 16 มีนาคม 2555

อย่างไรก็ดี ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการรวมตัวกันของอาเซียน รวมถึงความพยายามในการจัดตั้ง “ประชาคมอาเซียน” ภายในปี 2558 ได้แก่ การที่อาเซียนขาดกลไกที่บังคับในกรณีที่มีสถานะทางกฎหมาย (legal entity) ซึ่งบ่อยครั้งทำให้อาเซียนขาดความน่าเชื่อถือ

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2554 ที่ผ่านมา ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนจึงได้ร่วมกันลงนามใน “กฎบัตรอาเซียน” ซึ่งจะทำหน้าที่เสมือนเป็นธรรมนูญหรือกฎหมายสูงสุดของอาเซียน โดยการมีกฎบัตรอาเซียน มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามเป้าหมายต่างๆ โดยเฉพาะความหมายของอาเซียนที่จะรวมตัวกันเป็น “ประชาคม” ภายในปี 2558
2. สร้างกลไกที่จะส่งเสริมให้รัฐสมาชิกปฏิบัติตามความตกลงต่างๆ ของอาเซียน
3. ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดและสร้างประโยชน์ต่อประชาชน อย่างแท้จริงมากขึ้น โดยการบังคับใช้กฎบัตรฯ จะทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีกติกาดำเนินงานอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้น กฎบัตรอาเซียน จะก่อให้เกิดการปรับปรุงและปรับเปลี่ยนโครงสร้างการดำเนินงานของอาเซียนครั้งสำคัญ เช่น

1. การจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน ซึ่งจะเป็นครั้งแรกที่อาเซียนมีองค์กรเฉพาะที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการปกป้องและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยในขณะนี้ อาเซียนกำลังอยู่ในระหว่างการยกร่างขอบเขตอำนาจและหน้าที่ขององค์กรดังกล่าว
2. การจัดตั้งคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกระดับเอกอัครราชทูตจากทุกประเทศสมาชิกอาเซียน โดยมีภารกิจหลักในการให้นโยบายและติดตามการทำงานของอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียน
3. การเพิ่มบทบาทของประธานอาเซียน ทำให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที รวมถึงการจัดให้มีการ

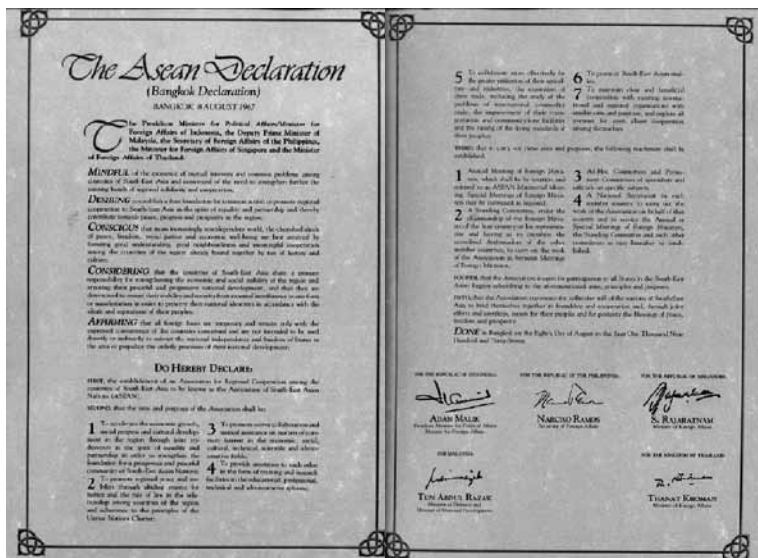
ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน 2 ครั้งต่อปี ซึ่งเพิ่มจากปัจจุบันที่ผู้นำอาเซียนพบเพื่หารือกันเพียงปีละครั้ง

4. การจัดตั้งกลไกให้องค์กรภาคประชาสังคมของประเทศสมาชิกอาเซียน ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและดำเนินงานของอาเซียนมากขึ้น เป็นต้น

จะเห็นได้ในระดับหนึ่งว่า ผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากการมีกฎบัตรอาเซียน เป็นประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียนโดยทั่วไป รวมถึงประชาชนไทยด้วย

ดังนั้น ในโอกาสที่ไทยเป็นประธานอาเซียน ไทยจึงได้กำหนดคำขวัญของการดำรงตำแหน่งประธานฯ ว่า “กฎบัตรอาเซียนเพื่อประชาชนอาเซียน” หรือ “ASEAN Charter For ASEAN Peoples” ปัจจุบันอาเซียนกำลังอยู่ในระหว่างการที่แต่ละประเทศ ดำเนินกระบวนการทางกฎหมายภายใน เพื่อให้การรับรองกฎบัตรอาเซียน หรือที่เรียกว่า กระบวนการให้สัตยาบันกฎบัตรฯ โดยในขั้นนี้มีสมาชิกที่ให้สัตยาบันแล้ว 7 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ บรูไน มาเลเซีย ลาว เวียดนาม กัมพูชา และพม่า คาดหมายว่า สมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ จะสามารถให้สัตยาบันกฎบัตรฯได้ ก่อนการประชุมปลายปีนี้ ทั้งนี้ กฎบัตรอาเซียนจะมีผลบังคับใช้ 30 วัน หลังจากที่มีสมาชิกอาเซียนทุกประเทศให้สัตยาบันแล้ว

สำหรับการดำเนินการในส่วนของประเทศไทยนั้น รัฐสภากำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาออกกฎหมายภายในเพิ่มเติม เพื่อให้กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้กับไทยได้อย่างสมบูรณ์

อาทิจ ฎหมายว่าด้วยการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่ประชาคมอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน โดยเป็นที่คาดหวังว่ากระบวนการภายในของไทย จะแล้วเสร็จก่อนที่ไทยจะเป็นเจ้าภาพการประชุมสุดยอดอาเซียนต่อไป

สรุปกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

1. ความจำเป็นของการมีกฎบัตรอาเซียน⁷

กฎบัตรอาเซียนเป็นเสมือนธรรมนูญของอาเซียน เนื่องจากการรวมตัวของอาเซียนให้เป็นประชาคมอาเซียน จำเป็นที่จะต้องมีการรอบหรือพื้นฐานทางกฎหมายรองรับ เพื่อเป็นกฎเกณฑ์สำหรับประเทศสมาชิก ที่จะต้องถือเป็นพันธกรณี ต้องปฏิบัติตาม (Legal Binding) หากฝ่าฝืนก็จะมีผลกระทบ

2. สาระโดยสรุปของกฎบัตรอาเซียน

- 2.1 กำหนดให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล
- 2.2 กฎเกณฑ์และกระบวนการรับสมาชิก กำหนดให้ต้องเป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และจะต้องได้รับรองจากสมาชิกอาเซียนทั้งหมด
- 2.3 สมาชิกต้องยินยอมที่จะผูกพันตามกฎบัตร และปฏิบัติตามพันธกรณี และมีหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรและความตกลงต่างๆ ของอาเซียน รวมถึงหน้าที่การออกกฎหมายภายใน เพื่อรองรับพันธกรณี
- 2.4 องค์การ ซึ่งประกอบด้วย

องค์กรตามกฎบัตรอาเซียน

ลำดับที่	หน่วยงาน	องค์ประกอบ	อำนาจหน้าที่
1	ที่ประชุมสุดยอด (ASEAN Summit)	ผู้นำ	กำหนดนโยบายและตัดสินใจในเรื่องสำคัญ รวมถึงกรณีที่มีการละเมิดพันธกรณีตามกฎหมายอย่างรุนแรง
2	คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ACCs: ASEAN Coordinating Councils)	รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน	- เตรียมการประชุมผู้นำ - ประสานงานระหว่าง 3 เสาหลัก
3	คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Council)	ผู้แทนที่ประเทศสมาชิกแต่งตั้งให้เป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละเสาหลัก (เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม)	ประสานงานและติดตามการทำงานตามนโยบายผู้นำ โดยเสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อผู้นำ
4	องค์กรมนตรีเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies)	รัฐมนตรีเฉพาะสาขา	- นำความตกลง/มติของผู้นำไปปฏิบัติ - ให้ข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรี AC
5	สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat)	มีเลขาธิการอาเซียนเป็นผู้บริหาร	- เป็น Chief Administrative Officer ของอาเซียน - ติดตามการปฏิบัติตามคำตัดสินของกลไกระงับข้อพิพาท
6	คณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representative: PR)	ผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตที่แต่งตั้งจากประเทศสมาชิกให้ประจำที่สำนักงานใหญ่อาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา	เป็นตัวแทนของประเทศสมาชิก

⁷ http://www.thaifta.com/trade/comer/as_rules.pdf วันที่ 19 มีนาคม 2555

ลำดับที่	หน่วยงาน	องค์ประกอบ	อำนาจหน้าที่
7	สำนักงานเลขาธิการอาเซียน แห่งชาติ	ตั้งอยู่ที่ประเทศสมาชิกแต่ละ ประเทศ	ศูนย์รวมในการประสานงาน และสนับสนุนภารกิจของอาเซียนใน ประเทศนั้นๆ
8	องค์กรสิทธิมนุษยชนของ อาเซียน (AHBR: ASEAN Human rights Body)	คณะทำงานระดับสูงจะยกวาง TOR ขององค์กรต่อไป	- ส่งเสริม/คุ้มครองสิทธิมนุษยชนใน ภูมิภาค ทั้งให้คำปรึกษา ติดตาม และประเมินสถานะสิทธิมนุษยชน - ส่งเสริมการศึกษาและความตื่นตัว ของหน่วยงานรัฐและประชาชน
9	มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundation)		เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และปฏิสัมพันธ์กับประชาชน
10	องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับ อาเซียน (Entities Associated with ASEAN)	ได้แก่ องค์กรต่างๆ ที่อาเซียน มีปฏิสัมพันธ์ 5 ประเภท คือ องค์กรรัฐสภา ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม กลุ่ม think-tank และภาคการศึกษา	

2.5 กระบวนการตัดสินใจ⁸

1. กรณีที่ไม่มีฉันทามติ อาจส่งเรื่องให้ผู้นำ
ตกลงกันว่าจะใช้วิธีใดตัดสิน
2. กรณีที่มีข้อตกลงอื่นๆ ของอาเซียน อนุญาต
ให้ใช้วิธีการอื่นตามที่กำหนดนั้นๆ ในการ
ตัดสินใจ
3. กรณีที่มีการละเมิดพันธกรณีตามกฎหมาย
อย่างร้ายแรง ผู้นำมีอำนาจตัดสินใจด้วย
วิธีการใดๆ ตามที่จะตกลงกัน เพื่อกำหนด
มาตรการลงโทษ

2.6 มีการให้ความยืดหยุ่นในการผูกพันตามข้อตกลง
ต่างๆ โดยใช้สูตร ASEAN minus X ซึ่งอนุญาตให้ประเทศที่
ยังไม่พร้อมยังไม่ต้องเข้าร่วมความตกลงทางเศรษฐกิจได้

2.7 การบริหารงานและกระบวนการ

- (1) กำหนดให้มีประธานที่มาจากประเทศเดียว
(Single Chairmanship) ครอบคลุม
ASEAN Summit, ACCs และ Committee
of Permanent Representative
- (2) การเพิ่มบทบาทประธานในการเป็นผู้ส่งเสริม
ผลประโยชน์อาเซียนของอาเซียน และผลักดัน
การสร้าง AC ส่งเสริมความเป็นศูนย์กลาง
ของอาเซียน ในแก่นการนำนโยบายอาเซียน
ไปผนวกในนโยบายระดับชาติของรัฐสมาชิก

⁸ คำแปลกฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
http://aseansummit.mfa.go.th/15/rev/PUE%20ASEAN_Charter_TH+EN.pdf วันที่ 20 มีนาคม 2555

สัญลักษณ์อาเซียน

ดวงตราอาเซียน แสดงถึง เสถียรภาพ สันติภาพ ความสามัคคี และพลวัตของอาเซียน

สีของธง ได้แก่ น้ำเงิน แดง ขาว และเหลือง แสดงถึงสัญลักษณ์ในตราประจำชาติของบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด

- **น้ำเงิน** แสดงถึงสันติภาพและเสถียรภาพ
- **แดง** บ่งชี้ความกล้าหาญและความก้าวหน้า
- **ขาว** แสดงความบริสุทธิ์
- **เหลือง** เป็นสัญลักษณ์ของความเจริญรุ่งเรือง
- **รวงข้าว** แสดงถึง ความใฝ่ฝันของบรรดาผู้ก่อตั้งอาเซียน ให้มีอาเซียนที่ประกอบด้วยบรรดาประเทศทั้งหมดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผูกพันกันอย่างมีมิตรภาพและเป็นหนึ่งเดียว
- **วงกลม** แสดงถึงเอกภาพของอาเซียน

ภาพ: <http://www.gooruism.com/wp-content/uploads/2012/04/asean.jpg>
http://smi.or.th/webdatas/article/a_60.jpg

ธุรกิจไทย ได้หรือเสียประโยชน์ หลังเปิดเสรีอาเซียน

ในวันที่ 1 มกราคม 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC อย่างเต็มตัว นับจากนี้ไปประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งปรับตัว เพื่อรองรับการแข่งขันที่คาดว่าจะมีมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ผู้ประกอบการได้มองเห็นช่องทางในการปรับตัว จึงนำความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชน รวมถึงภาคการศึกษา มาให้ทุกท่านได้พิจารณา ซึ่งคำแนะนำต่างๆ อาจนำไปปรับใช้กับธุรกิจของท่านได้ต่อไป

ไทยเตรียมพร้อมเข้า AEC

นับจากนี้อีกประมาณ 3 ปี ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) หรือ AEC อย่างเป็นทางการ โดยรวมแม้ว่าการเปิดเสรีภายใต้ AEC จะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจไทย แต่ก็จะทำให้เกิดการแข่งขันที่ทวีความรุนแรง เพื่อเป็นแหล่งผลิตสินค้าและบริการ ดึงดูดเงินลงทุนทั้งในและต่างประเทศที่มีทางเลือกมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน อันอาจต่อรองทางเศรษฐกิจของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประเทศสมาชิกในเวทีโลก

ดังนั้นแนวทางการดำเนินธุรกิจนับจากนี้ต่อไป จำเป็นต้องเตรียมพร้อม รวมถึงการปรับตัวเพื่อรองรับทั้งเงินทุน และแรงงานจำนวนมาก ทั้งนี้เรื่องข้อมูลนับว่ามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจในระดับ SMEs เพื่อจะได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้สำหรับการตัดสินใจในการลงทุน หรือขยายกิจการต่อไป

ประเทศไทยเอง ก็ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 เช่นเดียวกัน ซึ่งปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 11 และเพื่อให้ผู้ประกอบการได้มีแนวทางในการพัฒนาธุรกิจต่อไป จึงนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชนมานำเสนอ ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์หากผู้ประกอบการได้นำไปปรับใช้กับธุรกิจที่ท่านดำเนินการอยู่

แผนฯ 11 ให้ความสำคัญกับ AEC

ในวันที่ 1 มกราคม 2558 ประเทศไทยและประเทศในกลุ่มภูมิภาคอาเซียนจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเป็นทางการ

ประเทศไทยมีการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นกรอบกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศมาตั้งแต่ปี 2504 ปัจจุบันประเทศไทยใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ปี 2555 - 2559) ซึ่งแผนฯ ฉบับดังกล่าวนี้ จัดทำขึ้นในช่วงที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ประเทศไทยจะต้องก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ให้ความสำคัญกับการเตรียม

“แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ครอบคลุมทั้งมิติด้านความมั่นคง สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ”

ความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ครอบคลุมทั้งมิติด้านความมั่นคง สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นเสาหลักของประชาคมอาเซียน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จะไม่ได้กำหนด “ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ไว้เป็นการเฉพาะก็ตาม

ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง “แนวทางปฏิรูปประเทศไทยท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง” ซึ่งเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2554 โดยได้เสนอแนะให้รัฐบาลเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ซึ่งจะส่งผลกระทบในด้านบวกและด้านลบต่อประเทศไทย ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากประเทศไทยมีข้อกำหนดให้ต้องเปิดเสรีในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น การค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน การเคลื่อนย้ายเงินทุน การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ และการดำเนินงานตามความร่วมมือรายสาขาอื่นๆ เช่น ความร่วมมือด้านเกษตรอาหารและป่าไม้ ความร่วมมือด้านทรัพยากรทางปัญญา

ต้องปฏิรูปทุกด้านก่อนเข้า AEC

ดังนั้น การปฏิรูปทุกด้านควรมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยประเทศไทยต้องมีการวิเคราะห์สถานการณ์ ประเมินศักยภาพจากการเปิดเสรีใน

หลายๆ ด้าน การใช้ประโยชน์ และเตรียมความพร้อมรับมือจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และสร้างกลไกในการเยียวยา หรือมาตรการสนับสนุนต่างๆ ขึ้นมารองรับ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับภาคเอกชน และภาคประชาชนให้มีความพร้อมในการรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เช่น ควรจัดตั้งคณะทำงาน หรือหน่วยงานเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคการบริการ ที่จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นับจากนี้ไปคนไทยทุกคนทุกระดับ ตั้งแต่บริษัทขนาดใหญ่มุ่งไปจนกระทั่งผู้ประกอบการขนาดเล็กหรือ SMEs จำเป็นจะต้องใส่ใจเรียนรู้ต่อการเปิดประตูสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 อย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาตนเอง พัฒนาสินค้า และบริการ รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ผู้เชี่ยวชาญแนะ เร่งปรับตัว ลดต้นทุนสู่ AEC

เพื่อให้ผู้ประกอบการไทย มองเห็นภาพในการเตรียมความพร้อม เพื่อรับมือผลกระทบ และแนวโน้มธุรกิจไทย ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นนั้น จึงขอนำความคิดเห็น รวมถึงข้อเสนอแนะของผู้ที่อยู่ในแวดวงเศรษฐกิจทั้งภาครัฐ และเอกชน มานำเสนอ เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการไทย ได้นำไปพิจารณาเพื่อปรับใช้ให้เข้ากับธุรกิจต่อไป

ม.ร.ว. ปรัชญารส ทองกุล

ม.ร.ว. ปรีดิยาธร เทวกุล อดีตรองนายกรัฐมนตรี
อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และอดีตรัฐมนตรี
ธนาคารแห่งประเทศไทย ให้ความเห็นว่า การเปิดเขตการค้าเสรี
อาเซียนนั้น จะมีทั้งคนที่ได้รับประโยชน์ และได้รับผลกระทบ
โดยสินค้าที่มีความสามารถในการแข่งขัน เช่น สินค้าเกษตร
และสินค้าอุปโภคบริโภค หากเป็นสินค้าที่จัดอยู่ในกลุ่มที่มี
คุณภาพและต้นทุนต่ำ ควรวางแผนขยายกิจการ ขยายการลงทุน
ให้มากขึ้น ส่วนสินค้าที่มีต้นทุนในการผลิตสูง ผู้ประกอบการ
อาจจะเลือกเป็นพ่อค้าคนกลางแทน ทั้งนี้เพื่อลดความเสี่ยงใน
การขาดทุนจากการทำธุรกิจ

“หากสินค้าที่ผู้ประกอบการไทยผลิต
เป็นชนิดเดียวกับที่เวียดนามผลิต
ได้เช่นเดียวกัน ขอให้ผู้ประกอบการไทย
เร่งปรับลดต้นทุนให้ต่ำลง”

เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
อย่างเต็มตัว จะทำให้ภาษีศุลกากรเป็นศูนย์ มีการเคลื่อนย้าย
การลงทุน และหากสินค้าที่ผู้ประกอบการไทยผลิตเป็นชนิดเดียวกับ
ที่เวียดนามผลิตได้เช่นเดียวกัน ขอให้ผู้ประกอบการไทยเร่ง
ปรับลดต้นทุนให้ต่ำลง หากไม่สามารถทำได้ ก็ขอให้ลดปริมาณ
การผลิตลง และหาสินค้าชนิดอื่นๆ เข้ามาเสริม ทั้งนี้เพื่อให้เกิด
ความหลากหลาย เนื่องจากการปรับค่าแรงเป็น 300 บาทต่อวัน
จะไปกระทบต่อต้นทุนของผู้ประกอบการโดยตรง

ดังนั้น หากต้องการให้ภาคเอกชนแข่งขันในตลาด
อาเซียนได้ รัฐบาลควรที่จะต้องทยอยปรับค่าแรงขึ้นอย่าง
ค่อยเป็นค่อยไป มากกว่าการขึ้นในครั้งเดียว เพื่อให้ต้นทุนการ
ผลิตสินค้าไม่สูงมาก และจะทำให้ผู้ประกอบการ สามารถ
แข่งขันด้านราคากับประเทศในอาเซียนได้

ยกตัวอย่าง สินค้าที่มีต้นทุนการผลิตสูงกว่าประเทศ
เวียดนาม และอินโดนีเซีย เช่น รองเท้ายาง และเสื้อผ้าที่มี
ราคาถูก สินค้าเหล่านี้จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการเปิด
เสรีการค้าอาเซียน เนื่องจากไม่สามารถแข่งขันด้านราคาได้
ดังนั้นแนวทางในการปรับตัวคือ ต้องทยอยลดปริมาณการผลิต

และหันมานำเข้าสินค้าเหล่านั้นจากผู้ผลิตในประเทศที่มีต้นทุน
ต่ำกว่าแทน

ทั้งนี้การมีเครือข่ายที่กว้างขวาง จะทำให้ผู้ประกอบการ
สามารถขยายตลาดได้มากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับธุรกิจผลไม้
กระป๋อง อาหารทะเล ที่ออกไปสู่อินโดนีเซีย เวียดนาม ที่ตั้ง
เป็นเครือข่าย (Network) หรือธุรกิจน้ำตาล ที่เข้าไปตั้งโรงงาน
ในประเทศลาว และมีแผนจะขยายเข้าสู่พม่าในเร็วๆ นี้ ซึ่งเป็นการ
ยกระดับตนเองจากการผลิตเพื่อขายมาสู่การค้าสากล ส่วนกรณี
สินค้าของประเทศเพื่อนบ้านที่มี Know-how ดีกว่าเรา ก็ต้อง
ยอมให้ประเทศเหล่านั้นเข้ามาลงทุน โดยที่ผู้ประกอบการไทย
อาจเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนด้วย

“ประเทศไทยควรขยายการลงทุน
ในระบบสาธารณูปโภคต่างๆ
เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลาง
การขนส่ง และแหล่งกระจายสินค้า
ของอาเซียนในอนาคต”

เร่งขยายระบบสาธารณูปโภค

ทั้งนี้ ประเทศไทยควรที่จะวางแผนขยายการลงทุนใน
ระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการเป็น
ศูนย์กลางการขนส่งของอาเซียน โดยการสร้างคลังสินค้าบน
ถนนที่ตัดเชื่อมต่อกับอาเซียน เพื่อให้ไทยเป็นแหล่งกระจาย
สินค้าของอาเซียนในอนาคต

นอกจากนี้ ธุรกิจไทยต้องปรับตัวเพื่อหาพันธมิตรทาง
ธุรกิจกับประเทศอื่น ที่มีความรู้ชั้นสูง มีความถนัดเชี่ยวชาญ
กว่าไทย และที่สำคัญธุรกิจไทยต้องพัฒนานวัตกรรม
เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าไทย รวมถึงการเป็นผู้ส่งออกราย
ใหญ่ของอาเซียน เช่น อาหารกระป๋องแปรรูป ผลไม้แปรรูป
และกล้วยไม้ เป็นต้น โดยภาครัฐต้องแก้ไขกฎเกณฑ์ และ
ระเบียบข้อบังคับทางกฎหมายที่หลายๆ หน่วยงานของราชการ
ยังไม่ทันสมัย ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ไทยเป็นอุปสรรคต่อการค้าและการ
ลงทุน

การเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียนในปี 2558 จะทำให้สินค้าและการลงทุนเคลื่อนย้ายหากันได้อย่างเสรี ใครผลิตได้ถูกก็จะเป็นผู้นำในตลาดนั้นๆ ดังนั้นธุรกิจไทยต้องปรับตัวให้เร็ว อย่างกลัว อย่าอยู่เฉยๆ เพราะการอยู่เฉยเท่ากับหยุด ต้องเร่งหาช่องทางอื่นๆ เพิ่มเติมโดยเร็ว เพื่อจะได้ดำเนินธุรกิจนั้นได้ต่อไป

“การเตรียมความพร้อมของไทยในการแข่งขันกับประเทศในกลุ่มอาเซียนสามารถประสบความสำเร็จได้ หากนายกรัฐมนตรีร่วมผลักดันอย่างจริงจัง”

นายกรัฐมนตรีต้องผลักดันอย่างจริงจัง

ม.ร.ว. ปรีดิยาธร ยังกล่าวอีกว่า การเตรียมความพร้อมของไทยในการแข่งขันกับประเทศในกลุ่มอาเซียนช่วง 3 ปีจากนี้ สามารถประสบความสำเร็จได้ หากนายกรัฐมนตรี และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันผลักดันอย่างจริงจัง อาจจัดตั้งขึ้นเป็นคณะกรรมการเตรียมความพร้อมสำหรับ AEC โดยมีนายกฯ เป็นประธาน เชื่อว่าถ้านายกฯ ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้อย่างจริงจัง ทุกหน่วยงานจะร่วมกันผลักดัน เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงการแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคด้วย

“สิ่งที่ต้องการเห็นคือ นายกฯ ควรจัดทำอาเซียนทวิวิเพื่อสร้างความพร้อมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันอย่างจริงจัง ทั้งนี้หากนายกฯ ลงมาดูแลเอง ทุกอย่างน่าจะประสบความสำเร็จได้ ตัวอย่างที่ผ่านมาและเห็นได้ชัดเจนคือกรณีของ พล.อ. เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ในสมัยที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ที่ลงมาผลักดันโครงการอีสเทิร์นซีบอร์ด เพื่อใช้ประโยชน์จากก๊าซธรรมชาติ โดยมีแนวคิดหลักโซติช่วงชัवाल ก็ทำให้โครงการดังกล่าวสามารถสร้างรายได้จำนวนมากมหาศาลให้กับประเทศได้จนถึงปัจจุบัน” ม.ร.ว. ปรีดิยาธร กล่าว

นายอรรถ จิรา

ข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ SMEs

นายอรรถ จิรา สมาชิกสภาที่ปรึกษาธุรกิจอาเซียน และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ กล่าวว่า ถึงเวลาแล้วที่ผู้ประกอบการทั้งขนาดกลางและขนาดเล็ก หรือ SMEs จะต้องให้ความสนใจต่อประชาคม AEC อย่างจริงจัง เพื่อทำการค้าขายร่วมกัน โดยเฉพาะเรื่องข้อมูลถือเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้เพื่อจะใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการตัดสินใจในการลงทุนหรือขยายกิจการต่อไป

สำหรับประชาคม AEC นั้น เน้นกฎเกณฑ์ที่มีเป้าหมายสำคัญ 3 ประการคือ

- ประการแรก** การเป็นตลาดเดียวกัน (Single Market)
- ประการที่สอง** การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงและเป็นธรรม รวมทั้งมีการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
- ประการที่สาม** มีพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจ

โดยความเป็น AEC จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจ SMEs ที่มีจำนวนมากถึงร้อยละ 95 ของประเทศ ในอนาคตผู้ประกอบการเหล่านี้จะต้องออกไปสู่ภูมิภาคเพื่อทำการค้า มีการเคลื่อนไหวสินค้าบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือใน 7 วิชาชีพอย่างเสรี เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักบัญชี วิศวกร สถาปนิก และช่างสำรวจ ทำให้แต่ละประเทศต้องมีกฎเกณฑ์ด้านการลงทุน เพื่อรับมือการเปิดประตูการค้าในวันที่ 1 มกราคม 2558

เมื่อถึงเวลาดังกล่าว จะมีธุรกิจบริการในอาเซียนกว่า ร้อยละ 70 หลังไหลเข้ามา ขณะที่ต้นทุนฐานภาษีศุลกากรเป็น ศูนย์ จึงทำให้ธุรกิจเหล่านี้สามารถไปลงทุนยังที่ใดก็ได้ในโลก หากกล้าที่จะตัดสินใจ ทั้งนี้ผู้ประกอบการไทย ควรฉกฉวยความ ได้เปรียบในเรื่องกฎเกณฑ์นี้ ด้วยการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เพื่อ ให้เกิดอำนาจในการต่อรอง และสามารถแข่งขันได้

“**การเกิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ทำให้ตลาดของประเทศอาเซียน
ทั้ง 10 ตลาด กลายเป็นหนึ่งเดียวกัน
และทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน
แรงงาน รวมถึงการค้า**”

นอกจากนี้ ความเป็น AEC ยังทำให้การคมนาคม ขนส่งเชื่อมโยงถึงกัน จากเดิมที่ค้าขายอยู่ในประเทศที่มี ประชากรเพียง 66 ล้านคน ก็จะออกไปสู่ตลาดจีน เกาหลี ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย อินเดีย ฯลฯ ซึ่งมีประชากรหลายพันล้านคน จึง มีความจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการผลิตบุคลากร และการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาครัฐต้องเร่งปรับปรุงปฏิรูป ระบบการศึกษา ส่งเสริมให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการที่ 2 รวมถึงภาษาอื่นๆ เช่น มาเลเซีย ยาวี อินโดนีเซีย และจีน

จะเห็นได้ว่า การเกิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะ ทำให้ตลาดของประเทศอาเซียนทั้ง 10 ตลาด กลายเป็นหนึ่ง เดียวกัน และจะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แรงงาน รวมถึง การค้า ดังนั้นผู้ประกอบการไทย ควรที่จะศึกษาข้อมูลต่างๆ จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นสภาอุตสาหกรรมแห่ง ประเทศไทย กระทรวงพาณิชย์ ฯลฯ

“**SMEs ไทย สามารถทำการค้า
โดยผ่านตัวแทนจำหน่าย หรือผู้นำเข้าสินค้า
หรือจะส่งออกโดยตรง หรือเป็น
การร่วมลงทุน อาจเป็นในรูปแบบหุ้นส่วน**”

ต้องศึกษาข้อมูลกฎหมายให้ชัดเจน

รวมทั้งต้องศึกษาถึงข้อแตกต่างด้านกฎหมายของ แต่ละประเทศอย่างชัดเจน ต้องพัฒนาด้านภาษาเพื่อให้ทำการค้า ต่อกันได้ง่ายขึ้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะ ทำให้ผู้ประกอบการไทยเติบโตได้ ภายหลังจากการเปิด AEC ในปี 2558 ขณะเดียวกันภาครัฐควรที่จะต้องวางแผนในการ จัดตั้งศูนย์การค้า และการลงทุนในประเทศอาเซียนเพิ่มเติม ควบคู่ไปด้วย

กล่าวโดยสรุปสำหรับ SMEs ไทยนั้น สามารถทำ การค้าโดยผ่านตัวแทนจำหน่ายหรือผู้นำเข้าสินค้า และบริการ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัดที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย หรือจะ ส่งออกโดยตรง เป็นการร่วมลงทุน ซึ่งอาจเป็นในรูปแบบหุ้นส่วน ก็ได้เช่นกัน โดยต้องกำหนดและวางภาพลักษณ์เป็นสินค้า คุณภาพ และแข่งขันในตลาดสินค้าระดับกลางถึงบน ทั้งนี้เพื่อ หลีกเลี่ยงการแข่งขันกับสินค้าระดับล่างที่มาจากจีนและ เวียดนาม

ดร. เกษรา ธัญลักษณ์ภาคย์

มุมมองผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

ดร. เกษรา ธัญลักษณ์ภาคย์ กรรมการ และกรรมการ บริหาร บริษัท เสนาดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ให้ความเห็น ถึงการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียนในปี 2558 ว่า การขยายตลาด จะทำให้บริษัทขนาดใหญ่สามารถบริหารจัดการต้นทุนได้อย่าง มีกำไร โดยเฉพาะชาวต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ ส่วนใหญ่มักจะมองการลงทุนในกลุ่มธุรกิจ

โรงแรม ออฟฟิศ และคอนโดมิเนียม เนื่องจากกฎหมายอนุญาตให้ถือหุ้นในธุรกิจนี้ได้เกินร้อยละ 49 ส่วนโครงการแนวราบ ยังไม่ค่อยเป็นที่น่าสนใจเท่าใด เนื่องจากติดข้อจำกัดในเรื่องที่ต้องประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ หลายหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นเรื่องการขอระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ทั้งไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ฯลฯ

“AEC เป็นโอกาสของผู้ประกอบการที่สามารถปรับตัวเพื่อรับการแข่งขันได้ เนื่องจากโครงสร้างประชากรอาเซียนอยู่ในช่วงวัยทำงาน มีกำลังซื้อสูง และยอมรับสิ่งต่างๆ ได้ง่าย”

ดังนั้น การเข้าเป็น AEC จึงเป็นอีกโอกาสหนึ่งของผู้ประกอบการด้านอสังหาริมทรัพย์ ที่จะต้องปรับตัวเพื่อรับการแข่งขัน เนื่องจากโครงสร้างประชากรอาเซียนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยทำงาน มีกำลังซื้อสูง และยอมรับสิ่งต่างๆ ได้ง่าย ปัจจุบันรายได้โดยเฉลี่ยของประชากรในภูมิภาคอาเซียนนั้น สิงคโปร์อยู่ในอันดับหนึ่งคือ 50,714 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อปี บรูไน 36,521 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อปี มาเลเซีย 8,617 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อปี และไทย 5,281 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อปี

นับจากนี้ไปผู้ประกอบการไทยต้องเร่งปรับตัว เนื่องจากทุกประเทศในอาเซียนขณะนี้ ต่างมีข้อมูลด้านการลงทุนเท่าๆ กัน โดยผู้ประกอบการไทยสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่กรมเจรจาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งมีหน่วยงาน AEC ที่ให้ข้อมูลในการศึกษา ค้นคว้า และอยู่ระหว่างการจัดตั้งศูนย์ให้ความรู้ด้าน AEC ระหว่างอาเซียน เพื่อประสานความร่วมมือโดยไม่ต้องแข่งขันระหว่างกัน นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอื่นๆ เช่น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และหอการค้าไทย ที่สามารถให้คำปรึกษาด้านการลงทุนได้เช่นเดียวกัน

นายพรศิลป์ พิชรินทร์ตะกุล

AEC เน้นเรื่องเทคนิค และแรงกดดันสูง

นายพรศิลป์ พิชรินทร์ตะกุล รองประธานคณะกรรมการหอการค้าไทย และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย กล่าวถึงผู้ประกอบการไทยว่า จะต้องศึกษาข้อมูลด้านต่างๆ ของ AEC ให้เข้าใจอย่างละเอียดในทุกๆ ขั้นตอน เพื่อเข้าสู่กลุ่ม AEC ได้โดยไม่เสียเปรียบ โดยเฉพาะผู้ประกอบการภาคเอกชนจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วน เนื่องจาก AEC จะเป็นเรื่องทางเทคนิคมากขึ้น รวมทั้งยังมีแรงกดดันสูง ซึ่งไม่ใช่เฉพาะผู้ประกอบการ SMEs เท่านั้นที่จะต้องปรับตัว บริษัทขนาดใหญ่ก็ต้องดำเนินการด้วยเช่นกัน หากไม่สามารถขับเคลื่อนตั้งแต่พื้นฐาน ก็จะไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ เนื่องจากธุรกิจแบบเดิมๆ จะเน้นการแข่งขันทางด้านราคาเป็นอันดับแรก

ปัจจุบันการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อตอบโจทย์ผู้ส่งออกตลาดต่างประเทศ แต่เวลาซื้อสินค้ากลับเข้ามาจะซื้อมาตรฐานโลก ดังนั้นเมื่อเราซื้อมาตรฐานโลก แต่บริโภคตามมาตรฐานไทยก็อยู่ไม่ได้ โดยเรื่องที่น่าเป็นห่วงสำหรับประเทศไทยในขณะนี้ มาจากสาเหตุหลายประการ

- ประการแรก** นักการเมืองไทย ยังไม่ให้ความสำคัญกับเรื่อง AEC อย่างจริงจัง
- ประการที่สอง** การแก้ไขกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จะต้องดำเนินการไปพร้อมๆ กัน เพื่อจะได้แข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในกลุ่มประเทศที่จะเข้าสู่ AEC ด้วยกันได้

ทั้งนี้ การปรับตัวของผู้ประกอบการไทยนั้น นอกจากจะต้องทำให้ได้แล้ว ต้องวิเคราะห์ตั้งแต่เริ่มต้นว่าจะดำเนินธุรกิจไปในทิศทางใด และต้องลงทุนเพิ่มทางด้านใดบ้าง รวมทั้งวิธีการให้เครดิตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ จะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการใหม่ๆ เช่นกัน ไม่ใช่นำหลักทรัพย์ไปค้ำประกันเท่านั้น หากผู้ประกอบการไม่ดำเนินการใดๆ ธุรกิจอาจไม่รอด ฉะนั้นถ้าจำเป็นต้องลงทุนเพิ่มก็ต้องทำเพื่อจะเดินหน้าต่อไป

พ.อ.อ. อัทธ์ พิศาลวานิช

ต้องแข่งขันด้วยมาตรฐาน

อย่างไรก็ตาม การปรับเปลี่ยนนั้น จะต้องดำเนินการให้เหมือนกันทั้งหมด ต้องปรับคุณภาพของการบริโภคในประเทศด้วย ต้องแข่งขันกันด้วยมาตรฐาน โดยธุรกิจที่ควรให้ความสำคัญของไทยนั้นยังอยู่ที่ เกษตร/อาหาร และท่องเที่ยว

“ประเทศไทยจะก้าวสู่ AEC ได้อย่างเต็มภาคภูมิหรือไม่
สำคัญที่ภาครัฐจะต้องขับเคลื่อน”

อาจกล่าวได้ว่าธุรกิจทางด้านเกษตร/อาหารนั้น ประเทศไทยมีศักยภาพมาโดยตลอด แต่ปัจจุบันเสื่อมโทรมลงทั้งผู้ผลิตและพื้นที่ ซึ่งในอนาคตพืชพลังงานและอาหาร อาจจะต้องแย่งตลาดกัน ดังนั้นจึงต้องมีแนวทางในการดำเนินการเพื่อรองรับปัญหาที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้น ดังนี้

- ประการแรก** ต้องมีอาหารที่ปลอดภัย
- ประการที่สอง** ต้องมีความมั่นคงทางด้านพลังงาน โดยการลดพื้นที่ปลูก และเร่งพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้น
- ประการที่สาม** ต้องเปลี่ยนอาชีพใหม่ให้ผู้ผลิตเดิม และต้องให้การช่วยเหลือด้วย

ส่วนธุรกิจทางการท่องเที่ยวนั้น ประเทศไทยควรจะปรับเปลี่ยนให้เป็นประเทศท่องเที่ยวทั่วประเทศ ซึ่งตรงนี้ก็ยังไม่แน่ใจว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง จะกล้าเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เนื่องจากจะต้องปรับปรุงใหม่ทั้งระบบ การที่ประเทศไทยจะก้าวสู่ AEC ได้อย่างเต็มภาคภูมิหรือไม่ นั้น สำคัญที่ภาครัฐจะต้องขับเคลื่อน

ทิศทางการพัฒนาสินค้าเกษตรไทย

ผศ.ดร. อัทธ์ พิศาลวานิช คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้ชี้ให้เห็นถึงธุรกิจทางการเกษตรของไทย ไม่ว่าจะเป็นข้าว น้ำมันปาล์ม มันสำปะหลัง กาแฟ และยางพารา เมื่อประเทศไทยต้องเป็นหนึ่งในประเทศที่เข้าร่วมเป็น AEC ว่าจะต้องปรับตัวหรือพัฒนาทางด้านใด เพื่อสามารถแข่งขันกันนานาประเทศได้

ข้าว ถือเป็นสินค้าส่งออกอันดับต้นๆ ของไทย ในตลาดโลกข้าวไทยติดอันดับ 1 โดยมีเวียดนามเป็นคู่แข่งที่ตามมาใกล้เคียง ส่วนตลาดในอาเซียน ไทยสูญเสียให้เวียดนามโดยเฉพาะข้าวขาว (ยกเว้นข้าวหอมมะลิ) แต่เวียดนามก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ กำลังเร่งพัฒนาข้าวหอมมะลิ และมีแผนที่จะนำมาขายในตลาดอาเซียนอีกด้วย เนื่องจากข้าวหอมมะลิไทยมีราคาสูงและเน้นจำหน่ายตลาดบนเป็นหลัก นอกจากนี้ กัมพูชา และพม่า ยังเป็นคู่แข่งที่ไทยจะประมาทไม่ได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพม่า ซึ่งมีพันธุ์ข้าววมหัตถ์จรรยา ที่แม้ว่าเมล็ดจะมีขนาดเล็ก แต่เมื่อนำไปหุงสุกแล้ว เมล็ดจะมีขนาดใหญ่มาก

น้ำมันปาล์ม ต้นทุนการผลิตของไทยเมื่อเปรียบเทียบกับอินโดนีเซีย และมาเลเซีย ไทยมีราคาแพงกว่าประมาณ 4 เท่า รวมถึงการแก้ไขปัญหาของประเทศไทยยังขาดในเรื่องของการบริหารจัดการสต็อก ที่ปัจจุบันยังไม่รวมอยู่ในจุดเดียวกัน เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องมีหน่วยงานกลางของภาครัฐเข้ามาดูแลอย่างจริงจัง เพื่อจะแข่งขันกับอาเซียนได้ หากไม่เร่งแก้ไขอย่างเร่งด่วน เกษตรกรจะได้รับผลกระทบอย่างมากเมื่อเข้าสู่ AEC

มันสำปะหลัง ประเทศไทยสามารถส่งออกมันสำปะหลังได้เป็นอันดับ 1 ของโลก แต่แหล่งผลิตที่ให้ผลผลิตดีที่สุกกลับ

อยู่ในประเทศกัมพูชา ที่สามารถผลิตได้ 3.5 ตันต่อไร่ รองลงมาคือ อินโดนีเซีย ผลิตได้ 3.2 ตันต่อไร่ ส่วนไทยผลิตได้เพียง 3 ตันต่อไร่ และขณะนี้มีความเป็นไปได้ไปลงทุนปลูกมันสำปะหลังที่กัมพูชาแล้วเช่นกัน

สำหรับผลผลิตกาแฟนั้น ไทยยังสู้เวียดนามไม่ได้ ส่วนยางพารา ยังไม่น่าเป็นห่วงนัก อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ภาคการเกษตรสามารถดำเนินธุรกิจต่อไป และสามารถแข่งขันกับกลุ่มประเทศใน AEC ได้ จะต้องดำเนินการปรับเปลี่ยนในเรื่องต่อไปนี้ให้เร็วที่สุด

- ประการแรก** เร่งปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานโลก
- ประการที่สอง** เร่งบริหารจัดการต้นทุนให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้
- ประการที่สาม** พัฒนาคุณภาพในด้านต่างๆ ให้ได้มาตรฐานโลก
- ประการที่สี่** เกษตรกรไทยต้องคิดใหม่ว่า ต่อไปนี้จะต้องขายสินค้าให้ตลาดโลก จะต้องดำเนินการพัฒนาปรับปรุงอย่างไร เพื่อจะได้แข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้

“**อุตสาหกรรมยานยนต์
แม้ว่าปัจจุบันไทยจะเป็นอันดับ 1
แต่อินโดนีเซีย และมาเลเซีย
กำลังเร่งตามขึ้นมา**”

นอกจากนี้ สินค้าทางด้านอุตสาหกรรม ก็เป็นอีกหนึ่งประเภทที่ต้องจับตามองอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมยานยนต์ แม้ว่าปัจจุบันไทยจะเป็นอันดับ 1 แต่อินโดนีเซีย และมาเลเซีย กำลังเร่งตามขึ้นมาอย่างกระชั้นชิด ทั้งนี้หากจะเปรียบเทียบไทยกับมาเลเซีย จะพบว่าตลาดทางด้านยานยนต์มีลักษณะเหมือนกัน แตกต่างกันตรงที่มาเลเซียมีแบรนด์รถยนต์เป็นของตนเองคือ โปรตอน ซึ่ง ดร. มหาเธร์ ริเริ่มโครงการผลิตรถยนต์แห่งชาติเมื่อกว่า 20 ปีที่แล้ว

สำหรับอุตสาหกรรมทางด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น อุตสาหกรรมผลิตยางและชิ้นส่วน ยังไม่น่าวิตกมากนัก ส่วน

อุตสาหกรรมผลิตเฟอร์นิเจอร์ กำลังประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนวัตถุดิบคือ ไม้ โดยประเทศที่ได้เปรียบคือ พม่า และลาว เนื่องจากทั้งสองประเทศยังมีพื้นที่ป่าไม้อยู่เป็นจำนวนมาก

“**หากไทยต้องการให้อุตสาหกรรมสิ่งทอ
เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ
และสามารถดำเนินธุรกิจได้ต่อไป
จะต้องปรับเปลี่ยนแปลง
โดยปรับเปลี่ยนให้เป็น Design of Center
หรือ Design of ASEAN**”

พม่า เป็นโอกาสของสิ่งทอไทย

อุตสาหกรรมทางด้านสิ่งทอนั้น ปัจจุบันเวียดนามเป็นอันดับ 1 ในการส่งออก รองลงมาคือ อินโดนีเซีย กัมพูชา และไทย แม้ว่าการผลิตทางด้านสิ่งทอไทยจะมีความโดดเด่นในหลายประการทั้ง การผลิตชุดกีฬา เสื้อผ้าเด็ก และชุดชั้นในทั้งชายและหญิง แต่ยังไม่เพียงพอที่จะแข่งขันกับประเทศดังกล่าวข้างต้นได้ ฉะนั้นหากไทยต้องการให้อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ และสามารถดำเนินธุรกิจได้ต่อไป จะต้องปรับเปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วน โดยปรับเปลี่ยนให้เป็น Design of Center หรือ Design of ASEAN

“**ประเทศที่ผู้ประกอบการด้านสิ่งทอ
ของไทย ยังมีโอกาสเข้าไปลงทุนได้อีกมาก
อันดับแรกคือ พม่า รองลงมาคือ กัมพูชา
และเวียดนาม**”

หากผู้ประกอบการไทยสนใจเข้าไปลงทุนด้านสิ่งทอในประเทศเพื่อนบ้าน พม่า เป็นตัวเลือกที่ดี โดยเฉพาะเมืองทวาย ซึ่งรวมถึงการผลิตสินค้าอื่นๆ เช่น รองเท้า และอาหารทะเลแปรรูป

การเข้าไปลงทุนในประเทศพม่า นั้น ผู้ประกอบการสามารถเลือกดำเนินการได้ดังนี้

1. เข้าไปจัดตั้งบริษัทเอง แต่อาจจะเหมาะกับบริษัทขนาดใหญ่มากกว่าผู้ประกอบการระดับ SMEs
2. ร่วมทุนกับบริษัทของพม่า
3. เปิดสำนักงานเพื่อจำหน่ายสินค้า โดยเฉพาะในเมืองย่างกุ้ง ถือว่าน่าสนใจมาก

อย่างไรก็ตาม หากผู้ประกอบการสามารถหาผู้ร่วมทุนไปด้วย จะทำให้การดำเนินการด้านต่างๆ สะดวกและรวดเร็วกว่าการไปหาผู้ร่วมทุนในพม่า นอกจากนั้น ยังต้องศึกษา และทำความเข้าใจเรื่องกฎระเบียบต่างๆ ให้ชัดเจน ถูกต้อง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นในภายหลัง สำหรับประเทศที่ผู้ประกอบการด้านสิ่งทอของไทย ยังมีโอกาสเข้าไปลงทุนได้อีกมาก อันดับแรกคือ พม่า รองลงมาคือ กัมพูชา และเวียดนาม ธุรกิจทางด้านการบริการ โดยเฉพาะเรื่องการขนส่ง (Logistic) นั้น ประเทศไทยยังประสบปัญหาสำคัญหลายประการ หากเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน

ประการแรก ต้นทุนทางด้านการขนส่งของไทยมีอัตราสูงมาก

ประการที่สอง บุคลากรยังมีไม่เพียงพอ

ประการที่สาม ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษยังสู้ประเทศอื่นๆ ไม่ได้ โดยประเทศในอาเซียนที่ประชาชนมีความรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุดคือ สิงคโปร์ อันดับที่ 2 คือ ฟิลิปปินส์ อันดับที่ 3 คือ มาเลเซีย อันดับที่ 4 คือ พม่า ส่วนประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 5 รวมทั้งประเทศไทยยังเสียเปรียบเพื่อนบ้านบางประเทศ ที่ประชาชนในประเทศเหล่านั้นมีความรู้ด้านภาษาไทยด้วย

AEC ต้องใช้มาตรฐานการศึกษาเดียวกัน

ส่วนการศึกษาในระดับต่างๆ นั้น ทุกประเทศใน AEC จะต้องช่วยกันยกระดับการศึกษา ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด ประชาชนสามารถจะเลือกเรียนที่ใด (ประเทศใด) ก็ได้ในกลุ่ม AEC เช่น ใครต้องการจะเรียนทางด้านเทคโนโลยี

และนวัตกรรม ก็สามารถเลือกเรียนที่มาเลเซียได้ ซึ่งให้ความสำคัญกับการศึกษาทางด้านนี้เป็นพิเศษ

อย่างไรก็ตาม การจะก้าวเข้าสู่ AEC ได้อย่างเต็มภาคภูมิประเทศต่างๆ รวมถึงประเทศไทยจะต้องเร่งพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ อย่างจริงจังและยั่งยืน โดยต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ และให้ความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

ประการแรก เร่งพัฒนาทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ให้คนในประเทศได้ตระหนักถึงความก้าวหน้าหากมีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษควบคู่ไปด้วย

ประการที่สอง เร่งพัฒนาคนให้มีความรู้และเชี่ยวชาญในงานแต่ละแขนง

ประการที่สาม พยายามหาโอกาสเยี่ยมเยือนประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะประเทศในอาเซียนให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี

ประการที่สี่ พยายามหาพันธมิตรไว้ให้ได้มากที่สุด เพื่อร่วมมือกันด้านการลงทุน และร่วมพัฒนาธุรกิจไปด้วยกัน

“ระบบการขนส่งในปัจจุบันของไทย หากเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในกลุ่ม AEC ไทยน่าจะเป็นประเทศที่มีระบบการขนส่งดีที่สุดในกลุ่ม”

สำหรับประเทศไทยนั้น เรื่องที่สามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในอาเซียนด้วยกันได้ ก็คือ เรื่องคุณภาพของสินค้าไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อรวมกลุ่มเป็น AEC แล้ว จะกลายเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่มาก โดยมีประชากรกว่า 600 ล้านคน ดังนั้นเมื่อตลาดมีขนาดใหญ่มากขึ้น ก็ต้องใช้อาเซียนเป็นฐานการผลิต และบริโภคร่วมกัน

ไทยมีระบบการขนส่งดีที่สุดในกลุ่ม

ส่วนเรื่องระบบการขนส่ง (Logistics) นั้น ปัจจุบันประเทศไทย หากเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในกลุ่ม AEC

น่าจะเป็นประเทศที่มีระบบการขนส่งที่ดีที่สุด เนื่องจากมีทั้งถนนสาย R3A R3B ฯลฯ ผ่าน นอกจากนี้ยังมีเส้นทางรถไฟ ซึ่งจีนกำลังผลักดันโดยมีเส้นทางผ่านไทยไปถึงประเทศสิงคโปร์

ดังนั้นเมื่อไทยมีทั้งถนน และรถไฟผ่าน ก็จะต้องใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ส่วนการพัฒนาเมืองทวายของพม่า ไทยก็เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาบนพื้นที่กว่า 2 หมื่นไร่ ทั้งนี้หากการพัฒนาท่าเรือเมืองทวายแล้วเสร็จ ท่าเรือดังกล่าวจะมีขนาดใหญ่กว่าท่าเรือแหลมฉบังของไทยถึง 10 เท่า ซึ่งท่าเรือดังกล่าวสามารถขนส่งสินค้าโดยตรงไปยังทวีปแอฟริกา และยุโรป

“ประเทศที่น่าลงทุนด้านระบบการขนส่งมากที่สุดคือ พม่า รองลงมาคือ อินโดนีเซีย และเวียดนาม”

นอกจากนี้จากท่าเรือเมืองทวาย ยังสามารถขนส่งสินค้าไปยังอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และกาญจนบุรีได้สะดวกมาก หรือจะขนส่งมาที่กรุงเทพฯ ก็มีระยะทางเพียง 350 กิโลเมตรเท่านั้น ทั้งนี้หากผู้ประกอบการรายใดสนใจจะเข้าไปลงทุนด้านระบบการขนส่งในกลุ่ม AEC นั้น ประเทศที่น่าลงทุนมากที่สุดในขณะนี้คือ พม่า รองลงมาคือ อินโดนีเซีย และเวียดนาม

อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงวันที่ 1 มกราคม 2558 ทุกประเทศจะกลายเป็นประเทศในกลุ่ม AEC โดยสมบูรณ์แบบทั้งด้านการบริการ การลงทุน และการเคลื่อนย้ายแรงงาน (เฉพาะแรงงานที่มีฝีมือเท่านั้น) แต่ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมยานยนต์ นอกจากนี้แรงงานพม่าในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ก็กำลังทยอยเดินทางกลับประเทศเช่นกัน

แม้ว่าจะรวมเป็น AEC แล้ว แต่ใช้ว่าการดำเนินงานด้านต่างๆ จะไม่เกิดปัญหาใดๆ ตามมา การจะรวมกันเป็นหนึ่งเดียวจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาเป็นตัวช่วย ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงปรับเปลี่ยนให้ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างน้อยอาจต้องใช้เวลากว่า 10 ปี ถึงจะสามารถปรับเปลี่ยนให้เป็นมาตรฐานเดียวกันได้ แต่ก็ยังมีข้อกังวลอีกว่า จะใช้มาตรฐานของประเทศใดเป็นหลัก ซึ่งต้องมาตกลงกันให้ชัดเจนถึงแนวปฏิบัติที่จะดำเนินการร่วมกัน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น

นายสมเกียรติ ตริรัตนพันธ์

เปลี่ยนกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานโลก

นายสมเกียรติ ตริรัตนพันธ์ รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ในฐานะหน่วยงานภาครัฐ มีคำแนะนำที่น่าสนใจ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปเป็นแนวทางเพื่อพัฒนาธุรกิจไว้แข่งขันกับกลุ่ม AEC สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทั้งหมด เพื่อให้ได้มาตรฐานโลก แม้ว่าต้นทุนจะเพิ่มขึ้น แต่กำไรก็จะมากขึ้นด้วย ส่วนการเปิดเสรี 7 อาชีพนั้น มีความเห็นว่า ถ้าประเทศใดจะเข้ามาเป็นแพทย์ในประเทศไทย จำเป็นต้องสอบเพื่อให้ได้รับใบประกอบโรคศิลป์ ซึ่งเป็นใบอนุญาตที่แพทย์ทุกคนต้องมี ก่อนที่จะไปตรวจรักษาผู้ป่วยได้

ปัจจุบันธุรกิจต่างๆ ในประเทศไทยนับว่าเจริญเติบโตมาก ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากเงินทุนจากต่างประเทศ มีเข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเพื่อให้สิ่งต่างๆ เหล่านี้ยังคงอยู่กับประเทศไทยต่อไป ผู้ประกอบการจะต้องเร่งพัฒนาปรับปรุงด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการให้บริการ เทคโนโลยี ฯลฯ ทั้งนี้หากคนไทยสามารถพัฒนาฝีมือจนมีความเชี่ยวชาญ และเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศได้ ธุรกิจต่างๆ ก็จะไม่หนีจากประเทศไทย โดยเฉพาะธุรกิจทางด้านการบริการ ถ้าเร่งพัฒนาทางด้านภาษา ยังจะเดินหน้าได้ต่อไป และที่สำคัญภาครัฐจะต้องสนับสนุนให้ถูกทางด้วย

ต้องวางแผนอย่างเป็นระบบ

ส่วนการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี แม้จะเป็นเรื่องที่ยาก และเป็นเรื่องใหญ่ ก็จะต้องคิดและวางแผนให้เป็นระบบ กรมเจรจา ในฐานะหน่วยงานภาครัฐ จึงได้มอบหมายให้

สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ไปทำการวิจัยว่าประเทศไทยควรไปในทิศทางใด อย่างไรก็ตาม
นอกจากนี้ยังมีกระทรวงอื่นๆ ที่ไปดำเนินการบ้างแล้ว เช่น
กระทรวงพลังงาน เริ่มจัดทำยุทธศาสตร์ทางด้านพลังงาน ส่วน
กระทรวงการคลังก็ดำเนินการทางด้านการเงิน

“ ภาครัฐต้องเป็นผู้นำเรื่องต่างๆ
มาเผยแพร่ต่อภาคเอกชน
รวมถึงต้องกำหนดทิศทางให้ชัดเจน
ว่าจะเดินไปในทิศทางใด
และต้องไปพร้อมๆ กัน ”

อย่างไรก็ตาม ภาครัฐต้องเป็นผู้นำเรื่องต่างๆ มาเผยแพร่
ต่อภาคเอกชน รวมถึงต้องกำหนดทิศทางให้ชัดเจนว่าจะเดินไป
ในทิศทางใด และต้องไปพร้อมๆ กัน ถ้ารัฐบาลไม่เร่งดำเนินการ
ก็จะมีทิศทางให้เอกชนได้เดินหน้าเพื่อพัฒนาต่อไป แม้แต่
เรื่องมาตรฐานก็ต้องดำเนินการร่วมกัน ซึ่งที่ผ่านมาบางเรื่อง
ดำเนินการไปแล้ว แต่พัฒนาได้ค่อนข้างช้า เนื่องจากมีความ
แตกต่างกันอยู่มาก

สำหรับมาตรฐานแรกที่กำลังจะแล้วเสร็จคือ มาตรฐาน
สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อมาตรฐานนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว

“ โอกาสดำเนินธุรกิจ
ของผู้ประกอบการไทยในอาเซียน
ยังมีอยู่มาก จำเป็นต้องเร่งปรับตัว
พัฒนาสินค้าให้มีมาตรฐาน
เป็นที่ยอมรับจากตลาดโลก
ทั้งนี้เพื่อให้สามารถคงอยู่
ในเวทีโลกได้ต่อไป ”

ทุกประเทศใน AEC จะต้องยึดมาตรฐานนี้ในการผลิตสินค้า
ชนิดดังกล่าว สินค้าที่ผลิตจะประสบความสำเร็จด้านยอดขาย
จำหน่ายหรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณภาพของสินค้าชนิดนั้นๆ

ทั้งนี้เพื่อให้การเปิดเสรีทั้ง 7 อาชีพ เป็นไปในทิศทาง
เดียวกัน จะต้องมีความเห็นจากอาชีพนั้น ไปเจรจาร่วมกันว่า
ดำเนินการไปในทิศทางใดเพื่อให้สอดคล้องต้องกันและสามารถ
ปฏิบัติงานได้อย่างสมบูรณ์ถูกต้องตามวัตถุประสงค์

กล่าวโดยสรุป โอกาสการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ
ไทยในอาเซียนยังมีอยู่มาก เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้
จำเป็นต้องเร่งปรับตัว พัฒนาศักยภาพให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ
จากตลาดโลก ทั้งนี้เพื่อให้สามารถคงอยู่ในเวทีโลกได้ต่อไป

ไทยในการเตรียมพร้อม เข้าสู่ AEC

บีโอไอ กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) ได้จัดการประชุมผู้นำระดับสูงภาคเอกชน (CEO Forum) เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2555 ณ โรงแรมพลาซ่า แอกรีน กรุงเทพฯ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมงานทั้งที่เป็นผู้บริหารระดับสูงของภาคเอกชน ภาครัฐ และสื่อมวลชนทั้งในประเทศและต่างประเทศมากกว่า 500 คน

หนึ่งในหัวข้อที่นักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติ ที่มาร่วมงานให้ความสนใจอย่างกว้างขวาง คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ซึ่ง **ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เลขาธิการอาเซียน** ได้กล่าวปราศรัยในหัวข้อ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ความหมายต่อประเทศไทย” (ASEAN Economic Community: What Does it Mean to Thailand?)

“อาเซียนเป็นภูมิภาคที่น่าดึงดูด
ด้านการลงทุนอย่างมาก
เนื่องจากเป็นตลาดที่มีการเติบโต
และขยายตัวสูง”

ดร.สุรินทร์ ชี้ให้เห็นว่า อาเซียนตอนนี้ เป็นภูมิภาคที่น่าดึงดูดด้านการลงทุนอย่างมาก เนื่องจากเป็นตลาดที่มีการเติบโตและขยายตัวสูง ในขณะที่ทั่วโลกมีการเจริญเติบโตของการลงทุนจากต่างประเทศต่ำ อาเซียนมีการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นกว่าสองเท่า จาก 3.7 หมื่นล้านเหรียญ

สหรัฐฯ ในปี 2552 เป็น 7.8 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2553 โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในสิงคโปร์และมาเลเซีย

ทั้งนี้ร้อยละ 68 - 70 ของการลงทุนจากต่างประเทศในอาเซียนเป็นการลงทุนในภาคบริการ การศึกษา สุขภาพ การท่องเที่ยว การก่อสร้าง การสื่อสารโทรคมนาคมและโลจิสติกส์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มการเติบโตของประชาคมอาเซียนชนชั้นกลาง และกำลังซื้อ รวมถึงความตื่นตัวในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ไทยควรจะทำอะไรเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 เพื่อให้ไทยได้ประโยชน์จากการรวมตัวมากที่สุด ดร.สุรินทร์ ได้ให้คำแนะนำสรุปได้ดังนี้

1. สร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ศักยภาพในการแข่งขัน คือ การมีศักยภาพในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันในกลุ่มอาเซียน หากประเทศไทยสามารถส่งเสริมคุณภาพ และความสามารถด้านทรัพยากร ในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ คาดว่าความได้เปรียบในการแข่งขันของภาคเอกชนไทย จะเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 50

2. เสริมสร้างบูรณาการทางเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

บิโอบี และภาคเอกชน รวมถึงชาวต่างชาติที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ต้องคำนึงถึงโครงสร้างประชากรโดยรวมของอาเซียน ซึ่งมีผู้บริโภคราว 600 ล้านคน เศรษฐกิจที่ต้องบูรณาการกันมากขึ้น การกีดกันทางการค้าที่ลดลง

“การเป็นบูรณาการมากขึ้น
ต้องขาดตลาด เป็นที่รู้จักกันว่า
แม่น้ำมาซึ่งโอกาสมากมาย
แต่ก็พ่วงด้วยปัญหา”

บทเรียนที่อาเซียนควรจะเรียนรู้จากสหภาพยุโรป คือ การเป็นบูรณาการมากขึ้น ต้องเป็นการบูรณาการอย่างขาดตลาด เป็นที่รู้จักกันว่า การบูรณาการนำมาซึ่งโอกาสมากมาย แต่ก็พ่วงด้วยปัญหา ประเทศจะต้องมีวิจารณ์ญาณ ระมัดระวังละเอียด และรอบคอบ

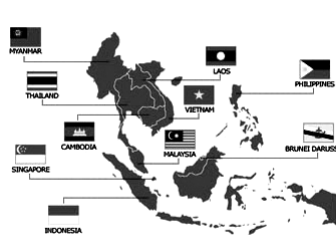
อาเซียนเป็นตลาดที่น่าดึงดูด โดยมี GDP รวม 2 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ ประเทศในกลุ่มอาเซียนทำการค้ากันเองมากขึ้น อย่างไรก็ตาม อัตราการค้าระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียนอยู่ที่ร้อยละ 25 ซึ่งยังถือว่าต่ำมากเมื่อเทียบกับกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่นๆ เช่น กลุ่มนาฟตา ซึ่งประกอบด้วย สหรัฐฯ แคนาดา และเม็กซิโก ค้าขายกันร้อยละ 48 - 50 สหภาพยุโรปร้อยละ 65 - 68 สำหรับการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำเป็นต้องขยายตัวเลขการค้าภายในภูมิภาคนี้

การที่อาเซียนจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางใหม่ ของการเจริญเติบโตได้นั้น ต้องมีการเชื่อมต่อเป็นหนึ่งเดียว และต้องให้แน่ใจว่าโครงสร้างพื้นฐาน สามารถเชื่อมต่อทุกประเทศเข้าด้วยกันได้ เพื่อให้สามารถเคลื่อนย้ายสินค้าและผู้คน ทำให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงสินค้าและบริการได้อย่างสะดวก

จึงต้องจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็น ดำเนินการปฏิรูปนโยบายเพื่อให้สอดคล้องกับการเป็นประชาคมอาเซียน เราต้องมองไปในอนาคต เชื่อมมั่นในวิสัยทัศน์และร่วมมือร่วมใจเพื่อแนวคิดประชาคมอาเซียน และเสถียรผลประโยชน์ระยะสั้นจากการกีดกันทางการค้า เพื่อที่จะได้รับผลในระยะยาวจากการเปิดการค้าเสรี

3. สนับสนุนให้นักลงทุนไทยไปลงทุนในกลุ่มอาเซียน

ประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่มีการเติบโตของเศรษฐกิจภายนอก เช่น GDP ของประเทศญี่ปุ่นส่วนใหญ่เป็นรายได้มาจากต่างประเทศ ซึ่งคล้ายกับเกาหลีใต้และหลายประเทศในยุโรป เมื่อเปรียบเทียบกับประชากร 65 ล้านคนในประเทศไทยกับ 600 ล้านคนในอาเซียน ทำให้เห็นว่าประเทศไทยควรจะทำตลาดอาเซียน แทนที่จะจำกัดอยู่เฉพาะภายในประเทศ ภาคเอกชนทั้งขนาดกลางและขนาดเล็ก ควรหาช่องทางลงทุนข้ามพรมแดนในประเทศอาเซียนอื่นๆ นี่เป็นเพียงวิธีเดียวที่สามารถสร้างงานและรายได้ให้มากขึ้น และหากประเทศไทยสนับสนุนให้ภาคเอกชนทำธุรกิจข้ามพรมแดน ธนาคารในประเทศเองก็ควรสนับสนุน การขยายตัวของธุรกิจเหล่านี้เช่นกัน

4. สร้างภาพลักษณ์ไทยในฐานะประตูสู่อาเซียน

บริษัทข้ามชาติและบริษัทนานาชาติทั่วโลก กำลังย้ายสำนักงานใหญ่ประจำภูมิภาค (Regional Operating Head

quarters: ROH) มาอยู่ในอาเซียน เนื่องจากเชื่อมั่นในศักยภาพของอาเซียน หากประเทศไทยต้องการที่จะดึงดูดความสนใจของบริษัทเหล่านี้ ไทยจะต้องแสดงให้เห็นถึงศักยภาพที่มีความเชื่อมั่นขอบเขตของอาเซียนที่จะเริ่มขยายใหญ่ขึ้น และมีความเป็นบูรณาการมากขึ้น

5. พร้อมสำหรับผลกระทบที่จะเกิดจากการเปิดเสรี

เมื่ออาเซียนจะก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจ เราต้องตระหนักว่าประเทศเพื่อนบ้านของไทย เช่น ลาว กัมพูชา และพม่า ซึ่งมีศักยภาพ โอกาส และทรัพยากรที่อยู่ระหว่างการปรับตัว เตรียมความพร้อม และเรียนรู้ที่จะพูดภาษาเดียวกันกับตลาดโลก เพื่อที่ในอนาคตประเทศเหล่านี้จะได้เปิดตัวในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

ซึ่งขอเพิ่มเติมในที่นี้ว่า ดร.สุรินทร์ ได้เน้นย้ำในประเด็นนี้ในงานเสวนา “มองอาเซียน - จีน หลัง 2015” เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2555 ว่าไทยต้องระวังและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก ซึ่งขณะนี้ส่วนใหญ่พึ่งพาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเตรียมพร้อมเมื่อประเทศเพื่อนบ้าน มีอุตสาหกรรมในประเทศตัวเอง และต้องการดึงแรงงานกลับสู่ประเทศตน ซึ่งจะทำให้ไทยเกิดการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น

โดยสรุปแล้วประเทศไทยจะต้องดำเนินการแก้ไข และปฏิรูปทุกภาคส่วน เพื่อให้มีส่วนร่วมในการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจภูมิภาค ในโลกของการแข่งขัน ทางเดียวที่จะประสบความสำเร็จคือ การรวมตัวกันอย่างมีประสิทธิภาพและเคลื่อนไปสู่อนาคตร่วมกัน

http://202.143.172.37/lib16/?name=news&file=readnews&id=57

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และสหภาพยุโรป การรวมกลุ่มที่แตกต่าง

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กำลังเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจ และวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างแพร่หลาย ในปัจจุบัน หลายคนเกรงว่าในปี 2558 อาเซียนกำลังจะก้าวไปเป็นการรวมกลุ่มแบบเต็มตัว เหมือนสหภาพยุโรป ก่อให้เกิดข้อกังวลมากมาย เช่น การทะลักเข้ามาของสินค้า การลงทุน และแรงงานจากประเทศสมาชิกอาเซียนอีก 9 ประเทศ และคนไทยจะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงนี้ได้อย่างไร แต่ในความเป็นจริงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะมีรูปร่างหน้าตาอย่างไร จะเหมือนสหภาพยุโรปหรือไม่ คงต้องนำมาพิจารณาในหลายด้าน เพื่อจะได้รับมือและปรับตัวได้ถูกต้อง จริงอยู่ที่อาเซียนมองสหภาพยุโรปเป็นต้นแบบในการจัดตั้งประชาคมอาเซียนขึ้น แต่หากพิจารณาในรายละเอียดจะเห็นความแตกต่างในหลายประการ

อาเซียนเริ่มจากความมั่นคง

สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ จุดเริ่มต้นของ 2 องค์กรที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน สหภาพยุโรปเริ่มต้นจากการรวมตัวเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมเป็นหลัก ในนามของ “ประชาคมถ่านหินและเหล็กกล้าแห่งยุโรป 2495” โดย 6 ประเทศอุตสาหกรรมหลักในขณะนั้นเป็นสมาชิก ประกอบด้วย ฝรั่งเศส เยอรมนี อิตาลี เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม และลักเซมเบิร์ก

“อาเซียนเริ่มการรวมกลุ่ม
ด้วยเหตุผลทางความมั่นคง
ในนามของ “สมาคมอาสา” ในปี 2504
โดย ไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์”

ในขณะที่ อาเซียนเริ่มการรวมกลุ่มด้วยเหตุผลทางความมั่นคง ที่มุ่งเน้นต่อต้านคอมมิวนิสต์และรักษาความสงบในภูมิภาคเป็นสำคัญ ในนามของ “สมาคมอาสา” ในปี 2504 โดยมีสมาชิกเพียง 3 ประเทศ คือ ไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่อมาภายหลังเมื่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เริ่มมีความมั่นคงและสงบเรียบร้อย จึงได้หันมาให้ความสนใจในเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาค โดยการจัดตั้ง “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” (Association of South East Asian Nations: ASEAN) หรือ อาเซียน ขึ้นในปี 2510 เพื่อเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ พัฒนาสังคม วัฒนธรรม และรักษาสันติภาพในภูมิภาค

ด้วยอุดมการณ์ที่เป็นจุดเริ่มต้นซึ่งแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการของสหภาพยุโรป จึงสามารถทำได้ง่ายกว่าอาเซียน ด้วยเวลาเพียง 6 ปีก็มีการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจยุโรปขึ้นได้ ในขณะที่อาเซียนจะต้องใช้เวลาถึง 54 ปี โดยปัจจัยหลักที่ผลักดันให้อาเซียนต้องการรวมกลุ่มอย่างเป็นทางการมากขึ้น คือ การแข่งขันทางด้าน

เศรษฐกิจในตลาดโลกที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาเซียนจึงต้องพยายามผลักดันตัวเอง เพื่อเพิ่มบทบาท และอำนาจการต่อรองในเวทีโลก ประกอบกับเล็งเห็นประโยชน์จากความหลากหลายของศักยภาพ และทรัพยากรที่มีอยู่ในภูมิภาคอาเซียนในการดึงดูดต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจ

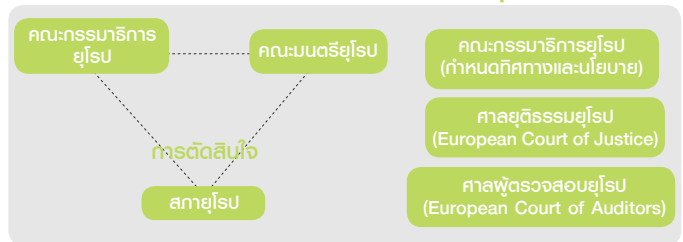
“ ด้วยเวลาเพียง 6 ปี ก็มีการจัดตั้ง
ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป
ขณะที่อาเซียนจะต้องใช้เวลาถึง 54 ปี ”

หากพิจารณาโครงสร้างของ 2 องค์กรเปรียบเทียบกับกันจะเห็นว่า ทั้ง 2 องค์กรครอบคลุมเรื่องการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม เช่นกัน แต่กลับมีความแตกต่างกันในเรื่องของการบริหารจัดการ และระดับของความผูกพัน

สหภาพยุโรปมีการรวมตัวกันอย่างเป็นรูปธรรมมากกว่าอาเซียน ด้วยรูปแบบที่คล้ายกับการเป็นประเทศเดียว โดยสมาชิกของสหภาพยุโรปทั้ง 27 ประเทศ ได้ร่วมลงนามในสนธิสัญญาลิสบอน (Treaty of Lisbon) เพื่อให้ความเห็นชอบในการสละอำนาจอธิปไตยบางส่วน ให้แก่ความร่วมมือเหนือชาติ หรือ Supranational Cooperation ให้สหภาพยุโรปมีอำนาจเบ็ดเสร็จในเรื่องสหภาพศุลกากร (Customs Union) การออกกฎระเบียบด้านการแข่งขันที่จำเป็นของตลาดภายใน นโยบายด้านการเงินสำหรับสมาชิกที่ใช้เงินสกุลยูโร นโยบายร่วมด้านการประมง

และนโยบายการค้าร่วม รวมทั้งมีการจัดตั้งคณะมนตรียุโรป (European Council) มีประธานคณะมนตรียุโรป ทำหน้าที่เหมือนผู้นำรัฐบาลหรือประมุขแห่งรัฐ เป็นผู้บัญญัติกฎหมายและกำกับดูแลการทำงานของคณะกรรมการยุโรป ซึ่งเป็นผู้ร่างกฎหมาย กำหนดทิศทางและนโยบาย ในฐานะตัวแทนประเทศรัฐสมาชิก และมีการจัดตั้งสภายุโรป (EU Parliament) ขึ้นด้วย

โครงสร้างองค์กรของสหภาพยุโรป

ในขณะที่ประชาคมอาเซียนยังเป็นลักษณะของการร่วมมือของ 10 ประเทศในแนวทางและเป้าหมายเดียวกัน โดยแต่ละประเทศสมาชิก ยังคงอำนาจอธิปไตยในการบริหารประเทศไว้ มีระบบศุลกากรและการกำหนดอัตราภาษีภายในประเทศที่เป็นอิสระ มีการใช้สกุลเงินที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศสมาชิก อีกทั้งความร่วมมือในด้านต่างๆ ของอาเซียน ยังคงอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายภายในของแต่ละประเทศสมาชิก

หากมองย้อนไปในประวัติศาสตร์การพัฒนาของสหภาพยุโรป จะเห็นว่าสหภาพยุโรปค่อยๆ พัฒนาการรวมกลุ่มทางด้านเศรษฐกิจทีละขั้น เริ่มจากการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจยุโรป (European Economic Community: EEC) ในปี 2501 อีก 10 ปีต่อมาจึงพัฒนาเป็นสหภาพศุลกากร (Customs Union) ก่อนที่จะพัฒนาเป็นตลาดเดียว (Single Market) อย่างแท้จริง และเปลี่ยนชื่อเป็น ประชาคมยุโรป ในอีก 19 ปีให้หลัง ในขณะที่

อาเซียนตั้งเป้าหมายในการก่อตั้งประชาคมอาเซียนและประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปีเดียวกัน โดยที่ยังไม่มีสภาพศุลกากรและตลาดร่วม มีเพียงการยกเลิกอากรขาเข้าสินค้าระหว่างอาเซียนเกือบทุกชนิด ยกเว้นสินค้าอ่อนไหว ที่สามารถคงอากรไว้ได้ในอัตราที่ต่ำ ซึ่งสินค้าอ่อนไหวของแต่ละประเทศก็จะแตกต่างกันออกไป

ระดับการพัฒนาที่ไม่เท่ากันของประเทศสมาชิก ส่งผลถึงความคล่องตัวในการพัฒนา รวมถึงรูปแบบของการรวมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีของสหภาพยุโรป ในช่วงแรกสามารถพัฒนาการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากจำนวนรัฐสมาชิกยังมีจำนวนไม่มากนัก และล้วนแต่เป็นประเทศอุตสาหกรรมที่มีระดับการพัฒนาที่ใกล้เคียงกัน ทำให้สามารถกำหนดนโยบายเศรษฐกิจร่วมเพื่อขับเคลื่อนการรวมกลุ่มได้ แต่จะสังเกตได้ว่าในระยะหลัง สหภาพยุโรปเริ่มประสบปัญหาภายในหลายประการ ทั้งในเรื่องเศรษฐกิจและการบริหาร ปัจจุบันหนึ่งเป็นผลมาจากการเปิดรับรัฐสมาชิกใหม่เพิ่มอีก 10 ประเทศ เป็น 27 ประเทศ ส่งผลให้มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ระหว่างประเทศยุโรปตะวันตกที่เป็นสมาชิกเดิม กับประเทศยุโรปตะวันออกที่เป็นสมาชิกใหม่

อาเซียนรวมกลุ่มจากความเหมือนที่แตกต่าง

ในขณะที่อาเซียนเป็นการรวมกลุ่มของประเทศที่มีความหลากหลาย ทั้งในเชิงภูมิศาสตร์ ระบบการเมืองการปกครอง ศาสนา และระดับการพัฒนา ทำให้การกำหนดนโยบายเศรษฐกิจและการพัฒนารูปแบบของการรวมกลุ่มดำเนินอย่างค่อยเป็นค่อยไป และประนีประนอมตั้งแต่เริ่มแรกจนมาถึงในปัจจุบัน แม้อาเซียนจะพยายามผลักดันการเปิดเสรีระหว่างกันเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นตลาดเดียวให้เร็วที่สุด แต่ก็ยังไม่สามารถจัดตั้งสภาพศุลกากร หรือการกำหนดกฎหมายใดๆ ร่วมกันได้ ทำได้เพียงการยกเลิกอากรขาเข้าสินค้าระหว่างกันให้ได้มากที่สุด

ยิ่งไปกว่านั้นการพัฒนานโยบายร่วมด้านเศรษฐกิจในปัจจุบันยิ่งทำได้ยากขึ้น เนื่องด้วยต้องคำนึงถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางอาหาร และการสิ้นเปลืองทรัพยากรเป็นสำคัญ จะเห็นได้จากการเปิดเสรีการลงทุนในอาเซียน ส่วนมากเป็นการเปิดเสรีภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก

ในขณะที่การลงทุนในภาคเกษตร ประมง ป่าไม้ และเหมืองแร่ ที่เป็นสาขาอ่อนไหวของประเทศสมาชิกอาเซียน เนื่องจากมีความเชื่อมโยงกับทรัพยากรในประเทศโดยตรง ยังคงเป็นกิจการที่หลายประเทศสมาชิกขอสงวนไว้ ยังไม่เปิดเสรี รวมทั้งประเทศไทย ซึ่งการเปิดเสรีการลงทุนของอาเซียนเป็นการเปิดเสรีตามความสมัครใจและตามความพร้อมของแต่ละประเทศ

นอกจากนี้ การเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายเงินทุน ยังคงเป็นประเด็นอ่อนไหวที่สมาชิกอาเซียนส่วนมากยังไม่อยากเคลื่อนไหวเท่าใดนัก การจัดตั้งสกุลเงินของอาเซียนยังคงไม่เกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้

“สมาชิกอาเซียนยังมองกันว่า
เป็นคู่แข่งด้านเศรษฐกิจ
มากกว่าเป็นพันธมิตร
ดังในปี 2558 จึงเปรียบเสมือน
ปีแห่งการเริ่มต้นของการรวม
กลุ่มอย่างจริงจัง”

โดยสรุป การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ยังคงเป็นการรวมกลุ่มอย่างหลวมๆ เมื่อเทียบกับสหภาพยุโรป ถึงแม้อาเซียนจะพยายามสร้างสัญลักษณ์ขึ้นมาเพื่อ

แสดงถึงการรวมกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพลงชาติอาเซียน ธงอาเซียน หรือสโลแกนของอาเซียน ที่ว่า “One Vision, One Community, One Identity” ก็ตาม แต่การพัฒนาไปถึงระดับเดียวกับสหภาพยุโรปยังคงต้องใช้เวลามากหลายสิบปี สาเหตุหนึ่งเนื่องจากประเทศสมาชิกอาเซียนยังมองกันว่า เป็นคู่แข่งด้านเศรษฐกิจมากกว่าเป็นพันธมิตร และแต่ละประเทศสมาชิกยังคงไม่ต้องการลดอธิปไตยของตน ในการออกกฎหมายหรือกำหนดนโยบายในด้านต่างๆ ดังนั้น ปี 2558 จึงเปรียบเสมือนปีแห่งการเริ่มต้นของการรวมกลุ่มอย่างจริงจัง มากกว่าการเป็นปีที่ประสบความสำเร็จในการรวมกลุ่ม ซึ่งหลังจากนั้นอาเซียนคงต้องกลับมาพิจารณา กันให้ถ่องแท้ว่า ต่อไปควรจะเดินไปในทิศทางใด และแต่ละประเทศสมาชิกมีความพร้อมมากน้อยเท่าใด ที่จะก้าวกระโดดไปพร้อมๆ กัน

ภาพ:

<http://weblog.dijkenvanemmerik.nl/wp-content/uploads/deze-vuist-op-deze-vuist.jpg>

<http://www.chiangmaiskill.go.th/images/stories/aec23.jpg>

บัญญัติ 20 ประการ คู่มือเตรียมความพร้อม ก่อนเข้าสู่ AEC

นับจากนี้ไปอีกเพียงสองปีเศษเท่านั้น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN ECONOMIC COMMUNITY หรือ AEC) ก็จะเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการ ตลาดภายในของประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้ง 10 ประเทศ จะรวมกันเป็นตลาดเดียว ที่รองรับการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานอย่างเสรี ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจอย่างมหาศาล แต่ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละประเทศ จะมีศักยภาพ และความพร้อม ที่จะไขว่คว้าโอกาสทางธุรกิจที่จะเกิดขึ้นจาก AEC นี้ได้มากน้อยเพียงใด

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในระดับจุลภาค ภาคธุรกิจของไทยมีจุดอ่อนที่สำคัญจุดหนึ่งคือ ขาดประสบการณ์ในการไปลงทุนในต่างประเทศ จะมีก็แต่เพียงกิจการขนาดใหญ่เท่านั้น ที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจในต่างแดน ถึงแม้ AEC จะเป็นตลาดในกลุ่มอาเซียน ที่เป็นประเทศเพื่อนบ้านใกล้กับประเทศไทย แต่ก็ยังเป็นตลาดใหม่ ที่มีความแตกต่างจากตลาดภายในประเทศ ที่ผู้ประกอบการไทยมีความคุ้นเคย การศึกษาทำความเข้าใจลักษณะเฉพาะ แบบธรรมเนียมการดำเนินงานของแต่ละประเทศที่อยู่ใน AEC จึงเป็นเรื่องจำเป็นในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการไทยที่จะเข้าไปแข่งขันใน AEC

ธุรกิจขนาดใหญ่หลายๆ แห่งของไทย มีการลงทุนในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มานานมากกว่าหนึ่งทศวรรษแล้ว ประสบการณ์ในการลงทุนและทำธุรกิจต่างแดนของกิจการเหล่านี้ จึงเป็นบทเรียนที่มีความสำคัญ ในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการไทยที่ไม่เคยออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน และคิดจะเข้าไปแสวงหาโอกาสใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นจาก AEC

ในภาพรวมแล้ว ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันใน AEC เพราะมีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ มีอุตสาหกรรมหลักที่มีความเข้มแข็งหลายอุตสาหกรรม

มีผู้ประกอบการทั้งในสาขาบริการ และการค้า ที่มีความสามารถในการแข่งขัน ทั้งนี้ได้รวบรวมข้อควรกระทำเป็นบัญญัติ 20 ประการ ดังนี้

“คนไทยมีความรู้เรื่องอาเซียน
และ AEC น้อยที่สุด
เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ
ในอาเซียน”

1. ทำความรู้จัก AEC

การเตรียมความพร้อมเรื่องแรก และเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุด คือ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ AEC ก่อน ซึ่งจากการสำรวจพบว่าคนไทยมีความรู้เรื่องอาเซียน และ AEC น้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในอาเซียน จากการสำรวจของศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่าคนไทยร้อยละ 90 ไม่รู้จัก AEC หากจำแนก

ย่อยเป็นกลุ่มต่างๆ พบว่าเกษตรกรไทยไม่มีความรู้ AEC คืออะไร ส่วนผู้ประกอบการในระดับ SMEs ร้อยละ 85 และผู้ประกอบการวิชาชีพ เช่น วิศวกร สถาปนิก มัคณฑการ ฯลฯ ร้อยละ 80 ยังไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับ AEC

จากข้อจำกัดข้างต้น ทำให้นักธุรกิจไทยไม่เข้าใจใน ความสำคัญ และการแสวงหาประโยชน์จาก AEC รวมถึงไม่ เข้าใจถึงความจำเป็น ที่จะต้องเตรียมพร้อมรับมือกับการแข่งขัน ที่กำลังจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

2. พัฒนาบุคลากรรองรับ AEC

การเตรียมความพร้อมเรื่องที่ 2 คือ ต้องเตรียมพัฒนา บุคลากรให้พร้อมที่จะไปทำธุรกิจในกลุ่มอาเซียน โดยเฉพาะใน เรื่องการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาท้องถิ่น ซึ่งมีความจำเป็น อย่างยิ่ง สำหรับการติดต่อธุรกิจและเสริมสร้างสายสัมพันธ์กับ บุคคลในระดับต่างๆ

ปัจจุบัน สถาบันการศึกษาหลายแห่ง พยายามจัด หลักสูตรพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับ AEC เช่น มหาวิทยาลัย ราชภัฏกาญจนบุรีได้เจรจากับมหาวิทยาลัยทวาย และสมาพันธ์ หอการค้าและอุตสาหกรรมของพม่า (The Union of Myanmar Federation of Chambers of Commerce & Industry - UMFCCI) เพื่อร่วมมือในโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์สอนภาษา พม่าในไทย และสอนภาษาไทยในพม่า ทั้งนี้ ได้จัดตั้งศูนย์สอน ภาษาไทยที่นครย่างกุ้งและเมืองทวาย เพื่อสอนภาษาไทยแก่นัก ธุรกิจพม่า โดยเริ่มเปิดสอนเมื่อเดือนมีนาคม 2554 ส่วนฝ่าย พม่าจะจัดส่งอาจารย์สอนภาษาพม่ามายังประเทศไทย รวมถึง จัดหลักสูตรฝึกอบรมด้านการบริหารจัดการให้กับนักธุรกิจพม่า และไทย เช่น หลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน และหลักสูตรระดับ ปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจ (MBA) สาขาการบริหารการค้า ขยายแดน แก่นักธุรกิจทั้งในจังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดใกล้เคียง

ขณะที่ศูนย์พัฒนาการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Thai Overseas Investment Support Centre - TOISC) ของบีโอไอ ได้เริ่มให้บริการฝึกอบรมในหลักสูตรสร้างนักลงทุนไทยในการ ไปลงทุนต่างประเทศ เป็นครั้งแรกเมื่อต้นปี 2555 โดยเปิดอบรม 2 รุ่น ที่กรุงเทพฯ และเชียงใหม่ โดยรับสมัครใจเข้าฝึกอบรม ประมาณ 35 คนต่อหลักสูตร

:: บีโอไอพาคณะนักธุรกิจไปศึกษาสู่ทางการลงทุนในกัมพูชา เมื่อเดือนพฤษภาคม 2554 ในภาพเป็นการเยี่ยมชมโรงงานผลิต บูนซีเมนต์กับบอตของเครือ SCG

3. วิเคราะห์ศักยภาพทางธุรกิจ

เรื่องที่สามคือ วิเคราะห์ศักยภาพทางธุรกิจของแต่ละ ประเทศ เช่น ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีลูกค้าที่ มีความสนใจต้องการลงทุนใน AEC ได้วิเคราะห์ถึงศักยภาพ ของอินโดนีเซีย พบว่า อยู่ในระดับที่สูงมาก เนื่องจากมีขนาด เศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในอาเซียน และเศรษฐกิจกำลังขยายตัวอย่าง รวดเร็ว ทำให้ชนชั้นกลางขยายตัวเพิ่มขึ้น และคนยากจนจะ ลดลง ประกอบกับเป็นประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัย หนุ่มสาว และมีการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างต่อเนื่อง ทำให้ ในอีก 5 ปีข้างหน้า ชนชั้นกลางของอินโดนีเซียจะมีจำนวนเพิ่ม ขึ้นเป็น 100 ล้านคน มากกว่าคนไทยทั้งประเทศเสียอีก

“AEC ได้วิเคราะห์ถึงศักยภาพ ของอินโดนีเซีย พบว่าอยู่ในระดับที่สูงมาก เนื่องจากมีขนาดเศรษฐกิจ ใหญ่ที่สุดในอาเซียน และเศรษฐกิจกำลังขยายตัว อย่างรวดเร็ว”

ส่วนกัมพูชามีศักยภาพในการทำธุรกิจโรงสีข้าวที่ทันสมัย เนื่องจากมีพันธุ์ข้าวคุณภาพสูง รสชาติใกล้เคียงกับข้าวหอมมะลิของไทย โดยกัมพูชาใช้ชื่อว่า “เนียมมะลิ” และ “พกามะลิ” มีคุณสมบัติทางกายภาพเป็นข้าวเมล็ดยาว และมีกลิ่นหอมคล้ายกับข้าวหอมมะลิไทย แต่ยังไม่มีความโดดเด่นภายหลังการเก็บเกี่ยว ทำให้ข้าวมีคุณภาพต่ำ รัฐบาลกัมพูชาจึงพยายามชักจูงนักลงทุนต่างประเทศให้มาลงทุนก่อตั้งโรงสีข้าวที่มีเทคโนโลยีสูงในประเทศ

ภาครัฐของไทย โดยบีโอไอได้สนับสนุนช่วยเหลือนักลงทุนในด้านนี้ โดยจัดกิจกรรมนำคณะนักลงทุนไทยไปสำรวจดูทางและศักยภาพในประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงมีแผนจัดตั้งศูนย์ข้อมูลส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศในปีงบประมาณ 2556 เพื่อเป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนของนักลงทุนไทยในต่างประเทศ

4. เจาะลึกก่อนลงหลักปักฐาน

ภายหลังวิเคราะห์ศักยภาพเบื้องต้นแล้ว ต้องศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับประเทศที่สนใจเข้าไปลงทุน โดยคุณธนากร เสรีบุรี ผู้บริหารของเครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้เคยตั้งข้อสังเกตว่า นักลงทุนไทยไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการศึกษาเชิงลึกเท่าใดนัก โดยมักจะมีความคิดว่าลงทุนไปก่อน แล้วค่อยแก้ไขปัญหาในภายหลัง ซึ่งแตกต่างจากนักลงทุนของประเทศอื่นๆ ที่จะส่งทีมวิจัยมาศึกษาเชิงลึก ทำให้การดำเนินธุรกิจประสบปัญหาน้อยกว่า

“ นักลงทุนไทยไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการศึกษาเชิงลึกเท่าใดนัก โดยมักจะมีความคิดว่าลงทุนไปก่อน แล้วค่อยแก้ไขปัญหในภายหลัง ”

เมื่อเครือเจริญโภคภัณฑ์ไปลงทุนในประเทศใด มักจะเริ่มต้นจากการก่อตั้งสำนักงานตัวแทนหรือบริษัทการค้าก่อน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ลงทุนน้อย ทำให้ความเสี่ยงต่ำ หากกิจการไม่ประสบความสำเร็จ ก็สามารถปิดกิจการได้ง่ายและ

ขาดทุนไม่มากนัก โดยบุคลากรที่ส่งไปประจำในต่างประเทศ จะต้องส่งรายงานต่อผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ และหากธุรกิจการค้าไปได้ดี จึงจะส่งทีมผู้เชี่ยวชาญไปศึกษาข้อมูลในเชิงลึก ว่าควรลงทุนก่อตั้งโรงงานในประเทศนั้นๆ หรือไม่

นอกจากศึกษาในเชิงเศรษฐกิจแล้ว จะต้องศึกษาในประเด็นกฎหมายและกฎระเบียบด้วย การทำธุรกิจในต่างประเทศมักจะมีรูปแบบการดำเนินงาน ที่แตกต่างจากในประเทศไทย นักลงทุนไทย จะต้องปรับตัวและยอมรับถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม ต้องเข้าใจระบบและวิธีบริหารจัดการต่างๆ ในประเทศที่เข้าไปลงทุน เช่น ระบบการทำบัญชี ระบบภาษีอากร และระบบการเงิน เป็นต้น

“ นักลงทุนต้องปรับตัวและยอมรับถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม ”

5. พัฒนาจุดแข็ง กำจัดจุดอ่อน

ต้องเตรียมพร้อมรองรับการแข่งขันที่จะเพิ่มมากขึ้น ภายหลัง AEC มีผลใช้บังคับ ตามตำราพิชัยสงครามทวนู สอนไว้ว่า “ต้องรู้เขารู้เรา” โดยต้องศึกษาความสามารถในการแข่งขันของตนเอง เปรียบเทียบกับของคู่แข่งสำคัญ ซึ่งนับเป็นประเด็นที่ต้องศึกษาเชิงลึกด้วย

ตัวอย่างเช่น เครือ SCG ได้ศึกษาเปรียบเทียบกับคู่แข่งสำคัญในอาเซียน พบว่าตนเองมีกำลังผลิตมากเป็นอันดับ 1 ของอาเซียนในอุตสาหกรรม 3 สาขา คือ ปิโตรเคมีชั้นปลายน้ำ

วัสดุก่อสร้าง บรรจุภัณฑ์กระดาษ และเป็นอันดับ 2 ในด้านปูนซีเมนต์ จากนั้นจะต้องพยายามติดตามความเคลื่อนไหวของคู่แข่งอยู่เสมอ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขัน

ขณะเดียวกันต้องเร่งพัฒนาจุดแข็ง แก้ไขจุดอ่อน และเพิ่มขีดความสามารถให้เหนือกว่าคู่แข่ง รวมถึงเตรียมความพร้อมเพื่อแสวงหาประโยชน์จาก AEC

เครือ SCG มีการพัฒนาจุดแข็งให้มากขึ้นไปอีก คือ ไม่ใช่เป็นบริษัทที่มีเทคโนโลยีระดับแนวหน้าในอาเซียนเท่านั้น แต่จะต้องเทียบเท่ากับบริษัทของประเทศตะวันตก เพื่อสร้างหลักประกันว่าธุรกิจจะสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน

สำหรับจุดอ่อนสำคัญในด้าน AEC ของเครือ SCG คือ คนไทยมักไม่ชอบออกไปทำงานในต่างประเทศ จึงต้องพยายามแก้ไขจุดนี้โดยประกาศนโยบายว่า อาเซียน คือ บ้านของเรา การเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปยังโฮจิมินห์นั้น ความจริงแล้วไม่ได้ไกลอย่างที่คิด มีระยะทางเท่ากับเดินทางไปหาดใหญ่เท่านั้น

นอกจากนี้เครือ SCG ตั้งเป้าหมายภายในปี 2558 จะทำการพัฒนาพนักงานที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ วัฒนธรรม และประสบการณ์ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

6. ต้องกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน

ต้องกำหนดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับ AEC อย่างชัดเจน เช่น ในปี 2554 เครือ SCG ได้ตั้งเป้าหมายว่าใน 5 ปีข้างหน้า จะมีสินทรัพย์ในประเทศอาเซียนอื่นๆ เป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของสินทรัพย์ทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8 ในช่วงต้นปี 2554

ขณะที่ธนาคาร CIMB ของมาเลเซีย ได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “เป็นธนาคารที่ให้บริการทางการเงินแบบครบวงจร (Universal Bank) ที่มีมูลค่าสูงสุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” พร้อมกับกำหนด Corporate Theme สำหรับปี 2554 ว่า “Think ASEAN” ตั้งเป้าหมายมีสินทรัพย์ในต่างประเทศเป็นสัดส่วนขั้นต่ำร้อยละ 60 ของทั้งหมด ขณะที่สินทรัพย์ภายในมาเลเซียไม่เกินร้อยละ 40

ส่วนธนาคาร CIMB Thai เดิมคือ ไทยธนาคาร ก่อนที่ธนาคาร CIMB ของมาเลเซีย จะเข้ามาถือหุ้นใหญ่เมื่อต้นปี 2552 ได้กำหนดวิสัยทัศน์มุ่งสู่อาเซียนในทำนองเดียวกับบริษัทแม่ว่า “เป็นธนาคารชั้นนำของไทยในอาเซียนเพื่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน” พร้อมกับกำหนดพันธกิจว่า “มุ่งสู่การเป็นธนาคารชั้นนำของไทยในอาเซียน ด้วยการนำเสนอผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมทางการเงิน พร้อมบริการที่เป็นเลิศให้แก่ลูกค้าอย่างไร้พรมแดน โดยการผสานจุดแข็งกับกลุ่มการเงิน CIMB”

ขณะที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้มีวิสัยทัศน์ก้าวไปสู่การเป็นธนาคารแห่งภูมิภาค (Regional Bank) จากปัจจุบันมีเครือข่ายในอาเซียน 7 ประเทศ ยังขาดกัมพูชา พม่า และบรูไนเท่านั้น โดยเตรียมการเพื่อขอเข้าไปเปิดสาขาย่อยในกัมพูชาและพม่า ให้แล้วเสร็จก่อนปี 2558 สำหรับประเทศอาเซียนที่มีสาขาย่อยแล้ว ก็พยายามเปิดสาขาเพิ่มเติม เพื่อให้บริการครอบคลุมมากขึ้น เช่น จะเปิดสาขาย่อยสุราบายา บนเกาะชวา ในเดือนเมษายน 2555 นับเป็นสาขาแห่งที่ 2 ในอินโดนีเซีย และเป็นเครือข่ายสาขาต่างประเทศลำดับที่ 26 ของธนาคาร

7. ดำเนินธุรกิจเชิงรุก

มีกลยุทธ์เชิงรุก โดยกำหนดประเทศเป้าหมาย กรณีของเครือ SCG เน้นการลงทุนใน 3 ประเทศเป็นอันดับแรก คือ อินโดนีเซีย เวียดนาม และฟิลิปปินส์ สำหรับประเทศที่สนใจลงทุนรองลงมา คือ กัมพูชาและพม่า

ขณะที่เครือสยามวาลา ตั้งเป้าหมายที่จะเข้าไปทำตลาด ใน 4 ประเทศ คือ พม่า เวียดนาม ลาว และกัมพูชา เนื่องจากเป็นกลุ่มประเทศที่ประชาชนมีพฤติกรรมและค่านิยมใกล้เคียงกันไทย ทำให้ง่ายต่อการทำตลาด ในลักษณะใกล้เคียงกันกับกลยุทธ์การตลาดในประเทศไทย หลังจากนั้นจึงจะเข้าไปดำเนินธุรกิจในประเทศอื่นๆ ในอาเซียนเป็นลำดับต่อไป

“**เครือข่ายเวลา ตั้งเป้าหมายที่จะเข้าไป
ทำตลาดใน 4 ประเทศ คือ พม่า
เวียดนาม ลาว และกัมพูชา
เนื่องจากประชาชนมีพฤติกรรม
และค่านิยมใกล้เคียงกับไทย
ทำให้ง่ายต่อการทำตลาด**”

แต่ละบริษัทจะกำหนดรูปแบบการเข้าไปทำธุรกิจแตกต่างกันไป โดยเครือ SCG กำหนดว่า การลงทุนในประเทศอาเซียนจะใช้รูปแบบ M&A หรือควบรวมกิจการเป็นหลัก เนื่องจากการดำเนินการได้รวดเร็วทันเหตุการณ์ และเป็นรูปแบบที่เครือ SCG มีความพร้อม เพราะมีความเข้มแข็งทางการเงินเพียงพอ

ตัวอย่าง การขยายธุรกิจในรูปแบบ M&A ของเครือ SCG ได้แก่ การซื้อกิจการในอินโดนีเซียหลายแห่ง เช่น ซื้อหุ้นร้อยละ 30 ในบริษัท Chandra Asri Petrochemical ผู้ผลิตปิโตรเคมีรายใหญ่ของอินโดนีเซีย ส่วนกลุ่มผลิตภัณฑ์ก่อสร้างของเครือ SCG ได้ซื้อกิจการบริษัท PT Keramika Indonesia Assosasi (KIA) ผู้ผลิตกระเบื้องเซรามิกส์ และบริษัท KohKoh Inti Arebama (KohKoh) ซึ่งมีเครือข่ายร้านจำหน่ายวัสดุก่อสร้างมากถึง 10,000 แห่งในอินโดนีเซีย นอกจากนี้ยังเจรจาซื้อกิจการผลิตปูนซีเมนต์ในอินโดนีเซียเพิ่มเติม

8. พัฒนาเครือข่ายใน AEC เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน

นำข้อได้เปรียบด้าน AEC มาเป็นจุดสำคัญในการแข่งขัน ในกรณีของธนาคาร CIMB Thai เดิมมีจุดอ่อนที่สำคัญคือ มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ยังไม่ทันสมัย และมีสาขาในประเทศไทยไม่มากนัก ทำให้ยากที่จะแข่งขันกับธนาคารขนาดใหญ่ได้ แต่บริษัทแม่ในมาเลเซีย คือ ธนาคาร CIMB ได้ลงทุนนับหมื่นล้านบาท พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ คือ One Platform ให้เป็นระบบฐานข้อมูลเดียวกันของธนาคารในเครือ CIMB ทุกแห่งในอาเซียน เริ่มให้บริการในปี 2555 นับเป็นธนาคารแห่งแรกในอาเซียนที่มีระบบเช่นนี้

จากข้อได้เปรียบข้างต้น ทำให้อาณาเขต CIMB ทั้งทั้งอาเซียน สามารถให้บริการลูกค้าครอบคลุมทุกประเทศในอาเซียนได้ตั้งแต่จังหวัดเชียงรายถึงเกาะบาหลี ซึ่งนับเป็นการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันแบบก้าวกระโดด ซึ่งจะอำนวยความสะดวกอย่างมากแก่ลูกค้าที่ดำเนินธุรกิจข้ามชาติใน AEC และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ธนาคารมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

9. ปรับรูปแบบธุรกิจให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

ต้องพยายามดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงทัศนคติ อุปนิสัย ตลอดจนพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจของคนในท้องถิ่น และพยายามดำเนินธุรกิจในลักษณะที่สอดคล้องกับสถานการณ์ดังกล่าว ตัวอย่าง คือ กรณีของเวียดนาม ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นคือนักธุรกิจต่างชาติไม่เข้าใจทัศนคติของคนในท้องถิ่น เช่น ผู้บริหารชาวเกาหลีใต้ซึ่งทำธุรกิจรับจ้างผลิตรองเท้าในเวียดนาม ได้เดินทางไปตรวจงานพบว่าพนักงานไม่ปฏิบัติงาน จึงใช้รองเท้าตบไปที่ใบหน้าพนักงาน ปรากฏว่าพนักงานชาวเวียดนามพร้อมใจกันนัดหยุดงาน ทำให้ผู้บริหารรายนั้นต้องถูกส่งกลับประเทศภายใน 24 ชั่วโมง

“**ต้องดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึง
ทัศนคติ อุปนิสัย ตลอดจนพฤติกรรม
ในการประกอบธุรกิจ
ของคนในท้องถิ่น**”

นายวิทยา ศุภชนากุล อดีตผู้จัดการทั่วไป ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ประเทศเวียดนาม ได้กล่าวไว้ว่าหากได้ศึกษาประวัติศาสตร์เวียดนามก็จะพบว่า เวียดนามสามารถรับชนะจีน ฝรั่งเศส และสหรัฐฯ ดังนั้น เขาย่อมมีความภาคภูมิใจในความเป็นชาวเวียดนาม ไม่ยอมให้ใครมาดูถูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนต่างชาติ ดังนั้น ในการสนทนากับคนเวียดนาม จะต้องหลีกเลี่ยงการวิจารณ์รัฐบาลหรือพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม

ขณะเดียวกันคนเวียดนามแต่ละภาคต่างก็ไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน โดยคนทางใต้จะถือว่าตัวเองเจริญกว่า ขณะที่คนทางเหนือจะคิดว่าตนเองเก่งกว่า เพราะเป็นผู้ชนะสงครามรวมประเทศ ดังนั้น หากลูกจ้างเป็นคนภาคใด ก็ควรให้ผู้บริหารเป็นคนจากภาคเดียวกัน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา ทั้งนี้ การส่งคนเวียดนามภาคใต้ไปคุมคนเวียดนามภาคเหนือ หรือในทางกลับกัน การส่งคนเวียดนามภาคเหนือไปคุมคนเวียดนามภาคใต้ จะไม่ได้รับการยอมรับหรือความร่วมมือจากอีกฝ่ายหนึ่ง

ชาวเวียดนามเป็นคนขยัน ค้าขายเก่ง และคิดเลขเร็ว แต่มีจุดอ่อนสำคัญ คือ ขาดหัวใจของการบริการ ดังนั้น หากจะลงทุนหรือทำธุรกิจในเวียดนามในธุรกิจที่จำเป็นต้องให้บริการ เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ฯลฯ จะต้องพยายามทุ่มเทฝึกฝนบุคลากรทางด้านบริการให้มากเป็นพิเศษ

คนกัมพูชาอยู่ในสังคมเกษตรกรรม ไม่คุ้นเคยกับกฎระเบียบภายในโรงงาน จะต้องฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน ในเรื่องระเบียบวินัยการทำงานในภาคอุตสาหกรรมกว่าจะเข้าที่

10. พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับรสนิยมของคนท้องถิ่น

ควรทำการวิจัยและพัฒนา เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้มากขึ้น ซึ่งบริษัทที่ประสบผลสำเร็จหลายบริษัทให้ความสำคัญมากในเรื่องนี้ เช่น ปลายกระป๋องตราสามแม่ครัวของไทย สามารถครองตลาดอันดับ 1 ในเวียดนาม เนื่องจากเข้าใจถึงรสนิยมบริโภคปลายกระป๋องของชาวเวียดนาม ซึ่งนิยมบริโภคในรูปแบบ "ขนมปังยัดไส้ปลายกระป๋อง" โดยปลายกระป๋องตราสามแม่ครัวได้รับการยกย่องว่าเมื่อรับประทานกับขนมปังแล้ว มีรสชาติอร่อยที่สุด

ชาวเวียดนามถือว่าสีที่เป็นมงคล คือ สีแดง และสีทอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเทศกาลตรุษ เลื้อผ้าที่สวมใส่

การตกแต่งอาคารบ้านเรือน เครื่องเซ่นไหว้ ต้องเป็นสีแดง และสีทองเท่านั้น เคยมีผู้คิดบรรจุภัณฑ์ที่เป็นสีเงินและสีดำ โดยบอกว่าเป็นที่นิยม เหมือนภาพยนตร์เรื่อง Matrix ผลปรากฏว่าสินค้าขายไม่ออก เพราะชาวเวียดนามถือว่าเป็นสีอัปมงคล

“จุดแข็งของไทย คือ มีการส่งออกสินค้าไปยังกัมพูชา ลาว และพม่ามายาวนาน ทำให้ประชาชนในประเทศเหล่านี้คุ้นเคยกับสินค้าไทย”

ขณะที่รสนิยมของชาวกัมพูชา นิยมรับประทานอาหารรสเผ็ดน้อยกว่าคนไทย ดังนั้น จะต้องพยายามปรับรสชาติอาหารให้สอดคล้องกับรสนิยม เช่น ปรับสินค้าซอสพริกให้มีรสหวานและเผ็ดน้อยลง

จุดแข็งของไทย คือ มีการส่งออกสินค้าไปยังกัมพูชา ลาว และพม่ามายาวนาน ทำให้ประชาชนในประเทศเหล่านี้คุ้นเคยกับสินค้าไทย ซึ่งสินค้าบางประเภทมีคุณสมบัติแตกต่างจากมาตรฐานโลก เช่น ปูนซีเมนต์ไทยมีคุณสมบัติสูงกว่ามาตรฐานโลก ทำให้บริษัทปูนซีเมนต์ของไทยได้เปรียบในการแข่งขันเป็นอย่างมากในประเทศเหล่านี้ ขณะที่ปูนซีเมนต์จากเวียดนามและจีน แม้จะเป็นไปตามมาตรฐานโลกเช่นเดียวกัน แต่คุณภาพแตกต่างจากของไทย ทำให้ไม่ได้รับความนิยมจากประชาชนประเทศเหล่านี้ โดยเห็นว่าเป็นสินค้าด้อยคุณภาพ

:: การโฆษณาผ่านเครื่องของ ปตท. บนรถโดยสารประจำทาง ในนครย่างกุ้งของพม่า

11. สร้างแบรนด์ของตนเองให้ติดตลาด

ต้องสร้างแบรนด์สินค้าของตนเอง เพราะการเป็นเพียงผู้รับจ้างผลิต ให้กับแบรนด์ของลูกค้าแล้ว หากลูกค้าเปลี่ยนไปจ้างบริษัทอื่นผลิต ก็จะต้องสูญเสียตลาดไปในทันที

ข้อได้เปรียบสำคัญของสินค้าไทย คือ ภาพลักษณ์สินค้าค่อนข้างดีมากในประเทศอาเซียน สินค้าแบรนด์ไทยได้รับความนิยมค่อนข้างสูง เช่น เครื่องดื่มกระป๋องแดง เครื่องดื่มเกลือแร่สปอนเซอร์ ผลิตภัณฑ์อาหารซีพี ผงซักฟอกเปา ปลากระป๋องตราสามแม่ครัว กระดาษทิชชูเชลลือกซ์ เครื่องครัวสเตนเลสตราหัวม้าลายและนกนางนวล รวมถึงกระดาษทิชชูบีแอล เป็นต้น รวมทั้งผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ใช้แบรนด์สากล แต่ผลิตในประเทศไทย เช่น อาหารสัตว์เลี้ยง และแฮมพู

ผู้ประกอบการไทยจะต้องพยายามรักษาภาพลักษณ์สินค้าไทยเอาไว้ เนื่องจากปัจจุบันการแข่งขันจากสินค้าประเทศอื่นๆ สูงขึ้นมาก ตัวอย่างหนึ่ง คือ เครือ SCG กำหนดเป้าหมายพัฒนาให้แบรนด์ SCG เป็นผู้นำในอาเซียน เน้นการแข่งขันในด้านคุณภาพเป็นหลัก ไม่ได้เน้นแข่งขันในด้านราคา เพื่อให้ธุรกิจสามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืน ได้พยายามสร้างแบรนด์ในอาเซียน เป็นต้นว่า ในส่วนสุกัญที่ได้เปิดคอตโต้สตูดิโอแห่งแรกในภูมิภาคอาเซียนที่ประเทศเวียดนาม จากนั้นจะเร่งเปิดในประเทศอื่นๆ มาอาเซียนต่อไป

**“ ปตท. ได้เตรียมพัฒนา
ความสามารถในการแข่งขัน
โดยจะพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นแบรนด์
ในระดับนานาชาติภายในปี 2558 ”**

ส่วนบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้จัดเตรียมเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน โดยสินค้าที่จะจำหน่ายในประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เช่น น้ำมันหล่อลื่น กาแฟเมซอน รวมทั้งสถานีบริการน้ำมัน จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นแบรนด์ในระดับนานาชาติภายในปี 2558

ขณะเดียวกันในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ จะต้องเข้าใจถึงช่องทางสื่อสารเพื่อเข้าถึงลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย เช่น ช่วงก่อสร้างของกัมพูชาจะชอบดูมวยที่ถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ ดังนั้น ผู้ผลิตปูนซีเมนต์จะเน้นโฆษณาในรายการมวยดังกล่าว

:: ทุเรียนกับปอดที่มีชื่อเสียงของกัมพูชา

12. สร้างสายสัมพันธ์กับหน่วยราชการ

การไปลงทุนต่างถิ่นนั้น เรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญ คือ จะต้องรู้จักบุคคลสำคัญๆ ทั้งในส่วนข้าราชการและการเมือง และใช้ความสัมพันธ์นั้นๆ ให้เกิดประโยชน์ เช่น การก่อสร้างโรงงานผลิตปูนซีเมนต์ของเครือ SCG และโรงงานน้ำตาลของเครือน้ำตาลขอนแก่นในกัมพูชา ในพิธีเปิดโรงงาน ได้เชิญสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก นายกรัฐมนตรีของกัมพูชามาเป็นประธานในพิธี ซึ่งเป็นการให้เกียรติ และเพิ่มความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ต้องระมัดระวัง คือ จะต้องให้ความสำคัญกับสายสัมพันธ์กับทั้งรัฐบาลกลาง และรัฐบาลท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน เนื่องจากในหลายประเทศได้กระจายอำนาจไปยังรัฐบาลท้องถิ่นค่อนข้างมาก ควรวางตัวให้พอดีในระดับเสมอกัน

นักลงทุนไทยที่เข้าไปลงทุนในประเทศกลุ่มอาเซียน ควรมีบทบาทในการช่วยเหลือสนับสนุน กิจกรรมของหน่วยราชการ ดังเช่น โรงงานผลิตปูนซีเมนต์ของเครือ SCG ที่เมืองกัมปอตในประเทศกัมพูชา ได้ช่วยเหลือทางการเงินของกัมพูชาในการจัดทำมาตรฐานปูนซีเมนต์ นอกจากนี้ ยังอนุญาตให้หน่วยราชการของกัมพูชามาใช้ห้องทดลองภายในโรงงาน เพื่อทดสอบมาตรฐานปูนซีเมนต์

:: สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เป็นประธาน
ในพิธีเปิดโรงงานน้ำตาลของเครือน้ำตาลขอนแก่นกับพวเขา
เมื่อต้นปี 2553

13. เลือกผู้ร่วมทุนอย่างรอบคอบ

ต้องระมัดระวังในการตัดสินใจร่วมลงทุน เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้กิจการประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

นักลงทุนไทยมักเลือกผู้ร่วมทุนที่มีเครือข่ายธุรกิจกว้างขวาง และมีสายสัมพันธ์กับทางราชการเป็นอย่างดี เช่น เครือ SCG ได้ก่อตั้งบริษัท กัมปอตซีเมนต์ (Kampot Cement) ขึ้น โดยร่วมทุนกับบริษัทชาวจุฬี (Khao Chuly) ของกัมพูชา ขณะที่เครือน้ำตาลขอนแก่นไปลงทุนในกัมพูชา โดยร่วมลงทุนกับนายหลี ยงพัต (Ly Yong Phat) วุฒิสมาชิกของกัมพูชา

นายกานต์ ตระกูลสุน ผู้บริหารของเครือ SCG กล่าวว่า ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเลือกหุ้นส่วนอย่างมาก หลายกิจการที่เข้าไปลงทุนในอินโดนีเซีย ได้มีโอกาสไปเยี่ยมและหารือกับเจ้าของกิจการนั้น อย่างต่อเนื่องนานนับสิบปี จนรู้จักเป็นอย่างดี ก่อนที่จะตัดสินใจร่วมทุน

14. ตั้งตัวแทนจำหน่ายอย่างระมัดระวัง

การแต่งตั้งตัวแทนจำหน่ายก็ต้องดำเนินการอย่างระมัดระวังเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะกรณีการแต่งตั้งเป็นตัวแทนแต่เพียงผู้เดียวในประเทศนั้นๆ (Sole Distributor) ซึ่งบ่อยครั้งพบว่าในขั้นตอนการเจรจา ได้รับปากว่าจะทำได้ทุกอย่าง แต่ภายหลังได้รับการแต่งตั้งเป็นตัวแทนจำหน่ายแต่เพียงผู้เดียวแล้ว กลับไม่กระตือรือร้นดำเนินการตามที่ได้สัญญาเอาไว้ ทำให้ไม่สามารถขยายตลาดได้ตามที่คาดหวัง ต้องรองจนกว่าสัญญา

การแต่งตั้งจะสิ้นสุดลง หรือมิเช่นนั้นก็ต้องเจรจาจ่ายเงิน เพื่อให้คืนสิทธิ์การเป็นตัวแทนจำหน่าย

15. มีการวางแผนทางการเงินที่ดี

ต้องมีความแข็งแกร่งในด้านการเงิน การลงทุนในต่างประเทศต้องมีสายป่านยาว เพราะต้องใช้เวลายาวนานในการศึกษาสู่ทางการลงทุน ก่อสร้างโรงงาน และสร้างฐานลูกค้า เป็นต้น ทำให้ระยะเวลาคืนทุนค่อนข้างยาว นอกจากนั้นในระยะแรกจะมีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ทำให้กระแสเงินสดติดลบ

อย่างไรก็ตาม หากธุรกิจไม่มีเงินทุนที่มากพอแล้ว ก็ใช้ว่าจะไม่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจในประเทศ แต่จะต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้แตกต่างออกไป คุณไพศาล ยังสมบูรณ์ แห่งเครือเจริญโภคภัณฑ์ได้เคยให้คำแนะนำว่า หากไม่มีศักยภาพเพียงพอ ก็ต้องทำธุรกิจเล็กๆ ไปเลย เป็นต้นว่า ทำกิจการร้านอาหารขนาดเล็ก มีต้นทุนการดำเนินการต่ำ เก็บกินไปเรื่อยๆ อย่างลงทุนในลักษณะครั้งๆ กลางๆ

: รถเข็นขายเครื่องดับดับเป็นช่องทางจำหน่ายสำคัญในกัมพูชา

16. บริหารความเสี่ยงอย่างรัดกุม

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งในการทำธุรกิจในประเทศเปิดใหม่ คือ ความเสี่ยงจากหนี้สูญ ดังนั้น ในระยะแรก ควรพยายามรับเงินสดล่วงหน้า เหมือนธรรมเนียมการทำการค้าในจีนคือ ต้องจ่ายเงินก่อน จึงจะจัดส่งสินค้า นับเป็นลัทธิธรรมในการดำเนินธุรกิจในประเทศกำลังพัฒนา

สำหรับกรณีของเวียดนามนั้น คุณวิทยา ศุภนาทกุล อดีตผู้บริหารของธนาคารกรุงเทพในเวียดนาม ได้แนะนำว่า

การค้าขายส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดนิยมทำเป็นเงินสด ยกเว้น รายที่ค้าขายกันมานานจริง ๆ จนเชื่อใจได้ จึงจะมีการให้เครดิต บ้าง เพราะการติดตามหนี้ทำได้ยาก และการดำเนินคดียุ่งยาก สิ้นเปลืองสูง บ่อยครั้งที่ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีสูงกว่ามูลหนี้ ที่ฟ้องด้วยซ้ำ และการเป็นต่างชาติก็ยิ่งทำให้ยุ่งยากขึ้นไปอีก ดังนั้น ควรขายเป็นเงินสด หรือให้คู่ค้าเปิด L/C มาสั่งสินค้า ควรหลีกเลี่ยงการขายด้วย T/T คือ ส่งสินค้าไปก่อนและชำระ เงินทีหลัง นอกจากนี้ ควรระมัดระวังปัญหาพนักงานขายเก็บ เงินแล้วไม่นำส่ง ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ดังนั้น ควรกำหนดให้ผู้ซื้อ โอนเงินผ่านธนาคารมาให้ จากนั้นก็ให้ผู้ซื้อแฟกซ์ใบรับฝากมา เป็นหลักฐาน

ตัวอย่างหนึ่ง คือ รูปแบบการทำธุรกิจของบริษัท รอยัลฟู้ดส์ จำกัด (เวียดนาม) ผู้จำหน่ายสินค้าปลากระป๋อง ตราสามแม่ครัวในเวียดนาม เน้นขายสินค้าในรูปเงินสดเป็น หลัก โดยยกเว้นเฉพาะการขายส่งแก่ห้างสรรพสินค้าเท่านั้น ซึ่งกำหนดระยะเวลาการให้สินเชื่อ 30 วัน

17. ศึกษาระบบโลจิสติกส์ให้ดี

จะต้องศึกษาในด้านโลจิสติกส์อย่างละเอียด เนื่องจาก ต้นทุนขนส่งสินค้าบางอย่างจะสูงมากและมีความไม่สะดวก ตัวอย่างเช่น เครื่องมินิแบได้ไปลงทุนก่อสร้างโรงงาน ที่เขต เศรษฐกิจพิเศษของกรุงพนมเปญในประเทศกัมพูชา แต่ประสบ ปัญหาสำคัญภายหลังเปิดดำเนินการเมื่อกลางปี 2554 คือ การ ขนส่งชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ทางรถบรรทุก เพื่อเชื่อมโยงการ ผลิตโรงงานในไทยและในกัมพูชา ต้องเปลี่ยนรถบรรทุกในการ ขนส่งข้ามพรมแดนระหว่างไทยและกัมพูชา และถูกศุลกากร ตรวจสอบอย่างเข้มงวด ก่อให้เกิดปัญหาเสียค่าใช้จ่ายสูงและ ใช้เวลาเดินทางนานถึง 15 ชั่วโมง

บริษัทฯ ได้พยายามแก้ไขปัญหาในด้านโลจิสติกส์ซึ่ง ประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง โดยนับตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2554 ได้รับอนุญาตให้สามารถขนส่งตรง โดยรถบรรทุกไทยขนส่งมา ถึงโรงงานในกรุงพนมเปญได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนรถ ช่วยลดเวลา การเดินทางจาก 15 ชั่วโมง เหลือ 10 ชั่วโมง

อย่างไรก็ตาม ต้นทุนโลจิสติกส์ในการขนส่งยังคงสูง โดยเฉพาะความยุ่งยากในกระบวนการศุลกากร แม้รัฐบาล กัมพูชาจะพยายามช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้ก็ตาม

: การก่อสร้างเขื่อนน้ำจั้น 2 ของกลุ่ม ๖. การช่าง ในประเทศลาว

18. ร่วมมือกับบริษัทไทยด้วยกัน

ต้องร่วมมือกับบริษัทไทยด้วยกัน ซึ่งปกติแล้วนักลงทุน ไทย มักจะตั้งสมาคมนักลงทุนไทยในประเทศที่ไปลงทุน ซึ่ง ความร่วมมือจะมีประโยชน์หลากหลาย ทั้งในด้านการสร้าง อำนาจต่อรองด้านการลงทุน การผลิตสินค้าเชื่อมโยงซึ่งกันและ กัน ช่วยลดปัญหาในด้านโลจิสติกส์ การจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อ สร้างภาพลักษณ์นักลงทุนไทย

ความร่วมมือระหว่างกัน ยังช่วยในด้านการแลกเปลี่ยน ข้อมูลซึ่งกันและกันในด้านต่างๆ ทำให้สามารถตัดสินใจทาง ธุรกิจได้โดยมีข้อมูลครบถ้วนมากขึ้น โดยไม่ต้องเสียเงินจำนวน มากเพื่อไปจ้างบริษัทที่ปรึกษา หรือบริษัทกฎหมายมาให้คำแนะนำ

19. ให้ความสำคัญกับความอ่อนไหวทาง วัฒนธรรม

ต้องสนใจและให้ความสำคัญกับเรื่องที่เป็นความรู้สึก อ่อนไหวในด้านวัฒนธรรม ตัวอย่างหนึ่ง คือ กลุ่มไทยนครพัฒนา ซึ่งประสบผลสำเร็จทางธุรกิจในกัมพูชาทั้งในธุรกิจยารักษาโรค โรงแรม และสนามกอล์ฟ เป็นต้น ได้ดำเนินธุรกิจโดยมีหลักการ ว่า ต้องรักษาวินัยวัฒนธรรมทุกแห่งที่เข้าไปลงทุนไว้ ต้องไม่ทำลาย ขนบประเพณีของชาติใดทั้งสิ้น และต้องระมัดระวังคำพูดหรือ การกระทำ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของประชาชน กัมพูชา

เมื่อกลุ่มไทยนครพัฒนาลงทุนก่อสร้างสนามกอล์ฟ ใกล้กับนครวัด ได้ดำเนินการอย่างระมัดระวัง เพราะเกรงว่าจะ ส่งผลกระทบต่อจิตใจของประชาชนในชุมชน ดังนั้น จึงได้ขอ

คำปรึกษาจากองค์การยูเนสโก ซึ่งรับจดทะเบียนดูแลมรดกโลก และอภิสราหรือกรรมศิลปากรกัมพูชา ทั้ง 2 องค์การให้คำแนะนำช่วยเหลือเป็นอย่างดี เพื่อรักษากลิ่นอายเมืองโบราณสถานเอาไว้

20. มีความรับผิดชอบต่อสังคม

เน้นกิจกรรมรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของบริษัท ในเรื่องนี้นายอดิเรก ศรีประทักษ์ กรรมการผู้จัดการใหญ่และประธานคณะผู้บริหาร บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) ได้กล่าวว่าการไปลงทุนต่างประเทศของเครือเจริญโภคภัณฑ์ได้ยึดหลักปรัชญา 3 ประโยชน์หลัก คือ ธุรกิจจะต้องสร้างประโยชน์ต่อประเทศที่ไปลงทุน สร้างประโยชน์ต่อประชาชนในประเทศนั้นๆ และสร้างประโยชน์ต่อเครือเจริญโภคภัณฑ์

“การไปลงทุนต่างประเทศนั้น
จำเป็นต้องดูแลชาวบ้าน
ในพื้นที่เป็นอย่างดี
ต้องมีเรื่องการพัฒนาชุมชน
อยู่ตลอดเวลา”

นายชนินท์ ว่องกุศลกิจ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) ได้กล่าวว่าการไปลงทุนต่างประเทศนั้น จำเป็นต้องดูแลชาวบ้านในพื้นที่เป็นอย่างดี ต้องมีเรื่องการพัฒนาชุมชน (Community Development) อยู่ตลอดเวลา ซึ่งกลุ่มบ้านปู เรียกกิจกรรมนี้ว่าเป็นการอนุญาตทางสังคม (Social Licensing) เพื่อเป็นใบอนุญาตให้เข้าไปดำเนินธุรกิจได้

กรณีโรงงานปูนซีเมนต์ของกลุ่ม SCG ของไทยที่จังหวัดกัมปอด จะมีการทอดกฐินที่วัดใกล้เคียง มีการจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ไปรักษาชาวบ้าน การจัดกิจกรรมนำช่างตัดผมไปตัดผมชาวบ้าน การต้อนรับชาวกัมพูชาที่มาเยี่ยมชมโรงงาน ฯลฯ ส่งผลให้ไม่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความขัดแย้งครั้งนี้แต่อย่างใด โดยนายกานต์ ตระกูลฮุน ผู้บริหารของเครือ SCG ได้กล่าวว่า “เรื่องคุณธรรมไม่ว่าจะไปทำธุรกิจที่ไหนวางตัวเป็นกลางในเรื่องการเมือง ให้ความช่วยเหลือกับทุกรัฐบาลและหน่วยงานราชการ เพื่อประโยชน์โดยรวมของประเทศ ยึดมั่นในจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ โดยเป็นธรรมต่อผู้มีส่วนได้เสีย แบ่งปันผลประโยชน์ต่อสังคม”

การแข่งขันเพื่อก้าวสู่ ธนาคารแห่ง AEC

อุตสาหกรรมการเงิน และการธนาคาร เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ต้องเผชิญกับความท้าทาย เมื่ออาเซียนก้าวเข้าสู่การเป็นตลาดหนึ่งเดียวในด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนอย่างเสรี ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ในอีก 3 ปีข้างหน้า

ภาคธนาคาร จัดอยู่ในกลุ่มธุรกิจที่มีความอ่อนไหว ทำให้การเปิดเสรีเป็นไปตามรูปแบบ ASEAN - X กล่าวคือ เปิดเสรีตามความพร้อม และสอดคล้องกับแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินของแต่ละประเทศ

ขณะเดียวกันธนาคารกลางอาเซียน กำลังทำการรอบการเปิดเสรีภาคธนาคารภายในอาเซียน โดยมีเป้าหมายที่จะสร้างมาตรฐานกลางของธนาคารระดับอาเซียน หรือ Qualified ASEAN Bank (QAB) หากธนาคารใดที่ดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานนี้ จะสามารถทำธุรกิจธนาคารในอาเซียนได้ทุกประเทศ โดยในสิ้นปี 2555 นี้ จะมีการสรุปคุณสมบัติของ QAB และเริ่มพิจารณาอนุญาตในปี 2557 และเริ่มก่อตั้งธนาคารพาณิชย์ได้จริงในปี 2563

ปัจจุบันธนาคารพาณิชย์หลายแห่งในประเทศอาเซียน โดยเฉพาะธนาคารสิงคโปร์ และมาเลเซีย กำลังขยายกิจการเข้าไปในประเทศอื่นๆ ที่เป็นสมาชิกอาเซียน เพื่อเตรียมตัวรองรับการเกิดขึ้นของ AEC

นักวิเคราะห์อุตสาหกรรมการเงิน และการธนาคาร เห็นว่าโครงสร้างธุรกิจธนาคารในอาเซียนกำลังเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ โดยเฉพาะเมื่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC กำลังจะมาถึงในปี 2558 ธนาคารของสิงคโปร์และมาเลเซีย กำลังรุกคืบอย่างหนัก เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นธนาคารแห่งอาเซียน โดยเฉพาะธนาคาร DBS ของสิงคโปร์ และธนาคาร CIMB และ Maybank ของมาเลเซีย

ส่วนธนาคารของไทยและอินโดนีเซียนั้น นักวิเคราะห์เห็นว่ายังมีความเป็นไปได้น้อย เนื่องจากยังไม่มีศักยภาพเพียงพอ ที่จะไปซื้อธนาคารในประเทศอื่นๆ และโครงสร้างภาคสถาบันการเงินและกฎระเบียบยังไม่พัฒนาเพียงพอ เมื่อเปรียบเทียบกับธนาคารของสิงคโปร์และมาเลเซีย ธนาคารไทยที่ขยายกิจการไปในประเทศอื่นๆ ในอาเซียน เป็นเพียงการเปิดสาขาเพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวที่ไปทำธุรกิจในประเทศนั้นๆ มากกว่า จะเน้นการให้บริการเต็มรูปแบบแก่นักธุรกิจในประเทศนั้นๆ หรือมิฉะนั้น ก็อยู่ในรูปแบบเป็นพันธมิตรกับธนาคารต่างประเทศ มากกว่าจะลงทุนเอง

DBS ไหล่ที่สุดในอาเซียน

การจัดอันดับธนาคารในอาเซียนตามขนาดของสินทรัพย์ ในช่วง 1 - 2 ปีที่ผ่านมา พบว่าธนาคารที่มีขนาดใหญ่ที่สุด 3 อันดับแรก ล้วนเป็นธนาคารของสิงคโปร์ทั้งสิ้น คือ ธนาคารดีบีเอส (DBS) ธนาคารโอซีบีซี (OCBC) และ ธนาคารยูโอบี (UOB) ตามลำดับ

ธนาคารที่ใหญ่เป็น อันดับที่ 4 - 6 เป็นธนาคารของมาเลเซีย คือ ธนาคารเมย์ (May bank) ธนาคารซีไอเอ็มบี (CIMB) และธนาคารพับลิค (Public Bank)

สำหรับธนาคารของไทย อยู่ในอันดับที่ 7 - 10 คือ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกสิกรไทย และธนาคารไทยพาณิชย์

“ธนาคาร DBS ของสิงคโปร์
มีขนาดใหญ่ที่สุดในอาเซียน
มีสินทรัพย์มากกว่า
4 ธนาคารยักษ์ใหญ่ของไทยรวมกัน”

ธนาคาร DBS ของสิงคโปร์ แม้จะก่อตั้งเมื่อปี 2511 แต่ปัจจุบันมีขนาดใหญ่ที่สุดของอาเซียน โดยในปี 2554 มีสินทรัพย์ประมาณ 8.5 ล้านล้านบาท มากกว่าสินทรัพย์ของ 4 ธนาคารยักษ์ใหญ่ของไทยรวมกัน โดยมุ่งเน้นการเป็นธนาคารพาณิชย์ที่ให้บริการทางการเงินแบบครบวงจร ครอบคลุมทั้ง

ลูกค้ารายใหญ่ รายย่อย และพาณิชย์ทุกทั่วทั้งทวีปเอเชีย มีสาขาอยู่ในประเทศต่างๆ เช่น จีน 25 สาขา ได้หวัน 40 สาขา และอินโดนีเซีย 40 สาขา เป็นต้น

ล่าสุดเมื่อต้นเดือนเมษายน 2555 ที่ผ่านมา ธนาคาร DBS ได้ตกลงซื้อหุ้นร้อยละ 67.4 ในธนาคาร Danamon ของอินโดนีเซีย จากกองทุน 테마เสกของสิงคโปร์ ในมูลค่าประมาณ 2.2 หมื่นล้านบาท และมีแผนจะเสนอซื้อหุ้นในส่วนที่เหลือทั้งหมดจากผู้ถือหุ้นรายอื่น ทั้งนี้ ธนาคาร Danamon มีสินทรัพย์ 5 แสนล้านบาท มีสาขา 3,000 แห่ง มีฐานลูกค้ามากถึง 6 ล้านคน หลังการควบรวมกิจการกับธนาคาร DBS ซึ่งมีอยู่แล้ว จะทำให้กลายเป็นธนาคารใหญ่เป็นอันดับ 5 ของอินโดนีเซีย

CIMB รุกซื้อธนาคารในอาเซียน

ธนาคาร CIMB ซึ่งปัจจุบันเป็นธนาคารใหญ่เป็นอันดับ 5 ของอาเซียน โดยในปี 2554 มีสินทรัพย์ 3 ล้านล้านบาท ได้ขยายกิจการอย่างรวดเร็ว ภายใต้คำขวัญที่เริ่มใช้ตั้งแต่ปี 2554 ที่ว่า “ASEAN For You” หรือ “เราเชื่อมพลังและความหลากหลายของอาเซียนเพื่อคุณ” โดยเมื่อปี 2551 ได้เข้าไปถือหุ้นธนาคาร CIMB Niaga ที่เกิดขึ้นจากการควบรวมกิจการระหว่าง Bank Niaga TBK และ Bank Lippo ทำให้กลายเป็นธนาคารใหญ่เป็นอันดับ 6 ของอินโดนีเซีย

จากนั้นในปี 2551 ได้มาซื้อธนาคารไทยธนาคารของไทย และเปลี่ยนชื่อเป็นธนาคาร CIMB THAI นอกจากอินโดนีเซียและไทยแล้ว CIMB ยังมีกิจการธนาคารสาขาในสิงคโปร์และกัมพูชา ส่วนในพม่ามีสำนักงานตัวแทน

ปัจจุบัน CIMB มีพนักงานมากกว่า 40,000 คน โดยร้อยละ 51 เป็นพนักงานในมาเลเซีย ร้อยละ 35 ในอินโดนีเซีย ร้อยละ 10 ในไทย และร้อยละ 4 ในประเทศอื่นๆ มีธุรกิจในประเทศอาเซียน 8 ประเทศ ขาดเพียงลาวและฟิลิปปินส์เท่านั้น โดยกำลังดำเนินการเพื่อขยายเครือข่ายไปยัง 2 ประเทศดังกล่าว ซึ่งในฟิลิปปินส์ได้มีการเจรจาเพื่อซื้อหุ้นในธนาคาร Bank of Commerce ของฟิลิปปินส์

ล่าสุดเมื่อต้นปีนี้ CIMB ได้เข้าซื้อกิจการในทวีปเอเชียของ Royal Bank of Scotland (RBS) ทำให้กลายเป็นพาณิชย์ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก หากไม่นับรวมญี่ปุ่น

:: ย่านที่ตั้งสถาบันการเงินของสิงคโปร์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางการเงินของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

May bank ไล่ตามมาติดๆ

ขณะที่มาลายันแบงกิ้ง หรือ May bank ซึ่งเป็นธนาคารใหญ่ที่สุดของมาเลเซีย และใหญ่เป็นอันดับ 4 ของอาเซียน ได้เร่งขยายกิจการในอาเซียน โดยปัจจุบันมีสาขาในสิงคโปร์ 22 สาขา ในเวียดนาม 2 สาขา และยังถือหุ้นในธนาคาร An Binh ซึ่งมีสาขามากถึง 122 สาขา สำหรับในฟิลิปปินส์มี 50 สาขา นอกจากนี้ยังถือหุ้นอีก 2 ธนาคารในอินโดนีเซีย คือ Bank Internasional Indonesia ซึ่งมีสาขา 344 สาขา และ Bank Maybank Syariah Indonesia

เมื่อปี 2553 Maybank ได้ซื้อหุ้นเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 50 ในบริษัท กิมเอ็งโฮลดิ้ง ของสิงคโปร์ ทำให้สามารถขยายเครือข่ายธุรกิจหลักทรัพย์ในอาเซียนอย่างก้าวกระโดด รวมถึงเป็นเจ้าของธุรกิจหลักทรัพย์ในไทย คือ บริษัท หลักทรัพย์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) ซึ่งเป็นนายหน้าค้าหลักทรัพย์ที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดมากที่สุดในไทย ล่าสุดได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการธนาคารในลาว กำหนดเปิดสาขาแห่งแรกในปี 2555

ธนาคารไทยพร้อมสู้

ขณะเดียวกันนับเป็นความท้าทายของธนาคารไทยที่จะต้องปรับตัวครั้งใหญ่ให้สามารถยืนหยัดอยู่ได้ภายใต้สภาพการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต

นายเกริก วณิกกุล รองผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย สายเสถียรภาพสถาบันการเงิน ให้ทัศนะว่าระบบสถาบันการเงินของไทยในขณะนี้มีความเข้มแข็ง และพร้อมรับมือกับการแข่งขันจากธนาคารต่างประเทศที่เข้ามาได้อย่างแน่นอน เพราะเรามีจุดแข็งที่รู้จักลูกค้า และลูกค้ารู้จักเรา

:: ธนาคาร CIMB THAI กับคำขวัญ ASEAN for You โดยเป็นการจัดสัมมนาเกี่ยวกับสู่การลงทุนในอินโดนีเซียในงานบีโอไอแฟร์ 2011 เมื่อเดือนมกราคม 2555

ขณะเดียวกันในระบบการเงินนั้น การที่ประชาชนจะเปลี่ยนไปฝากเงินที่ธนาคารแห่งอื่น ไม่ได้มีแรงจูงใจในเรื่องผลตอบแทนที่สูงกว่าเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีความไว้วางใจและเชื่อถือด้วย นอกจากนี้ การเสนอให้ผลตอบแทนสูงๆ ธนาคารต่างประเทศก็ต้องพิจารณาด้วยว่าคุ้มค่าหรือไม่

“ธนาคารที่จะได้เปรียบในการเปิด AEC
อาจจะไม่ใช่ธนาคารในอาเซียน
แต่เป็นธนาคารต่างประเทศ
เช่น ซิตี้แบงก์ เอชเอสบีซี เป็นต้น
ที่มีสาขาอยู่ทุกประเทศในอาเซียน”

นายเกริกเห็นว่าในเบื้องต้น ธนาคารที่จะได้เปรียบใน
การเปิด AEC อาจจะไม่ใช่ธนาคารในอาเซียน แต่เป็นธนาคาร

ต่างประเทศ เช่น ซิตี้แบงก์ เอชเอสบีซี ฯลฯ ที่มีสาขาอยู่ทุก
ประเทศในอาเซียน ทำให้สามารถเชื่อมโยงระบบการให้บริการ
ทางการเงินได้ง่ายกว่าธนาคารท้องถิ่นของอาเซียนที่อยู่ระหว่าง
เตรียมการในการเชื่อมโยงระบบเข้าด้วยกัน

อนึ่ง เพื่อช่วยเหลือธนาคารพาณิชย์ของไทยไปก่อตั้ง
ฐานธุรกิจ在不同ประเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้หารือกับ
ธนาคารพาณิชย์ไทยถึงข้อจำกัดต่างๆ ในการทำธุรกิจในประเทศ
เพื่อนบ้าน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการเจรจาลดอุปสรรคต่างๆ
เพื่อให้ธนาคารไทยมีโอกาสเข้าไปทำธุรกิจในอาเซียนได้สะดวก
มากขึ้น เช่น อุปสรรคในเรื่องขอบเขตการทำธุรกิจ หรือการ
จำกัดสถานที่ตั้งของสาขา เป็นต้น

สายการบินแห่งชาติ กับความท้าทายใน AEC

เดิมธุรกิจการบินของประเทศต่างๆ ในอาเซียนเป็นธุรกิจผูกขาด มีสายการบินแห่งชาติซึ่งรัฐบาลเป็นเจ้าของ หรือผูกพันใหญ่ให้บริการเพียงรายเดียว เช่น การบินไทย สิงคโปร์แอร์ไลน์ส มาเลเซียแอร์ไลน์ส ฯลฯ แม้ต่อมาประเทศต่างๆ ได้แปรรูปสายการบินแห่งชาติเหล่านี้มาอยู่ในรูปแบบบริษัทจำกัด แต่รัฐบาลยังถือหุ้นข้างมากอยู่ เช่น ในกรณีของสายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ส รัฐบาลได้ขายหุ้นไปจนเหลือไม่ถึงครึ่ง แต่ต่อมาสายการบินฯ ประสบปัญหาทางการเงิน รัฐบาลได้ซื้อหุ้นกลับคืนมา ทำให้กลับไปเป็นรัฐวิสาหกิจอีกครั้งหนึ่ง

การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของธุรกิจสายการบินในภูมิภาคเอเชีย เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา จากการมีธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำที่ให้บริการในราคาที่ต่ำกว่าสายการบินแห่งชาติ ทำให้การเดินทางโดยเครื่องบิน ซึ่งแต่เดิมจำกัดอยู่เฉพาะผู้มีฐานะดี กลายเป็นการเดินทางที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้

สายการบินที่ถือว่ามียุทธศาสตร์สำคัญในการปฏิวัติธุรกิจการบินในอาเซียน คือ สายการบินแอร์เอเชีย ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยนายโทนี เฟอ์นันเดส ชาวมาเลเซีย ซึ่งเคยเป็นผู้บริหารในธุรกิจด้านดนตรีมาก่อน สำเร็จศึกษาด้านการบัญชี เมื่อปี 2530 จากลอนดอน สกูล ออฟ บิซิเนสส์ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษา ด้านเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อเสียงของอังกฤษ และทำงานเป็นผู้สอบบัญชี ที่สายการบิน เวอร์จิน แอตแลนติก และเป็น Financial Controller ของบริษัท เวอร์จิน เรคคอร์ดส์ ที่กรุงลอนดอน เมื่อปี 2530 – 2532

“สายการบินที่ถือว่ามียุทธศาสตร์สำคัญ
ในการปฏิวัติธุรกิจการบินในอาเซียน
คือ สายการบินแอร์เอเชีย”

เมื่อกลับมายังมาเลเซีย นายเฟอ์นันเดส ได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารของวอร์เนอร์ มิวสิค (มาเลเซีย) และก้าวขึ้น

เป็นรองผู้อำนวยการภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของ
วอร์เนอร์ มีวิลค กรุป

ปี 2544 นายเฟอร์นันเดส สนใจจัดตั้งกิจการ
สายการบิน ทั้งๆ ที่ไม่มีประสบการณ์ในธุรกิจนี้มาก่อน ได้ไป
ปรึกษากับนายมหาเธร์ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ซึ่งให้
คำแนะนำว่า แทนที่จะเริ่มต้นจากศูนย์ ก็ให้ไปซื้อกิจการ
สายการบินแอร์เอเชียของกลุ่ม DRB - Hicom ซึ่งในขณะนั้น
แอร์เอเชียประสบปัญหาขาดทุน มีเครื่องบินเก่าแบบโบอิง 737
จำนวน 2 ลำ พร้อมหนี้สินจำนวน 11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดย
เสนอขายในราคาถูกมาก คือ 1 ริงกิต หรือ 10 บาท เนื่องจาก
ต้องการเลิกกิจการ

นายเฟอร์นันเดส ระดมทุนจากแหล่งต่างๆ เพื่อนำ
เงินมาลงทุนในสายการบินแห่งนี้ รวมทั้งนำบ้านไปจำนองกับ
ธนาคาร เพื่อนำเงินมาลงทุน โดยได้ปรับปรุงการบริการภายใต้
คำขวัญว่า "Now Everyone Can Fly" หรือ "ใครๆ ก็บินได้"
ซึ่งใช้เวลาเพียงปีเดียว ก็สามารถชำระหนี้สินได้หมด หลังจากนั้น
ดำเนินธุรกิจเชิงรุก โดยได้ขยายกิจการออกไปต่างประเทศ รวมถึง
ไปร่วมทุนตั้งสายการบินในประเทศอื่นๆ ในอาเซียน โดยก่อตั้ง
สายการบินไทยแอร์เอเชีย และสายการบินอินโดนีเซียแอร์เอเชีย
เมื่อปี 2547 และล่าสุดได้ร่วมทุนก่อตั้งสายการบินแอร์เอเชีย
ฟิลิปปินส์

นอกจากนี้ นายเฟอร์นันเดสยังได้ก่อตั้งสายการบิน
แอร์เอเชียเอ็กซ์ เปิดให้บริการเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2550 เป็น
สายการบินต้นทุนต่ำ สำหรับเส้นทางระยะกลางและระยะไกล
ข้ามทวีป โดยมีประธานกรรมการ คือ **ตันศรีราพิดาห์ อาซิช**
อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และ
อุตสาหกรรมของมาเลเซียมาเป็นเวลาช้านาน แต่ธุรกิจยังไม่
ค่อยประสบผลสำเร็จมากนัก โดยเมื่อไม่นานมานี้ได้ยกเลิก
เส้นทางไปยังกรุงลอนดอน กรุงปารีส กรุงนิวเดลี นครมุมไบ
นครไครสเชิร์ต และเพิ่มเส้นทางไปยังนครซิดนีย์และกรุงโตเกียว
นอกจากนี้ เขายังได้ซื้อหุ้นร้อยละ 66 ในทีมฟุตบอล ควีนส์ปาร์ค
แรงเจอร์ส ของอังกฤษอีกด้วย

จากการผนึกกำลังสายการบินในเครือ ที่อยู่ในประเทศ
ต่างๆ ของอาเซียนเป็นเครือข่ายเดียวกัน ทำให้สายการบินแอร์
เอเชีย น่าจะเป็นสายการบินของอาเซียนหรือของประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มากกว่าที่จะเป็นสายการบินของ
มาเลเซีย ซึ่งแอร์เอเชียได้ประกาศว่าตนเองเป็น "Truly
ASEAN" หรือ "(สายการบินแห่ง) อาเซียนอย่างแท้จริง"

ศึก 2 ด้าน ของสายการบินแห่งชาติ

ขณะเดียวกันสายการบินแห่งชาติของภูมิภาคเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งดำเนินธุรกิจในลักษณะของการให้บริการ
เต็มรูปแบบ ต้องเผชิญหน้ากับการแข่งขันใน 2 ด้านพร้อมๆ กัน คือ

ในตลาดล่าง ต้องเผชิญหน้ากับการแข่งขันจากสาย
การบินแอร์เอเชียเป็นหลัก รวมถึงสายการบินเจ็ตสตาร์ ซึ่งเป็น
ธุรกิจลูกของสายการบินแควนตัสของออสเตรเลีย ได้แย่งลูกค้า
ไปเป็นจำนวนมาก แม้ว่าสายการบินแห่งชาติหลายแห่ง พยายาม
ก่อตั้งธุรกิจในรูปแบบสายการบินต้นทุนต่ำ เช่น สายการบินสิงคโปร์
ก่อตั้งไทเกอร์แอร์เวย์ สายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์สก่อตั้งสาย
การบินไฟร์ฟลาย รวมถึงการบินไทยจัดตั้งสายการบิน นกแอร์
และกำลังจัดตั้งสายการบินไทยสมายล์ แต่ยังประสบผลสำเร็จ
อย่างจำกัดในการแข่งขันกับสายการบินต้นทุนต่ำ

“สายการบินแห่งชาติของภูมิภาค
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ต้องเผชิญหน้ากับการแข่งขัน
ใน 2 ด้านพร้อมๆ กัน”

ในตลาดบน สายการบิน Premium Airlines ต้อง
เผชิญกับการแข่งขันจากสายการบินของตะวันออกกลาง โดยเฉพาะ
สายการบินเอมิเรตส์ของดูไบ และสายการบินการ์ตาร์
แอร์เวย์ ทั้งนี้ จากการแข่งขันที่รุนแรงข้างต้น ประกอบกับค่า

น้ำมันที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้สายการบิน Premium Airlines หลายแห่งประสบปัญหาขาดทุน เช่น สายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ส ขาดทุนในปี 2554 มากเป็นประวัติการณ์ที่ระดับ 2.5 หมื่นล้านบาท (เป็นการขาดทุนจากการดำเนินการ 1.4 หมื่นล้านบาท) ส่วน การบินไทยขาดทุนในปี 2554 เป็นเงิน 1 หมื่นล้านบาท (เป็นการ ขาดทุนจากการดำเนินการ 5.5 พันล้านบาท)

ขณะที่สายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์ส แม้ตัวเลข ผลประกอบการทั้งปี 2554 จะมีกำไร แต่ในไตรมาสแรกของ

ปี 2555 ขาดทุน 1 พันล้านบาท ต้องเปลี่ยนนโยบายการดำเนินงานครั้งใหญ่ โดยได้อนุญาตให้นักบินสามารถลาพักงานได้ 2 ปี โดยไม่ได้รับเงินเดือน และในระหว่างนั้นสามารถไปทำงาน กับสายการบินอื่นได้ ทั้งยังเร่งขายเครื่องบินเก่าที่สิ้นเปลือง น้ำมันสูง และซื้อเครื่องบินแบบใหม่ที่ประหยัดน้ำมันมากขึ้น

นอกจากนี้ ในปี 2555 สิงคโปร์แอร์ไลน์ส จะต้องเผชิญ กับการแข่งขันจากการบินไทยและมาเลเซียแอร์ไลน์ส ที่ทั้ง 2 สายการบินนี้กำลังจะรับมอบเครื่องบินขนาดใหญ่ A380 เข้า ประจำการ ทำให้จุดขายสำคัญของสิงคโปร์แอร์ไลน์ส ที่เคยเป็น สายการบินแห่งเดียวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีเครื่องบิน แบบ A380 ลื่นหลุดลง

การแข่งขันในธุรกิจสายการบินใน AEC นับวันจะทวีความเข้มข้นมากขึ้น โดยเฉพาะหากในอนาคตเมื่อมีการเปิดเสรีธุรกิจการบินอย่างเต็มรูปแบบในกลุ่ม AEC แล้ว จะก้าวเข้าสู่ โหมดใหม่ คือ "Survival of the Fittest" หรือ "ผู้แข็งแกร่งกว่า เป็นผู้อยู่รอด" สายการบินใดที่ให้บริการไม่ดี ราคาแพง คงต้องเลิก กิจการไป ซึ่งเหตุการณ์ในทำนองนี้เป็นเช่นเดียวกับอุตสาหกรรม อื่นๆ ซึ่งต้องปรับตัวเพื่อสร้างจุดแข็งในการแข่งขันให้ได้ มิเช่นนั้น แล้วจะไม่สามารถนำพาธุรกิจให้ก้าวหน้า และพัฒนาต่อไปได้

ท่าเรือน้ำลึกทวาย ประตูเชื่อม ตะวันออก - ตะวันตก

โครงการท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย เป็นโครงการขนาดใหญ่ที่กำลังได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก จากนักลงทุนทั่วโลก เนื่องจากโครงการนี้ถือว่าเป็นจุดยุทธศาสตร์ทางด้านการค้าการลงทุนแห่งใหม่ ที่กำลังจะมีความสำคัญเป็นอย่างมากในด้านเศรษฐกิจของโลกในอนาคต

เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 คณะรัฐมนตรีในรัฐบาลนายกรัฐมนตรี นายสมัคร สุนทรเวช มีมติให้ความเห็นชอบในกรอบความร่วมมือในโครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกเมืองทวายสหภาพพม่า โดยเหตุผลที่เล็งเห็นประโยชน์ด้านเศรษฐกิจที่ไทยจะได้รับจากโครงการนี้

ต่อมารัฐบาลไทย ได้มีการลงนามบันทึกความเข้าใจด้วยการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย และถนนจากท่าเรือมายังประเทศไทย และหลังจากนั้น บริษัทก่อสร้างรายใหญ่ของไทย คือ บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล๊อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) หรือ ไอทีดี (ITD) ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจกับการท่าเรือของรัฐบาลพม่า หลังจากได้รับคัดเลือกจากรัฐบาลพม่าให้เป็นผู้สำรวจเส้นทาง และพื้นที่ที่เป็นไปได้ในการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย เพื่อเดินหน้าโครงการอย่างจริงจัง

ผลการสำรวจพื้นที่ทั้งหมด 7 เส้นทาง ในพื้นที่เขตจังหวัดทวาย ที่เป็นเมืองหลวงของเขตตะนาวศรี ซึ่งมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นชายฝั่งทะเล ภายหลังการสำรวจอย่างละเอียด บริษัท อิตาเลียนไทยฯ ได้เลือกพื้นที่ ตำบลนาปูเล (Nabule)

นาปูเลเป็นเมืองเล็กๆ ที่ยังคงสภาพเดิมๆ ของเมืองชายฝั่งทะเล มีหาดทรายยาวมากกว่า 12 กิโลเมตร และพื้นที่หน้าทะเลมีน้ำลึกประมาณ 25 – 40 เมตร ซึ่งถือว่าเป็นร่องน้ำที่มีความลึกมาก เหมาะกับการทำท่าเรือน้ำลึก มีเกาะกับังตามธรรมชาติ และด้านหลังยังเป็นพื้นที่ราบ ตั้งห่างจากตัวเมืองทวายไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 35 กิโลเมตร เป็นพื้นที่ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก เนื่องจากมีความเหมาะสมในการใช้เป็นพื้นที่พัฒนาโครงการ อยู่ห่างจากชายแดนจังหวัดกาญจนบุรี เพียง 160 กิโลเมตรเท่านั้น ท่าเลดังกล่าวจึงเป็นทำเลสำคัญที่จะสามารถเชื่อมโยงด้านการคมนาคมสนับสนุนท่าเรือน้ำลึกเป็นอย่างดี

นอกจากเส้นทางมายังประเทศไทยแล้ว ทางกรมพม่าได้เตรียมที่จะพัฒนาเส้นทางคมนาคมต่างๆ ไปยังนครย่างกุ้ง รวมถึงพัฒนาสนามบินภายในประเทศในเมืองทวายให้มีศักยภาพมากขึ้น จึงทำให้พื้นที่แห่งนี้ มีความเหมาะสมที่จะเป็นทั้งท่าเรือน้ำลึก ที่สามารถรองรับการขนส่งสินค้าได้มากถึง 200 ล้านตันต่อปี และใช้เป็นพื้นที่รองรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ รวมทั้งมีธรรมชาติสวยงาม ที่จะสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

“บริษัท อิตาเลียนไทยฯ ได้เลือกพื้นที่
ตำบลนาปูเล (Nabule)
ห่างจากตัวเมืองทวาย
ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
ประมาณ 35 กิโลเมตร
เป็นพื้นที่ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึก”

:: ภาพพื้นที่ตำบลนาบุเล (Nabule) ที่มีหาดทรายยาวมากกว่า 12 กิโลเมตร โดยเป็นพื้นที่ที่มีการศึกษาแล้วว่ามีความเหมาะสมอย่างที่สุด ในการใช้เป็นพื้นที่ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกแห่งใหม่ของโลก

:: ภาพความคืบหน้าของการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย

จุดเด่นของท่าเรือน้ำลึกทวาย

บริษัท อิตาเลียนไทย ฯ มีความมั่นใจว่าท่าเรือน้ำลึกทวายมีศักยภาพ ที่จะเป็ศูนย์กลางในภูมิภาคอาเซียนได้ ด้วยเหตุผลหลัก 2 ประการคือ

1. อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียนที่กำลังจะเปิดเสรีเป็นประชาคมเศรษฐกิจ
2. อยู่ในพื้นที่ที่ใกล้กับตลาดการค้าที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกคือ จีน ที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงที่สุดในโลก และเป็นประเทศที่มีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หรือ FDI (Foreign Direct Investment) สูงสุดในโลก

“ท่าเรือน้ำลึกทวายยังเป็นจุดที่สามารถใช้ลดระยะเวลาเดินทางไปยุโรปได้ โดยไม่ต้องอ้อมประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งจะช่วยลดระยะเวลาเดินทางเหลือ 5 วัน”

การพัฒนาและก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกที่ทวาย ถือว่าเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง และยังเป็นจุดที่สามารถใช้ลดระยะเวลาเดินทางไปยุโรปได้ โดยไม่ต้องอ้อมประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งจะช่วยลดระยะเวลาเดินทางเหลือ 5 วัน โดยภายในท่าเรือจะประกอบด้วยท่าเรือรวมถึง 5 ท่า รองรับเรือขนาดใหญ่สูงสุดได้พร้อมกัน 5 ลำ มีอยู่ต่อเรือขนาดใหญ่ 4 คู่ ที่สามารถต่อเรือที่มีความจุถึง 4 แสนตัน

:: ภาพท่าเรือน้ำลึกทวาย จะเห็นว่าเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกมาก

อิตาเลียนไทยฯ รับสัมปทาน บีโอที 75 ปี

ภายหลังการสำรวจและกำหนดพื้นที่ก่อสร้างโครงการท่าเรือน้ำลึกทวายแล้ว ต่อมาในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2553 บริษัท อิตาเลียนไทยฯ จึงร่วมลงนามใน Framework Agreement กับการทำเรือพม่า ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงคมนาคม เพื่อดำเนินการพัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย นิคมอุตสาหกรรม และเส้นทางคมนาคม เพื่อเชื่อมระหว่างไทยและพม่า

“ อิตาเลียนไทยฯ เป็นผู้ได้รับสัมปทาน โครงการในรูปแบบ การดำเนินการสร้าง ดำเนินการ และโอนคืนกรรมสิทธิ์แก่รัฐ ”

ภายใต้ข้อตกลงนี้ บริษัท อิตาเลียนไทยฯ เป็นผู้ได้รับสัมปทานโครงการในรูปแบบการดำเนินการสร้าง ดำเนินการ และโอนคืนกรรมสิทธิ์แก่รัฐ หรือบีโอที (Build - Operate - Transfer) ตามระยะเวลาที่ตกลงไว้ ในระยะเวลาโครงการ 75 ปี โดยโครงการต่างๆ ประกอบด้วย

1. เส้นทางคมนาคมระหว่างจังหวัดกาญจนบุรี และท่าเรือน้ำลึกทวาย ได้ดำเนินการสร้างเป็นถนน 4 เลน ระหว่างบ้านพุน้ำร้อน ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ไปยังท่าเรือน้ำลึกทวาย รวมระยะทางทั้งสิ้นประมาณ 160 กิโลเมตร ซึ่งหากการดำเนินการแล้วเสร็จ จะมีระยะทางจากกรุงเทพฯ ผ่านบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี ไปถึงท่าเรือน้ำลึกทวาย ในเขตตำบลนาปูเล จังหวัดทวาย เพียง 370 กิโลเมตร เท่านั้น

2. การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย ขนาดใหญ่พร้อมท่าขนถ่ายสินค้าจำนวน 3 ท่า

ทำที่ 1 จะใช้ในการขนส่งสินค้าเหลว เช่น การขนถ่ายสินค้าปิโตรเลียม (ความจุ 35 เมตริกตันต่อปี) และขนส่งสินค้า

สินค้าส่งออกและเหล็ก (ความจุ 50 เมตริกตันต่อปี)

ทำที่ 2 ใช้ขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ (ความจุ 45 เมตริกตันต่อปี) และขนส่งสินค้าเทกอง เช่น ถ่านหิน ข้าวและน้ำตาล (ความจุ 55 เมตริกตันต่อปี)

ทำที่ 3 เป็นท่าเรือเชื่อมโยงกับทางรถไฟสาย Dawei - Yunnan ของรัฐบาลจีน

3. นิคมอุตสาหกรรม เป็นโครงการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมบนพื้นที่ประมาณ 250 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 156,250 ไร่ ในส่วนของนิคมอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่ราว 2 แสนไร่ ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ

ส่วน A เขตอุตสาหกรรมหนักและท่าเรือ ประเภทโรงไฟฟ้าถ่านหินขนาด 4,000 เมกะวัตต์ และโรงงานเหล็ก

ส่วน B เขตอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ประเภทก๊าซธรรมชาติ โรงกลั่นน้ำมัน โรงแยกก๊าซธรรมชาติ และโรงไฟฟ้า

ส่วน C เขตอุตสาหกรรมต้นและปลายน้ำ

ส่วน D เขตอุตสาหกรรมขั้นกลาง พื้นที่อุตสาหกรรมขนาดกลาง เช่น อุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ โรงงานผลิตยางรถยนต์ โรงงานกระดาษ และโรงงานผลิตชิปซัมบอร์ต

ส่วน E เขตอุตสาหกรรมเบา พื้นที่อุตสาหกรรมขนาดย่อม เช่น โรงงานผลิตเสื้อผ้า เครื่องสำอาง ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ และอุตสาหกรรมอาหาร

นอกจากนี้ โครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย ยังมีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานอื่นๆ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม เช่น การสร้างโรงไฟฟ้าขนาด

440 เมกะวัตต์ โรงบำบัดน้ำเสีย ที่พักอาศัย ศูนย์การค้า ศูนย์การท่องเที่ยว รีสอร์ท และศูนย์พักผ่อนบริษัทฯ และพื้นที่ส่วนราชการเพื่อดูแลจัดการและบริหารอื่นๆ รวมถึงเส้นทางรถไฟเชื่อมต่อกับโครงข่ายทางรถไฟในพม่า เป็นต้น

ไทย ได้ประโยชน์มหาศาล

ภายหลังที่รัฐบาลไทยเดินทางร่วมกับรัฐบาลพม่าพัฒนาโครงการทำเรื่อน้ำลึกทวายแล้ว หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ได้แสดงความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลที่ไทยจะได้รับจากโครงการทำเรื่อน้ำลึกทวาย โดยส่วนใหญ่เห็นว่า หากโครงการทำเรื่อน้ำลึกทวายเสร็จสมบูรณ์แล้ว จะช่วยยกระดับบทบาทของไทยสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งของภูมิภาคนี้ และยังมีส่วนกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่นๆ อีกนับไม่ถ้วน โดยเฉพาะภายหลังการเปิดเสรี ภายใต้กรอบการค้าเสรีอาเซียน

ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน การลงทุนเพื่อขยายการผลิตต่างๆ ที่ต้องการหาโอกาสและช่องทางใหม่ๆ ด้วย

สิ่งหนึ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนก็คือ ภายหลังที่รัฐบาลพม่าประกาศเขตเมืองทวายเป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนแล้ว นักลงทุนในพื้นที่จังหวัดตะวันตกของไทย ได้พากันตื่นตัวเป็นอย่างมาก มีการรวมตัวกันของภาคธุรกิจในพื้นที่ เริ่มมองหาช่องทางในการพัฒนาการลงทุนทั้งในพื้นที่ประเทศไทย และที่เมืองทวาย

“ท่าเรือแห่งนี้จะกลายเป็น
ประตูการค้าสำคัญ
เชื่อมเศรษฐกิจระหว่าง
โลกฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก”

“ภาครัฐและเอกชนได้แสดงความคิดเห็นว่า
จะช่วยยกระดับบทบาทของไทย
สู่การเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง
ของภูมิภาคนี้”

นอกจากนั้น ยังมีโอกาสที่จะขยายการลงทุนในพื้นที่จังหวัดฝั่งตะวันตกของไทย ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนขนาดใหญ่ เช่น อุตสาหกรรมปิโตรเลียมและปิโตรเคมี การลงทุนพัฒนา

มีการจัดคณะนักธุรกิจเดินทางดูพื้นที่ในเมืองทวายเพื่อเริ่มหาช่องทางในการลงทุน และขณะเดียวกันได้มีการผลักดันให้รัฐบาลสนับสนุนนโยบายต่างๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการค้าขายระหว่างสองประเทศด้วย

จึงเป็นที่คาดหมายว่า หากท่าเรื่อน้ำลึกทวาย ดำเนินการแล้วเสร็จและเริ่มมีการเปิดใช้ คาดว่าท่าเรือแห่งนี้จะกลายเป็นประตูการค้าสำคัญ เชื่อมเศรษฐกิจระหว่างโลกฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก ซึ่งประเทศไทยก็จะได้รับประโยชน์อย่างมหาศาลจากโครงการนี้ด้วย

nmw:

<http://www.thaidphoto.com/forums/attachment.php?attachmentid=1697724787&stc=1&d=1266900367>

<http://image.chozaa.com/i/256/73s6M.JPG>

พิมพ์เขียว “ชีวเศรษฐกิจ” ของสหรัฐฯ

ชีวเศรษฐกิจ (Bioeconomy) หมายถึง เศรษฐกิจบนพื้นฐานของเทคโนโลยีชีวภาพ ชีวเศรษฐกิจไม่ใช่เรื่องใหม่ หรือเรื่องไกลตัวแต่อย่างใด เพราะเป็นสิ่งที่เรากันเคยกันอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการใช้วัคซีนป้องกันโรค การคิดค้นอุปกรณ์วินิจฉัยโรค พืชพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตสูง การนำเอทานอลผสมในน้ำมันเบนซิน หรือการนำไบโอดีเซลผสมในน้ำมันดีเซล ฯลฯ

ปัจจุบันวิทยาการในสาขาเทคโนโลยีชีวภาพก้าวหน้ารวดเร็วมาก ภายหลังจากการค้นพบโครงสร้างของดีเอ็นเอ และแผนที่พันธุกรรม หรือจีโนมของสิ่งมีชีวิตต่างๆ รวมถึงมนุษย์ ถึงกับมีการกล่าวว่า “ศตวรรษที่ 21 ในปัจจุบันเป็นศตวรรษแห่งเทคโนโลยีชีวภาพ”

รัฐบาลสหรัฐฯ เล็งเห็นศักยภาพของการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาพัฒนาให้เป็นชีวเศรษฐกิจ ที่จะทำประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น เทคโนโลยีชีวภาพด้านอุตสาหกรรม ทั้งในส่วนเชื้อเพลิงชีวภาพ วัสดุชีวภาพ เคมีชีวภาพ และเอ็นไซม์ รวมถึงในทางการแพทย์ เช่น การใช้โปรตีนรักษาโรคโลหิตจาง โรคหัวใจ และหลอดเลือดในสมองตีบ การใช้แอนติบอดีป้องกัน การเติบโตของมะเร็ง การใช้วัคซีนรักษาโรคมะเร็งในต่อมลูกหมาก ฯลฯ

ประเทศสหรัฐฯ นับว่ามีความก้าวหน้ากว่าประเทศอื่นๆ มาก ในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพขั้นพื้นฐาน 3 สาขา คือ เทคโนโลยีพันธุวิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีการจัดการสารชีวโมเลกุลจำนวนมากอย่างอัตโนมัติ และเทคโนโลยีหาลำดับเบสของ DNA (DNA Sequencing)

รัฐบาลสหรัฐฯ ได้วิเคราะห์ว่าในอนาคตจะต้องเน้นพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพอย่างน้อยใน 3 สาขา ดังนี้

ชีววิทยาสังเคราะห์ (Synthetic Biology) เพื่อให้

นักชีววิทยาสามารถออกแบบสิ่งมีชีวิต เพื่อให้มีคุณสมบัติตามต้องการ โดยยกตัวอย่างการพัฒนาให้มีคุณสมบัติผลิตกรดอะคริลิกชีวภาพ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตกาต้มน้ำดื่มยี่ห้อดัง สีสันที่ติดทนทานมากขึ้น แผ่นซีเมนต์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

:: ประธานาธิบดีโอบามาได้ประกาศว่า “โลกได้ก้าวไปสู่เศรษฐกิจแห่งนวัตกรรม และไม่มีประเทศอื่นใดที่ถ่วงรั้งในด้านนวัตกรรมเหนือกว่าสหรัฐฯ”

อย่างไรก็ตาม ระบบชีววิทยาตามธรรมชาติสลับซับซ้อนมาก จะต้องวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในสาขานี้ให้ดำเนินการง่ายยิ่งขึ้น รวดเร็วขึ้น และสามารถพยากรณ์ผลที่จะได้รับอย่างแม่นยำขึ้น

การศึกษาเกี่ยวกับโปรตีนเชิงลึกในแง่มุมต่างๆ (Proteomics) เนื่องจากโปรตีนเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับโปรตีนจะเป็นประโยชน์มหาศาลในการเรียนรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิต สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์มากมาย

ชีวสารสนเทศ (Bioinformatics) เป็นวิทยาการที่ผสมระหว่างชีววิทยากับสารสนเทศศาสตร์ โดยนำเอาความรู้เรื่องจีโนม ซึ่งมีความหมายว่าเป็นสารพันธุกรรมทั้งหลายของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด หรือยีนทั้งหมดของสิ่งมีชีวิตของมนุษย์ไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ

ยุคจีโนมได้เริ่มต้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2538 เมื่อ ดร. J. Craig Venter ได้ประกาศการค้นพบจีโนมของ Haemophilus Influenzae ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตเซลล์เดียว ต่อมาได้มีการประกาศการค้นพบจีโนมของสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นๆ มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

:: การวิจัยในด้านพลังงานชีวภาพของสหรัฐฯ

ปัจจุบันการศึกษาจีโนมทำได้ง่ายกว่าเดิมมาก เป็นต้นว่า จากเดิมเมื่อศึกษาจีโนมของมนุษย์ครั้งแรกใช้เวลายาวนานถึง 13 ปี มีค่าใช้จ่ายมากถึง 2.7 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่ปัจจุบันใช้เวลาไม่เกิน 2 สัปดาห์ ค่าใช้จ่ายเพียง 7.7 พันเหรียญสหรัฐฯ เท่านั้น

“ รัฐบาลสหรัฐฯ ได้ประกาศพิมพ์เขียวสู่ชีวเศรษฐกิจแห่งชาติ (Nation Bioeconomy Blueprint) เมื่อเดือนเมษายน 2555 ประกอบด้วยเป้าหมายยุทธศาสตร์ 5 ประการ ”

เป้าหมายยุทธศาสตร์ 5 ประการ

รัฐบาลสหรัฐฯ จะประกาศพิมพ์เขียวสู่ชีวเศรษฐกิจแห่งชาติ (Nation Bioeconomy Blueprint) ในเดือนเมษายน 2555 ประกอบด้วยเป้าหมายยุทธศาสตร์ 5 ประการ

ประการแรก สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เพื่อวางรากฐานชีวเศรษฐกิจในอนาคต เพื่อแก้ไขปัญหาความล้มเหลวของตลาด โดยภาคเอกชนจะไม่ลงทุนวิจัยและพัฒนามากเท่าที่ควรจะเป็น เนื่องจากไม่สามารถแสวงหาประโยชน์จากเงินลงทุนได้เต็มที่ ดังนั้น รัฐต้องสนับสนุนการวิจัยที่สร้างความรู้และเทคโนโลยี เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถต่อยอดนำไปใช้ประโยชน์ รวมถึงปรับปรุงระบบจัดสรรทุนวิจัย ให้สนับสนุนโครงการที่ท้าทายมากขึ้น เพื่อค้นพบเทคโนโลยีใหม่

ประการที่สอง สนับสนุนการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือจาก “ห้องไปสู่ห้าง” เพื่อให้การใช้เงินงบประมาณจากภาษีอากรของประชาชนในด้านนี้ให้คุ้มค่า โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งแก่ระบบนิเวศ ที่สนับสนุนต่อการค้นพบเทคโนโลยี นวัตกรรม และการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ประการที่สาม ลดกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค โดยเฉพาะกำหนดให้สำนักงานอาหารและยา ปรับปรุงการดำเนินการให้การอนุมัติอนุญาตเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

กฎระเบียบต้องชัดเจน โปร่งใส และไม่ยุ่งยากเป็นภาระต่อภาคเอกชน พร้อมกับการคุ้มครองความปลอดภัยต่อมนุษย์และรักษาลิขสิทธิ์

ประการที่สี่ พัฒนาศักยภาพด้านชีวเศรษฐกิจ ปัจจุบันแม้สหรัฐฯ ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ มีอัตราการว่างงานสูง แต่ธุรกิจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลับต้องการบุคลากรจำนวนมาก แต่หาคนมาทำงานไม่ได้ เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ (science, technology, engineering and math - STEM)

“ ปัจจุบันแม้สหรัฐฯ มีอัตราการว่างงานสูง แต่ธุรกิจด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลับต้องการบุคลากรจำนวนมาก เนื่องจากขาดแคลนบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ ”

เพื่อแก้ไขปัญหาข้างต้น รัฐบาลสหรัฐฯ จะปรับปรุงแนวทางการศึกษาฝึกอบรมและจูงใจ เพื่อให้สถาบันการศึกษาผลิตบุคลากรด้าน STEM เพิ่มมากขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยจะต้องสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและสถาบันการศึกษา ในการร่วมกันร่างหลักสูตรการศึกษา และกระตุ้นให้ประชาชนสนใจการศึกษาในสาขานี้

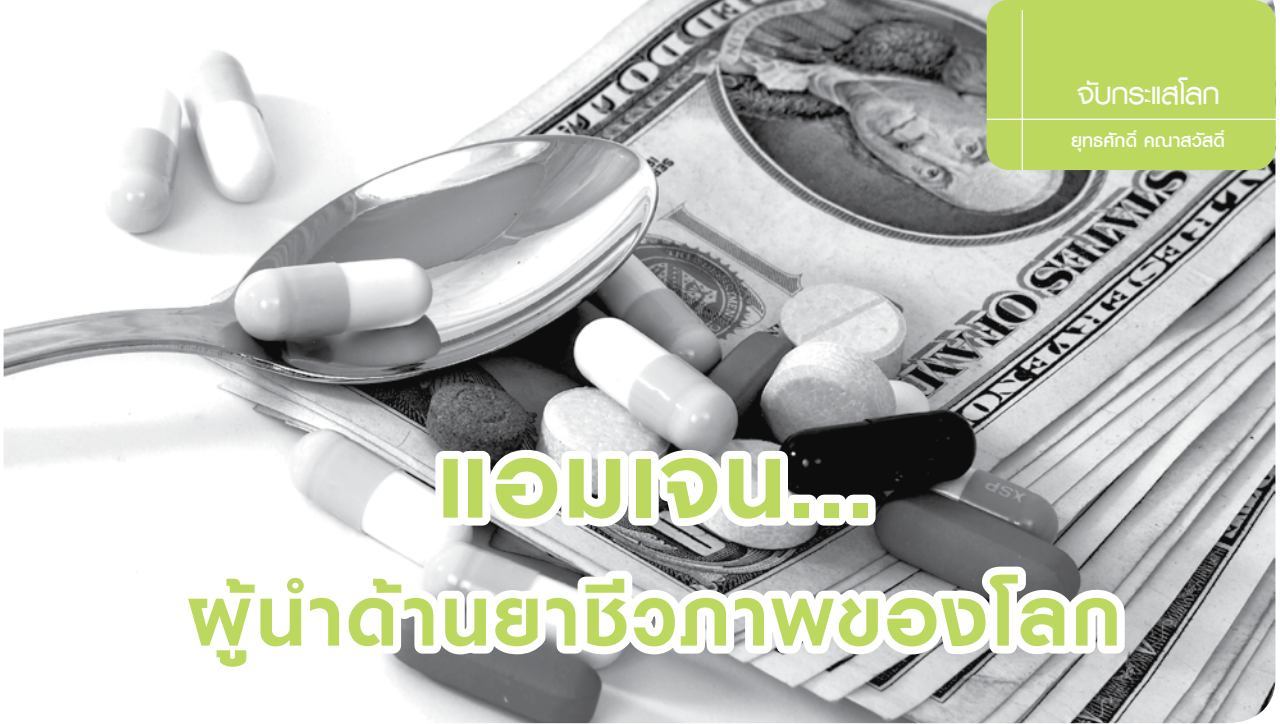
ประการที่ห้า พัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษา และเอกชนให้ใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น เช่น ความร่วมมือในด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ ผ่านโครงการหุ้นส่วนการผลิตขั้นก้าวหน้า (Advanced Manufacturing Partnership) รวมถึงความร่วมมือระหว่างบริษัทขนาดใหญ่ และผู้ประกอบการใหม่ผ่านโครงการ Startup America Initiative

เอกสารพิมพ์เขียวสู่ชีวเศรษฐกิจแห่งชาติ ได้รับการตอบรับค่อนข้างดี โดย ดร. Phillip A. Sharp นักชีววิทยาซึ่งเชี่ยวชาญในด้าน RNA แห่งสถาบันเทคโนโลยีแห่งแมสซาชูเซตส์ของสหรัฐฯ ผู้ได้รับรางวัลโนเบล สาขาการแพทย์เมื่อปี 2536 ได้กล่าวชมเชยว่า พิมพ์เขียวนี้นับเป็นครั้งแรกที่สหรัฐฯ ได้ยอมรับถึงบทบาทสำคัญของวิทยาการสาขาชีววิทยาต่อเศรษฐกิจทั้งในปัจจุบันและอนาคต อย่างไรก็ตาม มีผู้เสนอความคิดเห็นทางลบว่า พิมพ์เขียวจะกระตุ้นวิทยาการสาขานี้มากขึ้น โดยเฉพาะด้านพันธุวิศวกรรม เพื่อสร้างสิ่งมีชีวิตที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ อันนำไปสู่การสร้างสิ่งมีชีวิตประเภท GMOs มากยิ่งขึ้น

∴ การวิจัยในด้านเทคโนโลยีชีวภาพกับมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียในสหรัฐฯ

แอมเจน... ผู้นำด้านยาชีวภาพของโลก

แอมเจน เป็นบริษัทในธุรกิจยา ที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพในการวิจัยและพัฒนา ผลิตภัณฑ์รายใหญ่เป็นอันดับ 1 ของโลก โดยมีมูลค่าหุ้นตามราคาตลาดเท่ากับ 56 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือ 1.7 ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 17 ของราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บุคคลสำคัญซึ่งเป็นผู้ผลักดันแอมเจนให้ก้าวขึ้นเป็นบริษัทเทคโนโลยีชีวภาพด้านยา รายใหญ่ที่สุดของโลก คือ ดร. จอร์จ บี ราธแมนน์ (George B. Rathmann) ซึ่งได้รับการยกย่องว่า เป็นบิดาแห่งอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ

:: ดร. George B. Rathmann หารือกับ ดร. Fu - Kuen Lin หัวหน้าทีมวิจัยของบริษัทแอมเจน

ดร. ราธแมนน์ ซึ่งเพิ่งเสียชีวิตไป เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2555 ก้าวเข้ามาในแวดวงเทคโนโลยีชีวภาพเมื่ออายุมากขึ้นแล้ว เขาเกิดเมื่อปี 2470 ที่เมืองมิลวอกกี มลรัฐวิสคอนซิน สำเร็จ

การศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาเคมี จากมหาวิทยาลัยนอร์ทเวสเทิร์น และปริญญาเอกสาขาเคมีเชิงฟิสิกส์ จากมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน เริ่มทำงานที่บริษัท 3M ยาวนานถึง 20 ปี จากนั้นเมื่อปี 2518 ขณะมีอายุได้ 48 ปี ได้เปลี่ยนมาทำงานในบริษัท แอ็บบอต ในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายวิจัยและพัฒนาในด้านชุดตรวจวินิจฉัยและวัคซีนป้องกันโรคตับอักเสบบี

“การเคลื่อนย้ายจากสิ่งมีชีวิต
สายพันธุ์หนึ่ง ไปสู่สิ่งมีชีวิต
อีกสายพันธุ์หนึ่ง
เพื่อถ่ายทอดลักษณะ
หรือยีนที่ต้องการ
นับเป็นการล้างความเชื่อเดิม
ของนักวิทยาศาสตร์ที่ว่า ดีเอ็นเอ
ของสิ่งมีชีวิตจะอยู่รอดได้
ก็เฉพาะเมื่ออยู่ในเซลล์ของสิ่งมีชีวิต
ที่มีสายพันธุ์ใกล้เคียงกับตนเองเท่านั้น”

ในช่วงนั้นเอง ศาสตราจารย์สแตนเลย์ โคเฮน (Stanley Cohen) นักพันธุศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (ได้รับรางวัลโนเบลเมื่อปี 2529) และศาสตราจารย์เฮอร์เบิร์ต โบเยอร์ (Herbert Boyer) นักชีวเคมีแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตซานฟรานซิสโก ได้ประสบความสำเร็จในการแยกยีนของสัตว์ และนำไปใส่ในแบคทีเรียโดยใช้เทคนิค Recombinant DNA ซึ่งหมายถึง เทคโนโลยีที่ทำการเคลื่อนย้ายยีนจากสิ่งมีชีวิตสายพันธุ์หนึ่ง ไปสู่สิ่งมีชีวิตอีกสายพันธุ์หนึ่ง เพื่อถ่ายทอดลักษณะหรือยีนที่ต้องการ นับเป็นการล้างความเชื่อเดิมของนักวิทยาศาสตร์ที่ว่า ดีเอ็นเอของสิ่งมีชีวิตจะอยู่รอดได้ ก็เฉพาะเมื่ออยู่ในเซลล์ของสิ่งมีชีวิตที่มีสายพันธุ์ใกล้เคียงกับตนเองเท่านั้น การค้นพบครั้งนี้ นับเป็นจุดกำเนิดของวิทยาการในสาขา พันธุวิศวกรรมศาสตร์ (Genetic Engineering) ในการผลิตสิ่งมีชีวิตด้วยการตัดต่อพันธุกรรม หรือ จีเอ็มโอ (GMO - Genetically Modied Organisms)

ต่อมา ศาสตราจารย์โบเยอร์ ได้ร่วมกับนายบ๊อบ สแวนสัน (Bob Swanson) ซึ่งเป็นผู้บริหารร่วมลงทุน (Venture Capital) ก่อตั้งบริษัท เจเนเทค (Genetech) เมื่อปี 2519 ซึ่งต่อมาบริษัท โรช แห่งสวิตเซอร์แลนด์ได้เข้ามาถือหุ้นใหญ่ในบริษัทแห่งนี้ด้วย

“ อินซูลินนับเป็นยารายการแรก
ที่ผลิตโดยเทคโนโลยี
พันธุวิศวกรรมศาสตร์ หรือ
การตัดต่อยีนที่ได้รับอนุญาตจาก
สำนักงานอาหารและยาของสหรัฐฯ ”

เจเนเทค ประสบผลสำเร็จในการวิจัยและพัฒนาอินซูลิน โดยใช้เทคโนโลยีพันธุวิศวกรรมศาสตร์เมื่อปี 2521 ด้วยการตัดยีนที่ผลิตอินซูลินของมนุษย์ออกมาใส่ในแบคทีเรียชนิดหนึ่ง เพื่อให้แบคทีเรียดังกล่าวทำหน้าที่ผลิตอินซูลิน เมื่อกระตุ้นด้วยวิธีการที่เหมาะสม แบคทีเรียเหล่านี้จะสร้างอินซูลินขึ้นมา จากนั้นนำไปทำให้บริสุทธิ์ โดยในปี 2525 สำนักงานอาหารและยาของสหรัฐฯ ได้อนุญาตให้นำอินซูลินนี้ไปรักษา

ผู้ป่วยได้ นับเป็นยารายการแรก ที่ผลิตโดยใช้เทคโนโลยีพันธุวิศวกรรมศาสตร์ หรือการตัดต่อยีนที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานอาหารและยาของสหรัฐฯ

การผลิตอินซูลินโดยวิธีนี้ มีคุณสมบัติดีกว่าแบบเดิมที่ผลิตจากตับอ่อนวัว หรือตับอ่อนสุกร เนื่องจากมีคุณสมบัติไม่แตกต่างไปจากอินซูลินที่สร้างขึ้นภายในร่างกายของคน แม้อินซูลินที่ผลิตจากตับอ่อนของสัตว์จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับอินซูลินของคน แต่การที่มีข้อแตกต่างแม้เพียงเล็กน้อย ก็มีรายงานว่าทำให้เกิดอาการข้างเคียง หรือการแพ้ยาได้

การค้นพบข้างต้น ทำให้ ดร.ราทแมนน์ ให้ความสนใจมาก เขาตัดสินใจพักงานที่บริษัท แอ็บบอต เพื่อไปทำงานที่ห้องทดลองในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตลอสแอนเจลิส หรือยูซีแอลเอ เพื่อเรียนรู้เทคโนโลยีดังกล่าว ทั้งที่ขณะนั้นเขามีอายุมากกว่า 50 ปีแล้ว แม้ว่าผู้บริหารของบริษัท แอ็บบอต จะคัดค้านก็ตาม

ดร. Fu - Kuen Lin หัวหน้าทีมวิจัยของบริษัท แอมเจน กำลังวิเคราะห์เกี่ยวกับยีนที่ผลิตอีริโธรพอยเติน Erythropoietin ซึ่งสำคัญมากในการรักษาโรคโลหิตจาง

ดร. ราทแมนน์ ทำงานในห้องทดลองภายใต้การบริหารของ ดร. วินสตัน แซลเซอร์ (Winston Salser) ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ในสาขาอณูชีววิทยา และเป็นกำลังสำคัญในการร่วมจัดตั้งบริษัท แอปพลายด์ โมเลคิวลาร์ เจเนติกส์ (Applied Molecular Genetics) เมื่อเดือนเมษายน 2523 ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท แอมเจน โดยศาสตราจารย์แซลเซอร์ เห็นว่าเขามีพื้นฐานในด้าน

ธุรกิจ จึงเชิญชวนให้เข้ารับตำแหน่งประธานเจ้าหน้าที่บริหาร หรือซีอีโอ ของแอมเจน

ขณะนั้น บริษัท แอมเจน อยู่ในภาวะขาดแคลนเงินทุนจนเกือบล้มละลาย แต่ ดร.ราทแมนน์ สามารถชักจูงให้บริษัท แอ็บบอต ที่เคยทำงานด้วย มาร่วมลงทุนโดยเข้าซื้อหุ้นเป็นเงิน 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เมื่อขายหุ้นออกไปอีกไม่กี่ปีต่อมา ได้ราคาสูงถึง 250 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 50 เท่าของเงินลงทุน) ทำให้กองทุนร่วมลงทุนหรือ Venture Capital อื่นๆ มีความมั่นใจ และมาร่วมลงทุนด้วยอีก 12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดร. ราทแมนน์ เห็นว่าบริษัท แอมเจน ได้กระจายเงินวิจัยไปในโครงการวิจัยต่างๆ หลายโครงการ ที่มีเงินทุนจำกัด ทำให้แต่ละโครงการเหล่านั้นไม่ประสบผลสำเร็จ จึงได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ใหม่ โดยทุ่มเงินทุนไปในการวิจัยที่มีความเป็นไปได้สูง เพื่อให้สามารถนำผลวิจัยนั้นไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้

:: บุคลากรด้านการวิจัยของบริษัท แอมเจน

“อีโปเจน” ปฏิวัติการรักษาโรคมะเร็งโลหิตจาง

บริษัท แอมเจน มีกำลังสำคัญที่เป็นหัวหน้าทีมวิจัย คือ ดร. Fu - Kuen Lin ชาวไต้หวัน สำเร็จการศึกษาปริญญาเอกในสาขาโรคพืชวิทยา จากมหาวิทยาลัยแห่งรัฐอิลลินอยส์ วิทยาเขตเออานา - แคมเปอ เมื่อปี 2514 จากนั้นได้ทำงานที่มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ แห่งมลรัฐเซาท์แคโรไลนา ทำให้คุ้นเคยกับเทคโนโลยีพันธุวิศวกรรมศาสตร์เป็นอย่างดี

ดร. Fu - Kuen Lin ทำงานอย่างขามรุ่งขามค่ำถึงวันละ 16 ชั่วโมง จากทีมงานเพียง 3 คนในตอนแรก และเพิ่มเป็นประมาณ 20 คน ในเวลาต่อมา ก็ประสบผลสำเร็จเมื่อปี 2526 ในการค้นพบยีนที่ทำหน้าที่สร้างฮอร์โมน Erythropoietin

ซึ่งสำคัญมากในการรักษาโรคโลหิตจาง เนื่องจากฮอร์โมนนี้เป็นโปรตีนธรรมชาติที่ร่างกายมนุษย์สร้างขึ้นจากต่อมหมวกไต จากนั้นจะไหลไปตามกระแสเลือด เพื่อกระตุ้นให้ไขกระดูกสร้างเซลล์เม็ดเลือดแดง หากไตผลิตโปรตีนตัวนี้ได้ไม่เพียงพอ ไขกระดูกจะสร้างเม็ดเลือดแดงได้น้อยลง ทำให้เกิดภาวะโรคโลหิตจาง

“ดร. Fu - Kuen Lin ได้ใช้เทคโนโลยีพันธุวิศวกรรมศาสตร์ นำยีนใส่ในเซลล์ เพื่อผลิตฮอร์โมน Erythropoietin ซึ่งการทดสอบสำเร็จด้วยดี และได้ตั้งชื่อยาชีวภาพ “อีโปเจน” (Epogen)”

จากนั้น ดร. Fu - Kuen Lin ได้ใช้เทคโนโลยีพันธุวิศวกรรมศาสตร์นำยีนดังกล่าวไปใส่ในเซลล์ เพื่อผลิตฮอร์โมน Erythropoietin เป็นผลสำเร็จในเดือนกุมภาพันธ์ 2527 และเริ่มทดสอบฮอร์โมนในเชิงคลินิกกับคนในเดือนธันวาคม 2528 ซึ่งการทดสอบสำเร็จด้วยดี และได้ตั้งชื่อยาชีวภาพที่วิจัยและพัฒนาขึ้นว่า “อีโปเจน” (Epogen)

เพื่อระดมทุนและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจในช่วงเริ่มแรก บริษัท แอมเจน ได้ขายสิทธิบัตรในการจำหน่ายยาอีโปเจน ในตลาดญี่ปุ่นแก่บริษัท คิริน บริวเวอรี (Kirin Brewery) เป็นเงิน 24 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และขายสิทธิบัตรในตลาดยุโรปให้แก่บริษัท จอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน โดยได้รับค่าตอบแทนเบื้องต้น 6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หลังจากนั้น จอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน ต้องจ่ายค่าสิทธิบัตรเพิ่มเติมอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งต่อมาในเดือนมิถุนายน 2532 สำนักงานอาหารและยาของสหรัฐอเมริกาได้อนุญาตนำไปใช้ในการทางการแพทย์ได้

ผู้เชี่ยวชาญให้ทัศนะว่าเคมียาที่เราใช้อยู่กัน เป็นยาที่เกิดจากการสังเคราะห์ทางเคมีเป็นหลัก เพื่อใช้รักษาโรคตามอาการ แต่ยาที่ผลิตด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น อีโปเจน เป็น

“ศตวรรษที่ 20 ที่เพิ่งผ่านพ้นไป
เป็นศตวรรษแห่งฟิสิกส์และเคมี
ส่วนศตวรรษที่ 21 ในปัจจุบัน
เป็นศตวรรษแห่งเทคโนโลยีชีวภาพ”

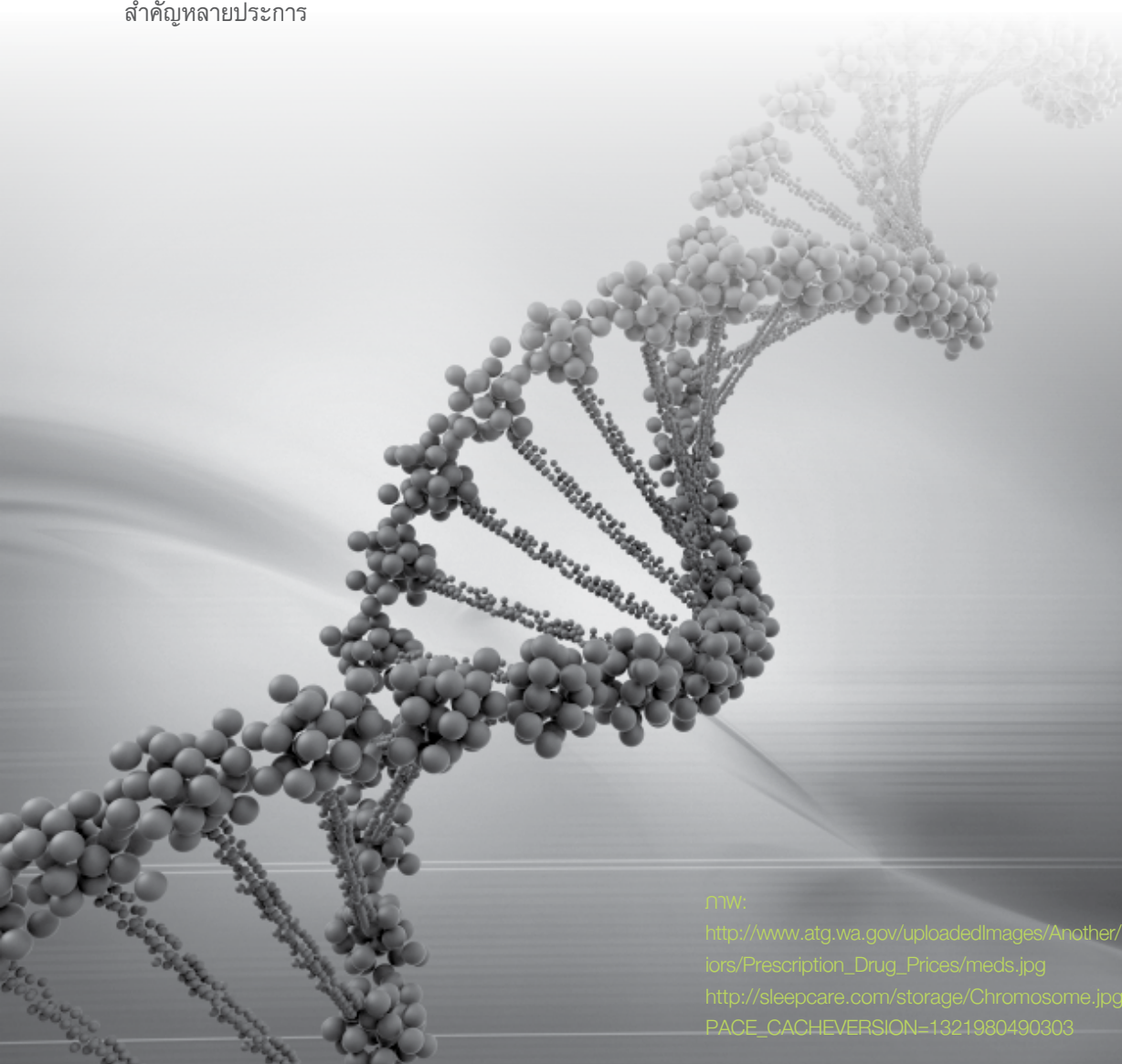
ยาที่ออกฤทธิ์ตามกลไกของการเกิดโรคโดยตรง ทำให้การรักษา
ได้ผลมากกว่า

ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของ ดร. ราทแมนน์ ให้บทเรียน
สำคัญหลายประการ

ประการแรก คือ ไม่มีใครแก่เกินเรียน ชีวิตเราจะต้อง
เรียนรู้ตลอดเวลา

ประการที่สอง คือ มีโอกาสอีกมากทางเทคโนโลยี
ชีวภาพ

มีการกล่าวกันว่าศตวรรษที่ 20 ที่เพิ่งผ่านพ้นไป เป็น
ศตวรรษแห่งฟิสิกส์และเคมี ส่วนศตวรรษที่ 21 ในปัจจุบัน เป็น
ศตวรรษแห่งเทคโนโลยีชีวภาพ โดยเฉพาะในเทคโนโลยีที่
เกี่ยวกับการรักษาโรค นอกจากจะสร้างรายได้มหาศาลแล้ว ยัง
ทำให้คุณภาพชีวิตของคนดีขึ้น ทำให้โรคที่รักษายาก สามารถ
รักษาได้ง่ายขึ้น และมีค่าใช้จ่ายที่ถูกลง

ภาพ:

http://www.atg.wa.gov/uploadedImages/Another/Protecting_Seniors/Prescription_Drug_Prices/meds.jpg

http://sleepcare.com/storage/Chromosome.jpg?__SQUARESPACE_CACHEVERSION=1321980490303

นานาสาระกับบีไอไอ

สิทธิประโยชน์ด้านวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น

1. หากต้องการจะนำเข้าวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น เพื่อใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ บริษัทจะได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าได้ตามมาตรา 30 ในกรณีใดบ้าง

ตอบ การได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 30 นี้ เป็นการลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับของที่ไม่มีผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกัน และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ

1. ลดหย่อนอากรขาเข้าได้ไม่เกินร้อยละ 90 เนื่องจากวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น และผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมฯ มีโครงสร้างอากรขาเข้าไม่เหมาะสม โดยคณะกรรมการสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรจะพิจารณาให้เป็นกรณีฯ ไป
2. โครงการที่ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ที่ยื่นคำขอฯ ภายในวันที่ 31 มกราคม 2557 และตั้งสถานประกอบการอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริมฯ ในเขต 3 (ทั้งเขต 3 - 36 จังหวัด และเขต 3 พิเศษ 23 จังหวัด) จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 30 โดยให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าร้อยละ 75 ของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ที่นำเข้ามาผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยจะอนุมัติให้คราวละ 1 ปี ทั้งนี้ ยกเว้นโครงการที่ตั้งในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง หรือนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมฯ ในจังหวัดระยอง

2. การนำเข้าวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นตามมาตรา 30 มีหลักเกณฑ์อย่างไรบ้าง

ตอบ ตามประกาศที่ ป.9/2544 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2544 เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุมัติรายการวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น มาตรา 30 กำหนดหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. ต้องเป็นวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่ไม่มีผู้ผลิตในประเทศ ตามที่บีไอไอประกาศกำหนด
2. ต้องเป็นวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่สอดคล้องกับกรรมวิธีการผลิตที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ
3. ต้องเป็นวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ตามคำจำกัดความที่บีไอไอประกาศกำหนด
4. กรณีเป็นวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ที่ไม่มีผู้ผลิตภายในประเทศผลิต แต่ผู้ผลิตในประเทศมีศักยภาพที่จะทำการผลิตได้ เช่น ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป ชิ้นส่วนโลหะทุบขึ้นรูป ชิ้นส่วนโลหะหล่อ ชิ้นส่วนพลาสติกขึ้นรูป ชิ้นส่วนยางขึ้นรูป เป็นต้น บีไอไอจะอนุมัติแบบมีเงื่อนไข 1 ปี สำหรับปีแรก เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ มีระยะเวลาในการติดต่อหาผู้ผลิตชิ้นส่วนในประเทศ สำหรับใช้ในการผลิตในปีต่อไป
5. ในปีต่อไปบีไอไอจะไม่อนุมัติรายการวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ที่เคยได้รับอนุมัติแบบมีเงื่อนไข ตามข้อ 4. เว้นแต่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ แสดงหนังสือยืนยันจากผู้ผลิตในประเทศว่า ไม่สามารถผลิตวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นดังกล่าวได้ต่อไปบีไอไอ จึงจะได้รับการอนุมัติในปีต่อไป
6. กรณีที่เป็นวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ที่สอดคล้องกับกรรมวิธีการผลิต ที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมฯ แต่เป็นวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ที่เป็นชิ้นส่วนซึ่งไม่มีผลิตในประเทศและนำมาใช้ในการประกอบ หาก

เป็นการประกอบอย่างยาก หรือ Engineering Assembly ซึ่งเป็นชิ้นส่วนที่มีความละเอียดสูง จะต้องมีการวัด ตรวจสอบคุณภาพ จับคู่ชิ้นส่วนให้ได้ Tolerance รวมทั้งมีการทดสอบหลังการประกอบ เพื่อให้ได้ตามข้อกำหนดต่างๆ อย่างเคร่งครัด โดยใช้เครื่องทดสอบเป็นการเฉพาะ จึงจะพิจารณาอนุมัติ

3. หากบริษัทได้รับสิทธิและประโยชน์มาตรา 30 และประสงค์ที่จะนำเข้าวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น บริษัทจะต้องยื่นบัญชีวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นต่อบีโอไอเมื่อใด

ตอบ ตามประกาศ ที่ ป.10/2544 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2544 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ในการขออนุมัติลดหย่อนอากรขาเข้าวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นตามมาตรา 30 นั้น

กำหนดให้บริษัทจะต้องยื่นขออนุมัติรายการวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น และตัวอย่างหรือภาพถ่ายของวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ที่ประสงค์จะขอใช้สิทธิและประโยชน์ลดหย่อนอากรขาเข้าต่อบีโอไอ ก่อนการนำเข้าวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นไม่น้อยกว่า 2 เดือนสำหรับปีแรก

สำหรับการขอขยายเวลาการใช้สิทธิและประโยชน์มาตรา 30 นั้น บริษัทจะต้องยื่นขออนุมัติต่อบีโอไอในรอบปีถัดไป ก่อนสิ้นสุดระยะเวลานำเข้าไม่น้อยกว่า 2 เดือน ทั้งนี้ เพื่อจะได้มีเวลา ในการพิจารณารายการวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่จะใช้สิทธิ รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้สิทธิต่อไป

ตัวอย่างเช่น หากบริษัทประสงค์จะนำเข้าตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2555 บริษัทจะต้องยื่นขออนุมัติก่อนวันที่ 1 มีนาคม 2555

4. บริษัทสามารถนำเข้าวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นตามมาตรา 30 ย้อนหลังได้หรือไม่

ตอบ เนื่องจากการใช้สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 30 จะต้องยื่นบัญชีรายการวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น ก่อนนำเข้าไม่น้อยกว่า 2 เดือน การใช้สิทธิย้อนหลังจึงไม่สามารถกระทำได้

5. หากบริษัทได้ใช้สิทธิและประโยชน์มาตรา 30 ไปแล้ว 1 ปี แต่ปีต่อมา เกิดภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ ทำให้ไม่มีคำสั่งซื้อจากลูกค้า บริษัทจะขอการใช้สิทธิและประโยชน์มาตรา 30

ในปีที่ 2 และจะขอใช้สิทธิและประโยชน์อีกครั้งในปีที่ 3 กรณีนี้จะทำได้หรือไม่

ตอบ การได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 30 ตามเกณฑ์ที่ตั้งในเขตนิคมอุตสาหกรรม เขต 3 นั้น เป็นการได้รับสิทธิและประโยชน์ เป็นระยะเวลา 5 ปีต่อเนื่องกัน การงดใช้สิทธิดังกล่าว สามารถกระทำได้ แต่จะเสียสิทธิในปีนั้น ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์เดียวกับการให้สิทธิและประโยชน์ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 31

ในกรณีนี้ ถึงแม้บริษัทไม่ประสงค์จะใช้สิทธิ แต่ยังคงจะต้องยื่นขอขยายเวลาเพื่อรับสิทธิตามมาตรา 30 อย่างต่อเนื่อง

6. หากบริษัทได้รับสิทธิและประโยชน์มาตรา 30 จะต้องขออนุมัติปริมาณการผลิตสูงสุดและสูตรการผลิตด้วยหรือไม่

ตอบ ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ที่ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 30 และได้รับอนุมัติบัญชีรายการวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นจากบีโอไอแล้ว จะต้องยื่นขออนุมัติปริมาณการผลิตสูงสุดและสูตรการผลิต ทุกรอบปี โดยแนบเอกสารและหลักฐาน ดังนี้

1. ชนิดผลิตภัณฑ์และปริมาณการผลิตที่คาดว่าจะทำการผลิตต่อปี (ชื่อรายการวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นจะต้องตรงกับ Invoice ที่จะนำเข้า)
2. สูตรการผลิตที่แสดงรายการ และปริมาณการใช้วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ (สูตรการผลิตเป็นการพิสูจน์ปริมาณการใช้จริง รวมถึงส่วนสูญเสียในสูตรการผลิตที่เกิดขึ้นในการผลิตสินค้าอื่นๆ)
3. รายการและปริมาณอนุมัติสูงสุด ของวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นแต่ละชนิด (ปริมาณอนุมัติสูงสุด คำนวณตามกำลังการผลิตตามบัตรส่งเสริมฯ)
4. ตัวอย่างหรือภาพถ่ายของวัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็น และผลิตภัณฑ์ที่จะทำการผลิต (บีโอไอจะตรวจสอบและส่งตัวอย่างคืนให้ภายหลัง)

สำหรับผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ที่ได้รับขยายเวลาสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 30 และไม่มีการเพิ่มรายการวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น บีโอไอจะอนุญาตให้นำสูตรการผลิต ที่ได้รับอนุมัติไว้แล้วมาใช้ต่อไปได้ โดยไม่ต้องยื่นขออนุมัติสูตรการผลิตใหม่

การขออนุมัติสูตรการผลิตนั้น จะดำเนินการหลังจากบริษัทได้ทำการผลิตแล้ว เพื่อที่จะได้จัดทำสูตรการผลิตที่ถูกต้อง ทั้งนี้ จะต้องยื่นขออนุมัติสูตรการผลิตจากบีโอไอ ก่อนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์

7. ส่วนสูญเสียของวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นตามมาตรา 30 มีวิธีการอย่างไร

ตอบ ส่วนสูญเสียตามมาตรา 30 แบ่งออกเป็น 2 กรณี ซึ่งมีภาระภาษีอากรแตกต่างกัน ดังนี้

1) ส่วนสูญเสียที่ยังไม่ผ่านขั้นตอนการผลิต ได้แก่ วัตถุดิบที่ยังไม่ได้เข้าสู่กระบวนการผลิตเนื่องจากมีตำหนิ หรือมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานหรือไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เดิมได้ และวัตถุดิบที่เหลือจากการผลิต (วัตถุดิบคงเหลือ) ซึ่งจะต้องดำเนินการดังนี้

- ชำระอากรขาเข้าในส่วนที่ได้รับลดหย่อนตามอัตรา ณ วันนำเข้า และชำระเงินเพิ่มของอากรขาเข้าในอัตราร้อยละ 1 ต่อเดือน พร้อมภาษีมูลค่าเพิ่มและเบี้ยปรับ และเงินเพิ่มของภาษีมูลค่าเพิ่มของอากรขาเข้านั้น หรือ
- ส่งคืนกลับไปยังประเทศ (ไม่มีภาระภาษีอากร) หรือ
- บริจาคให้กับส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือองค์การสาธารณกุศล (ไม่มีภาระภาษีอากร)

2) ส่วนสูญเสียที่ผ่านขั้นตอนการผลิตแล้ว ได้แก่ เศษของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต หรือผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนที่ผลิตขึ้นแล้วแต่มีตำหนิ หรือมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน หรือไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์เดิมได้ ส่วนสูญเสียเหล่านี้จะไม่มีภาระภาษีอากร ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของวัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็น หรือภาระภาษีอากรตามสภาพเศษซาก โดยการดำเนินการในกรณีนี้ เป็นดังนี้

- กรณีเป็นส่วนสูญเสียในสูตรการผลิต จะตัดยอดส่วนสูญเสียพร้อมกับการตัดบัญชีจากกรณียกจำหน่ายผลิตภัณฑ์
- กรณีเป็นส่วนสูญเสียนอกสูตรการผลิต จะต้องได้รับการรับรองรายการและปริมาณ จากบริษัทผู้ตรวจสอบส่วนสูญเสีย ที่ได้รับอนุญาตจากบีโอไอก่อน จึงจะสามารถตัดยอดส่วนสูญเสียดังกล่าวได้

8. หากสิ้นสุดระยะเวลาการได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 30 แล้ว วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้า โดยได้รับการลดหย่อนอากรขาเข้า จะต้องใช้ผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาเท่าใด

ตอบ จะต้องใช้ในการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ ตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ภายใน 6 เดือน นับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาการนำเข้า เว้นแต่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาตามมาตรา 30 ออกไปอีก วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นคงเหลือจะสามารถโอนไปใช้ในรอบปีถัดไปได้ โดยจะนำไปหักจากปริมาณที่จะได้รับอนุมัติให้นำเข้าในรอบปีถัดไป สำหรับในปีสุดท้าย หากไม่นำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ภายในกำหนดเวลา จะต้องชำระอากรขาเข้าตามสภาพ ณ วันนำเข้า สำหรับวัตถุดิบคงเหลือนั้น

9. หากสิ้นสุดระยะเวลาการได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 30 แล้ว ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะต้องดำเนินการอย่างไร

ตอบ จะต้องจัดทำรายงานสรุปการใช้วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นส่งให้บีโอไอทราบภายใน 1 เดือน นับตั้งแต่มิสิ้นสุดระยะเวลาใช้วัตถุดิบให้หมดตามข้อ 9. (สรุป บริษัทยื่นเวลา 7 เดือน ที่ จะดำเนินการปิดบัญชี เมื่อสิ้นสุดวันครบกำหนดการใช้สิทธิและประโยชน์มาตรา 30) โดยแนบเอกสาร ดังนี้

1. สำเนาบัญชีรายงานภาษีขายตามแบบของกรมสรรพากร
2. ใบสรุปจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตทั้งหมด โดยแยกเป็นจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้จำหน่ายไปแล้ว และจำนวนผลิตภัณฑ์คงเหลือ
3. รายละเอียดปริมาณการใช้วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์แต่ละแบบ โดยคำนวณตามสูตรการผลิตที่ได้รับอนุมัติ
4. ใบสรุปปริมาณการใช้วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นแต่ละรายการที่ใช้ในการผลิต โดยรวบรวมจากเอกสารในข้อ 3. พร้อมปริมาณการนำเข้า และปริมาณวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นคงเหลือ

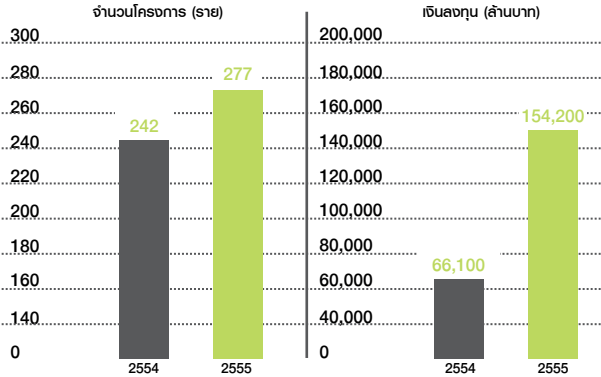
หากสรุปยอดคงเหลือ (ตัดบัญชี) ไม่หมด (มีวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นคงเหลือ อาจจะเป็นเพราะมีการนำเข้ามากกว่าปริมาณที่ใช้ผลิตจริง) บริษัทจะต้องชำระอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม พร้อมทั้งเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ตามสภาพ ณ วันนำเข้าตามจำนวนวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่เหลืออยู่

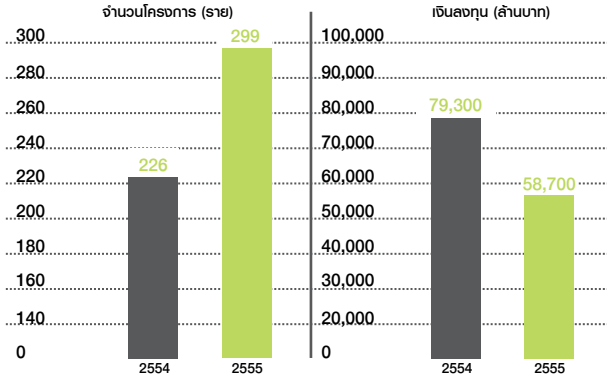
ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

มกราคม - กุมภาพันธ์ 2555 เปรียบเทียบกับ ปี 2554

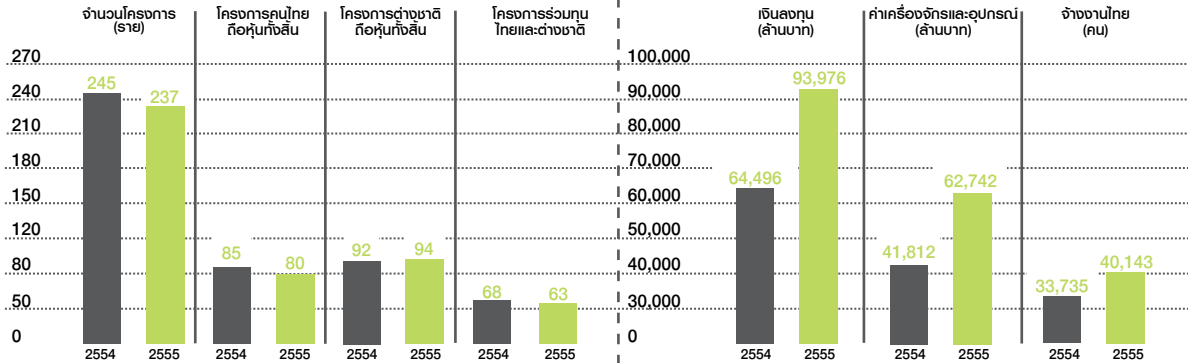
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

หน่วย : ล้านบาท

จำแนกการออกบัตรตามหมวดประเภทกิจการ

ประเภทผลิตภัณฑ์	จำนวนโครงการ (ราย)		เงินลงทุน		ทุนจดทะเบียนไทย		ทุนจดทะเบียนต่างชาติ		จ้างแรงงาน (คน)	
	ม.ค. - ก.พ. 2554	ม.ค. - ก.พ. 2555	ม.ค. - ก.พ. 2554	ม.ค. - ก.พ. 2555	ม.ค. - ก.พ. 2554	ม.ค. - ก.พ. 2555	ม.ค. - ก.พ. 2554	ม.ค. - ก.พ. 2555	ม.ค. - ก.พ. 2554	ม.ค. - ก.พ. 2555
เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร	35	28	4,519	7,956	772	2,008	73	851	2,735	2,991
เหมืองแร่ เหมืองหิน และโหล่นหิน	1	8	355	1,519	112	3	168	-	47	318
อุตสาหกรรมเบา	21	13	1,529	3,491	180	31	149	4	5,832	2,587
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	50	53	8,946	19,777	63	313	1,045	2,398	4,857	6,171
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	37	43	31,085	21,625	196	21	37	2,411	14,625	16,049
เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	33	30	3,907	6,708	110	108	128	1,849	3,102	7,016
บริการ และสาธารณูปโภค	68	62	14,154	32,900	1,632	1,045	397	474	2,537	5,011
รวม	245	237	64,496	93,976	3,065	3,528	1,996	7,986	33,735	40,143

หมายเหตุ

เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพฯ นครปฐม นครราชสีมา สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง อยุธยา และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 59 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 23 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษหนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม

ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิหนองคาย อุบลราชธานี อุตรดิตถ์แพร่ พะเยา น่าน สตูล บิดตานี ยะลา บึงกาฬ

และนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ สำหรับกิจการขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รับไว้ใน เขต 3

ข้อสังเกต

1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมฯ ในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ

จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ

2) สถิติฉบับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนกิจการ

โครงการอนุมัติ ให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนกุมภาพันธ์ 2555

หมวด 1 ประเภทการผลิตจากการเกษตร

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. ก้าวหน้าฟู้ด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อไก่ 7,200 ตัน	1.11	41.00	110	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)
2. กุ๊กดี เป้าช้อ ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงหอยเป้าช้อ 60 ตัน	1.5	7.00	30	จ.พังงา (เขต 3)
3. นายวิจักษ์ เหลืองมณีโรจน์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 2,232,000 ตัว	1.5	60.00	15	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
4. นายสันติ เสริมแสง (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 2,100,000 ตัว	1.5	75.00	30	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
5. ชัมพล เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ 500 ตัน	1.16	30.00	33	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6. นายสุทธิพงษ์ เสริมแสง (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 1,500,000 ตัว	1.5	54.00	15	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
7. สมิหลา โกลด์ สโตร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	รับฟักหอยไข่ 12,500 ตัน	1.19	360.00	81	จ.สงขลา (เขต 3)
8. ยูโรเปียนฟู้ด จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์ - มาเลเซีย)	ขนมอบเค้ก 3,600 ตัน	1.11	260.00	60	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
9. ฮีชี ฟู้ด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เนื้อเป็ดสดแช่เย็น 24,000 ตัน	1.17	8.00	29	จ.สพบุรี (เขต 3)
10. นายสมบัติ นาดพริยรัตน์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องดื่มจากพืช พัก และผลไม้ 9,120,000 ลิตร	1.11	5.50	25	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
11. ไวกู ชิกเก้น ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 720,000 ตัว	1.5	70.00	9	จ.กระบี่ (เขต 3)
12. นายทรงพล วัฒเจริญ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 1,500,000 ตัว	1.5	60.00	12	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
13. แพนซีวูด อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ร่วมทุนไทย - สวิสฯ - อังกฤษ - จีน - ไต้หวัน)	แปรรูปไม้อัดบาร์บีคิวเกรดพรีเมียม แบบเปลือย และแบบปิดผิว 73,500 ลูกบาศก์เมตร	1.17	342.20	57	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
14. ครีตริงเอโกร อินดัสทรี จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ยางแท่ง และ/หรือยางพรม 144,000 ตัน	1.16	453.70	265	จ.อุดรธานี (เขต 3)
15. ครีตริงเอโกร อินดัสทรี จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ยางแท่ง และ/หรือยางพรม 144,000 ตัน	1.16	441.00	265	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)
16. วิบูลย์วัฒน์ อุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นชั้นไฟฟ้าสไมต์อัด 30,000 ลูกบาศก์เมตร	1.17	121.80	116	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
17. นายรัฐธรรมนุญ วนพงศ์พิพาธ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 750,000 ตัว	1.5	20.00	14	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
18. โรงสีอุดรสว่างไทย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ 12,000 ตัน	1.14	10.00	14	จ.อุดรธานี (เขต 3)
19. ห้องเย็นเอเชียเนชั่นฟู้ด (ศรีราชา) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สัตว์น้ำแช่แข็ง 8,400 ตัน	1.11	56.00	287	จ.ชลบุรี (เขต 2)
20. โรงสีข้าวรัตนวงษ์วัฒน์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ 45,000 ตัน	1.14	40.00	18	จ.นครปฐม (เขต 1)
21. นายวิเวท อุบัติศฤงค์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแท่ง 108,000 ตัน	1.16	132.80	254	จ.ชุมพร (เขต 3)
22. กาญจน์คอนกรีต จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พืช ปัก และพลาไม์ ปรูป บรรจุภาชนะพนัก 86,100 ตัน	1.11	140.00	330	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
23. แม่ทา วิ.พี. จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สุกรขุน 180,000 ตัว	1.5	1,200.00	244	จ.ลำพูน (เขต 3)
24. นายชัยภัทร เศรษฐญาณนท์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ 2.5 ตันพลต่อชั่วโมง	1.12	30.00	19	จ.ระนอง (เขต 3)
25. เบนโบว์ สุราษฎร์ ปาล์ม ออยล์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ และเมล็ดปาล์มอบแห้ง 3,000 ตัน	1.12	140.00	55	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
26. แม่เขา (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นได้ทั้งหมดทั้งสิ้น)	ข้าวสุกพร้อมรับประทาน 11,200 ตัน	1.11	105.60	153	จ.ราชบุรี (เขต 2)
27. นายบุญรักษา อุ่นยวง (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ 2,484 ตัน	1.12	17.00	22	จ.กระบี่ (เขต 3)
28. นายณเดธ ชาติธนรัตน์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 2,180,000 ตัว	1.5	70.00	15	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
29. ยโสธร อินเตอร์ เทรดดิ้ง 2010 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ 108,000 ตัน	1.14	93.00	23	จ.ยโสธร (เขต 3)
30. เด็กสิงห์ โรยมีลส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ 57,600 ตัน	1.14	22.00	12	จ.สุรินทร์ (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
31. ปาล์มทองคำ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ 50,490 ตัน เมล็ดในปาล์มอบแห้ง 14,850 ตัน	1.12	326.50	45	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
32. จอมรนา จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย - สิงคโปร์)	บริการรับฝากห้องเย็น 8,850 ตัน รถขนส่งห้องเย็น 60 คัน	1.19	482.90	143	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
33. บางหลวงรศ น้ำมันปาล์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบ 36,720 ตัน น้ำมันเมล็ดในปาล์มดิบ 10,800 ตัน	1.12	295.70	69	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
34. ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารพร้อมรับประทาน หรือ กึ่งพร้อมรับประทานจากเนื้อสัตว์ 22,400 ตัน	1.11	736.00	72	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. ยูโนเด็ด คอยส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	การตัดและแปรรูปโลหะ 248,000 ตัน	2.18	692.90	140	จ.ระยอง (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. เพฟคอร์ เกิร์ลส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องนุ่งห่ม 20,000 ชิ้น	3.1	2.50	67	จ.นนทบุรี (เขต 1)
2. อินโดรามา โอลดิง จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินเดีย - อังกฤษ - เยอรมนี)	เส้นด้ายขนสัตว์ 5,000 ตัน	3.1	1,870.00	527	จ.ลพบุรี (เขต 3)
3. โลว์ ไฟเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	เส้นด้ายโพลีเอสเตอร์ จากเศษพลาสติก 50,000 ตัน	3.1	768.70	335	จ.ระยอง (เขต 2)
4. นายพีระ กิตติวรรณกุล (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ทางการแพทย์ สำหรับจับยึดกระดูก 400,500 ชิ้น	3.9	80.00	22	จ.ระยอง (เขต 2)
5. เคนดอลส์ แกมมาตรอน จำกัด (ร่วมทุนไทย - เดนมาร์ก)	ท่อช่วยหายใจ 7,680,000 ชิ้น	3.9	147.60	130	จ.นครปฐม (เขต 1)
6. ออคิด ฟลาวเวอร์ จีเวลส์ จำกัด (หุ้นอินเดียทั้งสิ้น)	เครื่องประดับและชิ้นส่วน 300,000 ชิ้น	3.7	11.85	70	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. โอ - เทก ซียูกุมิ ออฟฟารส (2011) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องนุ่งห่ม 13,680,000 ชิ้น	3.1	58.80	1,344	จ.ชัยภูมิ (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
8. สตาร์ ไวร์ คอมบ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลวดเส้นห่วงโลหะ 287 ตัน เส้นห่วงพลาสติก สำหรับสิ่งพิมพ์ 40 ตัน	3.11	2.00	16	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
9. ไทยกาเคเคเค เลข จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	พัสดุไม้จากเครื่องดัก 10 เครื่อง	3.1	230.80	15	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
10. จี.ซี.โอ.อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องประดับ 1,000,000 ชิ้น พลอยเจียระไน 30,000,000 กระรัต	3.7	36.00	360	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11. เวอร์ทิกซ์ แอพพารล 2011 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องนุ่งห่ม เช่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผ้าห่ม 5,832,000 ชิ้น	3.1	43.60	739	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)
12. นายสิริชัย อรวัฒน์ศรีกุล (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แถบผ้า 477,000,000 เมตร	3.1	64.80	235	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
13. ดูโรฟอร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วนจากไม้ ปาร์ติเกิล หรือ เอ็มดีเอฟ (ยกเว้นจากไม้หวงห้าม) 15,000 ชุด	3.15	3.10	64	จ.นนทบุรี (เขต 1)
14. ปทุมธนา จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งประดิษฐ์ทำจากเรซิน และชิ้นส่วน 1,420,000 ชิ้น	3.14	3.60	147	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
15. เอกสยามวงค์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องนุ่งห่ม 2,400,000 ชิ้น	3.1	10.40	297	จ.ชัยภูมิ (เขต 3)
16. มิเรกิล อินทิเมทส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ)	เครื่องนุ่งห่ม 3,600,000 ชิ้น	3.1	16.00	532	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
17. ดีเอสอี อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผ้าอ้อมสำเร็จรูป 129,600,000 ชิ้น	3.2	313.70	80	จ.สระบุรี (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. MS.KYOKO KIHIRA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ระบบหุ่นยนต์ และการซ่อมแซม ระบบหุ่นยนต์ที่ผลิตเอง 36 ชุด	4.2	53.20	12	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
2. MR.GLEN LANGDON (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	WATERJET MACHINE และชิ้นส่วน 380 ชุด	4.2	50.70	31	จ.ระยอง (เขต 2)
3. ไทย สติล บาร์ พรีซัน จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนระบบกันสะเทือน 780,000 ชิ้น การอบ เบลูโลหะ 2,200,000 ชิ้น	4.5 และ 4.10	40.00	14	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. อินพีดี พาร์ก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะที่ใช้ในยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า 5,000 ตัน	4.3	30.00	40	จ.ระยอง (เขต 2)
5. MR.YI - HSING WU (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ 160 ชุด การซ่อมแม่พิมพ์ 150 ชุด	4.2	32.00	27	จ.ชลบุรี (เขต 2)

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร
และอุปกรณ์ขนส่ง

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
6. ซากูโร เอ็มเอฟอี (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ 1,100 ชิ้น	4.3	57.00	26	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7. พูจิโค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	THERMOSTATIC EXPANSION VALVE 2,100,000 ชิ้น	4.10	194.00	34	จ.สระบุรี (เขต 2)
8. คินโนะ โอซี เอ็นจิเนียริง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ ที่ผลิตเอง 80 ชุด	4.2	54.00	23	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
9. โดมอน กูลส์ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ใบเสี้ยน สำหรับงานอุตสาหกรรม 260,000 วง	4.2	168.90	82	จ.ระยอง (เขต 2)
10. เอฟ.ที.เอ็น. จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะเป็นชิ้นรูป 1,700 ชิ้น	4.3	221.50	250	จ.สระบุรี (เขต 2)
11. บิลเทค ออโตโมทีฟ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ใต้หวัน)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น ชิ้นส่วนตัวถัง รถยนต์ 12,000 ชิ้น	4.30	420.00	258	จ.ระยอง (เขต 2)
12. เอส.ยู.เอ็น.โกลบอล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น SHAFT 740 ชิ้น การชุบเคลือบผิว 740 ชิ้น	4.3 และ 4.4	14.00	48	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
13. พี.เอส.ซี.เทรดดิ้ง แอนด์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักรและอุปกรณ์ เช่น เครื่องผลิตก๊าซไอโซน เครื่องสีฟัดข้าว 850 เครื่อง	4.2	14.50	38	จ.สิงห์บุรี (เขต 3)
14. ยามาฮะ สมบูรณ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ปลอกสวมแกนพวงมาลัย 570,000 ชิ้น	4.10	50.80	10	จ.ระยอง (เขต 2)
15. สยาม เอ็น พี อาร์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากพวงโลหะอัดขึ้นรูป 25 ชิ้น	4.3	272.70	36	จ.สระบุรี (เขต 2)
16. กูเกิต เบ็กกอลซึก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นหลังคาเหล็กและผนังเหล็ก 328,320 ตารางเมตร โลหะขึ้นรูป สำหรับงานก่อสร้าง เช่น ประแสง ตัวซี แผ่นปิดครอบ 259,200 เมตร ชุดประตูบาน 288,000 เมตร	4.3	19.00	18	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
17. โอซากะราชิ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเหล็ก เช่น BOLT และ SHAFT 1,140 ชิ้น	4.3	130.00	27	จ.ระยอง (เขต 2)
18. ซุมิโตโม อิเล็กทริก วิศวกร ซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ ได้แก่ สายไฟฟ้า 1,700 ชิ้น ท่อร้อยสายไฟ 40,000 กิโลเมตร	4.10	118.00	54	จ.ระยอง (เขต 2)
19. ซุมิโตโม อิเล็กทริก ฮาร์ดแวร์ แบบแฟกเจอริง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	อุปกรณ์ สำหรับงานตัด กัด กลึง เซาะ โล 70 ชิ้น	4.2	207.70	267	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
20. แล็บ เทค เอ็นจิเนียริง จำกัด (ร่วมทุนไทย - สวีเดน)	เครื่องจักร สำหรับอุตสาหกรรม ยางและพลาสติก เช่น เครื่อง ผสม เครื่องรีดยาง 700 เครื่อง	4.2	32.80	250	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
21. เอ็มเอชไอ ออโตโมทีฟ โคลเมท คอนโทรล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	คอมเพรสเซอร์ สำหรับยานพาหนะ: 750,000 ชิ้น	4.10	1,309.60	192	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
22. ทีเอส เทค (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เบาะนั่งรถยนต์ 760,000 ชิ้น แพคเกจภายในรถยนต์ 760,000 ชิ้น	4.10	386.00	131	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
23. โตโยต้า โกเซ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ ยานพาหนะ: 2,715,300 ชิ้น	4.10	253.90	81	จ.ชลบุรี (เขต 2)
24. บางกอกกล๊าส อินดัสเตรียล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ: เช่น เหล็กกันโคลง 19,300 ชิ้น	4.10	266.40	50	จ.ระยอง (เขต 2)
25. ไทยซัมมิก แพลมดบัง โอโตพาร์ท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ ยานพาหนะ: 12,155 ชิ้น	4.10	394.40	180	จ.ชลบุรี (เขต 2)
26. เกรก เอียง จำกัด (ร่วมทุนไต้หวัน - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะเป็นชิ้นรูป 600 ชิ้น	4.3	30.00	23	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
27. อูล อินซูเลชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	หลังคาเหล็กติดฉนวน และส่วนประกอบ 1,420 ชิ้น	4.3	40.00	28	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
28. อินทรา - โมลด์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ 50 ชุด การซ่อมแซมแม่พิมพ์ 100 ชุด	4.2	20.00	20	จ.ชลบุรี (เขต 2)
29. บิโอบ ซิสเต็มส์ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น ชิ้นวางของ โต๊ะทำงาน 100 ชิ้น	4.3	5.50	25	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
30. เมโทร เอช แอนด์ เอส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องครัว และอุปกรณ์ 62,500 ชิ้น	4.3	98.80	218	จ.สิงห์บุรี (เขต 3)
31. เฟดเดอร์ล - โมทิล พร็อพชั่น โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	ท่ออ่อนทาก (TWIST TUBE) 1,440 ชิ้น	4.10	133.40	50	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
32. เอ็น เอส เค แบร์ริงส์ แบบูเพกเจอริง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ตลับลูกปืน สำหรับยานพาหนะ: 2,822,400 ชิ้น	4.10	415.40	55	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. นายบรมพล ลาหพันธ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	20.30	22	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2. โมโอซิส โกลด์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	5.00	23	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

หมวด 6 อุตสาหกรรม
อิเล็กทรอนิกส์
และเครื่องใช้ไฟฟ้า

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
3. MR.CHRISTOPHER CHEE MUH HOE (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	36.20	35	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4. MR.JONATHAN RIEHL (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	5.00	10	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
5. เทียววธรา คินเซกิ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	TEMPERATURE COMPEN- SATED CRYSTAL OSCILLATOR 48,000,000 ชิ้น	5.5	489.90	40	จ.ลำพูน (เขต 3)
6. นางสุภากรณ วังล้อม (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ 15,000,000 ชิ้น	5.3 และ 5.5	20.00	60	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
7. เบลตัน อินดิสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับ HARD DISK DRIVE 168,740,000 ชิ้น	5.5	2,340.00	4,411	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
8. MR.SHOJI OKAMOTO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.50	6	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9. แอสบอล อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - ฮ่องกง)	หม้อแปลง 48,000,000 ชิ้น	5.5	68.90	200	จ.สระบุรี (เขต 2)
10. ไอเทสเค็ก พลาสติกส์ กรุป (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น ยางประตูตู้เย็น 3,600,000 ชิ้น	5.3	73.90	140	จ.ชลบุรี (เขต 2)
11. นายบุญยธร สุทธิพงษ์ชัย (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	SHEATH HEATERS 6,700,000 ชิ้น MICA PLATE HEATERS 7,500,000 ชิ้น	5.3	75.00	175	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
12. นายบุญยธร สุทธิพงษ์ชัย (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	มอเตอร์ไฟฟ้า และชิ้นส่วน 2,500,000 ชิ้น	5.3	130.00	236	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
13. ชันเดิน อินเตอร์กรุ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ตู้แช่ 150,000 ตู้ ชุดทำความเย็น 50,000 ชิ้น	5.2	300.00	1,334	จ.สิงห์บุรี (เขต 3)
14. สแกนดาส คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ไฟฟ้า 8,900,000 ชิ้น ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ เครื่องใช้ไฟฟ้า 100,000 ชิ้น มอเตอร์ไฟฟ้า 80,000 เครื่อง ชุดปลั๊กไฟฟ้า 110,000 ชุด ชุดสายไฟเคลื่อนที่ ชุดควบคุม ระบบทางไฟฟ้า 124,000 ชุด	5.2 และ 5.3	82.00	91	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
15. MR.ARNE KOCH (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	5.9	15.79	43	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
16. MR.CHUA HAN MIN (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ สำหรับผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ 10,000,000 ชิ้น	5.5	57.00	96	จ.เพชรบุรี (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
17. เอ็นโอเค พร็อพเพอร์ตี้ คอมโพเนนท์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วน สำหรับ HARD DISK DRIVE เช่น TOP COVER และ CRASH STOP 103,680,000 ชิ้น	5.5	398.90	750	จ.ระยอง (เขต 2)
18. ฟิชเชอร์ แอนด์ พายเคิล แอพพลายแอนเชส (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	มอเตอร์ไฟฟ้า สำหรับ เครื่องซักผ้า 1,200,000 ชิ้น	5.3	400.00	29	จ.ระยอง (เขต 2)
19. คาร์โก้ เอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	15.00	15	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
20. โมบาย - เทคโนโลยีซิส จำกัด (ร่วมทุนไทย - ฮ่องกง)	ซอฟต์แวร์	5.8	6.00	12	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
21. ออมรอน ออโตโมทิฟ อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับ ยานพาหนะ เช่น POWER WINDOW MAIN SWITCH 5,290,000 ชิ้น	5.5	186.39	34	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
22. ชัยโจ อีท เอ็กซ์เชนเจอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	คอยล์ (HEAT EXCHANGER) และชิ้นส่วน CAP TUBE, HEADER 600,000 ชิ้น	5.3	70.00	65	จ.นนทบุรี (เขต 1)
23. มิดเดิล โคปาล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	MOTOR 18,000 ชิ้น INVERTER 18,000 ชิ้น	5.5	160.00	505	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
24. ดักส์ ชุง จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วน สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า 2,800,000 ชิ้น	5.3	18.00	25	จ.ระยอง (เขต 2)
25. อัลลิคโทรเซรามิกส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ALUMINA CERAMICS SUBSTRATE 37,376,000 แผ่น	5.5	181.00	40	จ.ลำพูน (เขต 3)
26. MR.MASAKAZU MOTEGI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนของ PRINTER CIRCUIT BOARD 2,751 ชิ้น	5.5	2,830.00	223	จ.ระยอง (เขต 2)
27. โรม เมคเทค (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสิงคโปร์ - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วน สำหรับอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ 24,000 ล้านชิ้น	5.5	884.40	181	จ.ระยอง (เขต 2)
28. ซีเทค เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเคย์แมน ไช่แลนด์ทั้งสิ้น)	HEAD STACK ASSEMBLY 110,000,000 ชิ้น	5.5	986.50	3,994	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
29. เอลโม อินดัสทรี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องฉายวิดีโอ 219,000 เครื่อง กล้องดิจิทัล 150,000 เครื่อง	5.4	120.40	30	จ.ชลบุรี (เขต 2)
30. ไทย เทคโนโลยี ฮีวูลูชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	หม้อแปลงไฟฟ้าขนาดเล็ก และ ADAPTOR 150,000 ตัว	5.5	2.51	35	จ.นนทบุรี (เขต 1)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
31. เอเชีย แอมโธ อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ไฟฟ้า สำหรับ เหตุการณ์ฉุกเฉิน 36,000 เครื่อง หลอดไฟ 16,000 หลอด	5.2 และ 5.3	42.00	56	จ.นนทบุรี (เขต 1)
32. เอ็นเอ็มบี - มิเนโบาย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับ ยานพาหนะ 1,000,000 ชุด	5.5	210.00	39	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
33. MR.GEORGY AISTOV (ร่วมทุนรัสเซีย - ยูเครน)	ซอฟต์แวร์	5.8	19.90	11	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
34. ออมรอน ออโตโมทีฟ อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับ ยานพาหนะ 300,000 ชิ้น	5.5	130.90	34	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. อาวาย อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก และเส้นพลาสติกกติก 470 ตัน	6.12	3.30	8	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
2. นายอภิชาติ จุฬางกูร (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นพลาสติก 12,960 ตัน	6.12	18.40	26	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. สยาม เค็นเซทสุ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ อุตสาหกรรม 1,500 ตัน	6.12	80.00	137	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
4. นายพิรพันธุ์ จิวะพรทิพย์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	MASTERBATCH 36,000 ตัน	6.12	60.00	41	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
5. เคที แป็กเกอจิง โซลูชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับอุตสาหกรรม 4,800 ตัน	6.12	85.00	54	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
6. เพอร์โร (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสหรัฐฯ - เยอรมนี - ออสเตรเลีย)	พวงส สำหรับเซรามิกส์ 2,300 ตัน	6.8	98.00	3	จ.สระบุรี (เขต 2)
7. นายรัช กองวานิช (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	MASTERBATCH 41,600 ตัน	6.12	60.00	41	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
8. อุทามากิ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ฟินแลนด์ - อังกฤษ)	สิ่งพิมพ์จากพลาสติก 8,800 ตัน	6.16	110.70	78	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
9. กรุงไทยพลาสติกแพค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ อุตสาหกรรม 3,600 ตัน	6.12	69.00	79	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
10. เซออน เคมีคัลส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	PENTADIENE HYDRO- CARBON RESIN 26,000 ตัน	6.11	1,000.00	17	จ.ระยอง (เขต 2)

หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
11. แปซิฟิค อุตสาหกรรมกระดาษ พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิน)	พลาสติคสาน กระดาษพลาสติกสาน 11,000 ชิ้น ถุงพลาสติก 600 ตัน	6.12	43.20	380	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
12. แปซิฟิค คอนเทนเนอร์แบ็ก จำกัด (ร่วมทุนไทย - เนเธอร์แลนด์)	พลาสติคสาน กระดาษพลาสติกสาน 7,400 ชิ้น ถุงพลาสติก 700 ตัน	6.12	55.30	900	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
13. พี.เค. พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิน)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ 2,540 ตัน	6.12	9.00	32	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
14. ซี.ซี.เอส แปซิฟิค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิน)	บรรจุภัณฑ์พลาสติก สำหรับ อิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วน พลาสติก สำหรับอุตสาหกรรม ต่างๆ 7,500 ตัน	6.12	66.00	59	จ.นนทบุรี (เขต 1)
15. ไดเค โคะเซียว (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิน)	BREATHABLE FILM 1,800 ตัน	6.12	359.20	26	จ.ชลบุรี (เขต 2)
16. ฟลคอน แปซิฟิค แอนด์ เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิน)	สายพานลำเลียง ที่ผลิตจาก พลาสติก 150,000 ตารางเมตร	6.12	380.00	116	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
17. นายมานะ อารักษ์ (หุ้นไทยทั้งสิน)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ 30,000 ตัน	6.12	111.50	75	จ.ระยอง (เขต 2)
18. คูสิงค์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิน)	กระดาษรังผึ้ง 1,020 ตัน	6.15	2.10	48	จ.ลพบุรี (เขต 3)
19. เมอร์ด็อกเอเชีย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิน)	ฟิล์มพลาสติกชนิดเคลือบ และไม้เคลือบโลหะ 7,200 ตัน	6.12	161.50	42	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
20. อิมโก ฟูดแพค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิน)	ขวดพลาสติก PET 3,520 ตัน	6.12	47.90	18	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
21. ดับเบิล เอ สเปเชียลตี้ มีเนอรัล จำกัด (ร่วมทุนไทย - เกย์แมน โอเชียน)	เคลือบคาร์บอนนา ชนิดทากพริก 80,000 ตัน	6.2	200.00	8	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
22. อีอีวานซ์ โพลีเมอร์ แอนด์ เคมีคอล จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	POLYMER SOLUTION และ POLYMER EMULSION 23,400 ตัน	6.2	44.00	75	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
23. เคมีแมน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิน)	เคลือบออกไซด์ 110,000 ตัน	6.2	324.70	64	จ.สระบุรี (เขต 2)
24. นางสาวเยาวลักษณ์ ปิยะสมบัติกุล (หุ้นไทยทั้งสิน)	UREA FORMALDEHYDE POLYMER PRODUCTS และ FORMALDEHYDE 31,500 ตัน	6.2	390.00	27	จ.ตรัง (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
25. เอ็นซีอาร์ - กิอารบี อินดัสตรี จำกัด (ร่วมทุนไทย - อิตาลี)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก หรือเคลือบด้วยพลาสติก 120 ตัน	6.12	5.00	9	จ.ระยอง (เขต 2)
26. ซีเอสเค พลาสติก จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ 1,944 ตัน	6.12	12.40	78	จ.ชลบุรี (เขต 2)
27. ดีพีโซล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สาร สำหรับเคลือบโลหะ 360 ตัน	6.2	12.00	2	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
28. บีทีเค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก 2,200 ตัน	6.12	7.80	28	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
29. โปรเกรสพลาส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ 1,450 ตัน	6.12	4.00	42	จ.ชลบุรี (เขต 2)
30. ไทยไฟฟ้าพลาสติก จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	บรรจุภัณฑ์พลาสติก 2,000 ตัน	6.12	19.50	65	จ.นครปฐม (เขต 1)
31. มอร์โอ โปร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งพิมพ์ต่างๆ 1,200,000 ตารางเมตร	6.16	20.00	94	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
32. โอสด อินเตอร์ แลบบอราทอรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยา สำหรับรักษาคน ยาเม็ด 20 ตัน ยาแคปซูล 20 ตัน ยาผง 40 ตัน ยากรีม 300 ตัน ยาน้ำ 2,200 ตัน	6.5	450.00	422	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. ทากาอิโอ เดนโซ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	4	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2. ทาคาราฟ (เซาก์ ฮัส เอเซีย) จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	6.48	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3. มียาซากะ คอมโพเน้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	4.00	4	จ.ระยอง (เขต 2)
4. MR.CHIAKI YAMASHITA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	20.00	3	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
5. MR.ATSUSHI HAMASAKI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	19.00	9	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. มิทซูบะ เอเซีย อาร์ท แอนด์ ดี จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	6.30	3	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

หมวด 7 กิจกรรมบริการ และสาธารณูปโภค

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
7. MR.NAOTAKA MORIMOTO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	16.00	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
8. ไทโย อิงค์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	5.35	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
9. อมตะ ชัมปิก เรดดี บิลล์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงาน อุตสาหกรรม	7.8	117.00	1	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10. เซเรนิตี้ แอสเซ็ท จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	โรงแรม 79 ห้อง	7.4	560.00	235	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
11. กันตนา แลบบอราทอรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ให้บริการแก่อุตสาหกรรม ภาพยนตร์ หรือ บริการ MULTIMEDIA 528 ชิ้นงาน	7.6	66.00	33	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12. เอส ซี แมนเนจเม้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 1 ลำ	7.9	143.50	14	ไม่ระบุที่ตั้ง
13. ยูนิเวอร์ซัล แอดชอร์มเบนท์ แอนด์ เคมิคัลส์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ก๊าซอัดธรรมชาติ 11,610 ตัน ก๊าซปิโตรเลียมเหลว 4,530 ตัน ก๊าซโซลีนธรรมชาติ 810 ตัน	7.1	248.00	9	จ.สุโขทัย (เขต 3)
14. ท่าเรือประจวบ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนถ่ายสินค้า สำหรับเรือเดิน ทะเล 8,208,000 ตัน	7.1	330.00	13	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
15. ไทยแอร์เอเชีย จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ขนส่งทางอากาศ 1 ลำ	7.9	463.00	70	ไม่ระบุที่ตั้ง
16. พุกกา เรียวเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้ น้อยหรือปานกลาง 158 หน่วย	7.5	53.70	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
17. ฟรีเจล เอเชีย แปซิฟิก จำกัด (หุ้นอิตาลีทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	6.90	9	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
18. พนาสิ เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้ น้อยหรือปานกลาง 150 หน่วย	7.5	43.70	-	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
19. ไบรด์สตาร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	22.30	8	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
20. คุณบท จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย - สิงคโปร์)	ขนส่งทางเรือ 1 ลำ	7.9	225.00	19	ไม่ระบุที่ตั้ง
21. MR.NAOKI ITO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	12.00	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
22. MR.CHRISTOPH ENGEL (ร่วมทุนเยอรมนี - มาเลเซีย)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	4.00	20	จ.ชลบุรี (เขต 2)
23. มูเนะกะตะไทย พลาสติก จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	5.00	10	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
24. ทีบี ควาซีมา (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	21.30	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
25. เอจีอี เทอร์มินอล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนถ่ายสินค้า สำหรับเรือเดิน ทะเล 2,400,000 ตัน	7.1	167.04	66	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
26. ไทยกานจนบุรี เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากไอน้ำ ที่ใช้เชื้อเพลิง ชีวมวล 8 เมกะวัตต์	7.1	100.00	20	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
27. พี.พี. โซล่า (หนองโ) จำกัด (ร่วมทุนฮ่องกง - อังกฤษ)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	85.00	2	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
28. ชูโก โร (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	10.00	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
29. นวนคร แอสเซส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ประปาหรือน้ำ เพื่ออุตสาหกรรม 14.6 ล้านลูกบาศก์เมตร	7.1	235.50	8	จ.ปทุมธานี (เขต 2)
30. นวนคร จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - อินเดีย - อังกฤษ - จีน - ญี่ปุ่น)	เขตอุตสาหกรรม	7.8	567.70	33	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
31. โซล่า เพาเวอร์ (ขอนแก่น 2) จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 7,500 กิโลวัตต์	7.1	630.00	16	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
32. โซล่า เพาเวอร์ (ขอนแก่น 6) จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 7,500 กิโลวัตต์	7.1	630.00	16	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
33. โซล่า เพาเวอร์ (ขอนแก่น 7) จำกัด (โครงการที่ 3) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 7,500 กิโลวัตต์	7.1	630.00	16	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
34. โซล่า เพาเวอร์ (ขอนแก่น 8) จำกัด (โครงการที่ 4) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 7,500 กิโลวัตต์	7.1	630.00	16	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
35. โซล่า เพาเวอร์ (โคราช 6) จำกัด (โครงการที่ 5) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 7,500 กิโลวัตต์	7.1	630.00	16	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			37,612.91	27,444	เขต 1 = 58 เขต 2 = 68 เขต 3 = 56 ไม่ระบุที่ตั้ง = 3

หมายเหตุ

เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม
สุพรรณบุรี อ่างทอง อยุธยา และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 59 จังหวัดที่เหลือ

แวดวง สกท.

หารือร่วมหอการค้าต่างประเทศในไทย

หม่อมราชวงศ์พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิวัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานการประชุมหารือร่วมหอการค้าต่างประเทศในไทย (BOI - JFCCT Consecutive Meeting) ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน อาคารจัตุรัสจามจุรี เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2555

ต้อนรับคณะสภาการค้าและอุตสาหกรรมพม่า

นายโชคดี แก้วแสง รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้การต้อนรับคณะสภาการค้าและอุตสาหกรรมประเทศพม่า ในโอกาสเยือนบีโอไอ และเจรจาจับคู่ธุรกิจ ณ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2555

สร้างเครือข่ายการลงทุนในภาคเหนือ

นายเจษฎา ศรีศึก ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน นำคณะนักลงทุนภาคกลางไปสร้างเครือข่ายการลงทุนในภาคเหนือ ที่จังหวัดนครสวรรค์ ลำปาง ลำพูน ตาก และเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 21 - 25 กุมภาพันธ์ 2555

Sign up for a free BUILD membership

to receive our weekly e-newsletter and keep you informed about our activities and events.

BUILD, or the BOI Unit for Industrial Linkage Development

BUILD has played a vital role in developing the industrial linkage for more than 20 years. The duties of BUILD are to act as an intermediary between manufacturers of ready-made products and small-and medium-sized manufacturers of parts, which will result in the linkage of industries and the transfer of production technology, leading to the strong growth in supporting industries in Thailand. All this provides a sound base for the sustainable development of the country's industry as a whole.

Please sign up at <http://build.boi.go.th>

Tel : +66(0)2 553 8111 Ext.7 Fax : +66(0)2 553 8325

Free online database
Visit : www.asidnet.org

Free Sourcing Services
E-mail : sourcing@boi.go.th

Unbeatable Thailand, Unparalleled Opportunities

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

OVERSEAS OFFICES

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing 100600, P.R.C.
Tel : 005 86 10 6532 4510 Fax : 005 86 10 6532 1620 E-mail : beijing@boi.go.th
E-mail : beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Royal Thai Embassy, Bethmannstr. 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel : 005 49 6992 91230 Fax : 005 49 6992 12320 E-mail : fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Room 1216-1218, Garden Tower 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou 510064, P.R.C.
Tel : 005 8620 8387 7770 Fax : 005 8620 8387 2770 E-mail : guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General, 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles CA 90004, U.S.A. Tel : 005 1 323 960 1199
Fax : 005 1 323 960 1190 E-mail : boila@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
61 Broadway, Suite 2810, New York N.Y. 10008, U.S.A.
Tel : 005 1 212 422 9009 Fax : 005 1 212 422 9119 E-mail : nyc@boi.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro Machi, Chuo-Ku, Osaka 541-0056, Japan
Tel : 005 81 66271 1395 Fax : 005 81 66271 1394 E-mail : osaka@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thaïlande 8, Rue Greuze, 75116, Paris, France
Tel : 005 33 1569 02600-1 Fax : 005 33 1569 02602 E-mail : par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office #1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea
Tel : 005 82 319 9998 Fax : 005 82 319 9997 E-mail : seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai 200041, P.R.C. Tel : 005 86 21 6288 9728-9 Fax : 005 86 21 6288 9730
E-mail : shanghai@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, Sydney, New South Wales 2000, Australia
Tel : 005 61 29252 4882, 005 61 29252 4884 Fax : 005 61 29252 4883
E-mail : sydney@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Storeplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel: 005 46 8463 1158, 46 8463 1172, 1174-5 Fax: 005 46 8463 1160
E-mail : stockholm@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin-Yi Road, Sec.5 Taipei 110, Taiwan R.O.C. Tel : 005 886 2234 56663 Fax : 005 886 2234 56623
E-mail : taipei@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building, West 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052, Japan
Tel : 005 81 33582 1806 Fax : 005 81 33589 5176 E-mail : tyo@boi.go.th

คิดถึงการลงทุน คิดถึง

บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขบวนการลงทุน เล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

• หน่วยงานบริการอื่นๆ •

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร : 02209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199 อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : www.osos.boi.go.th

ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1194 อีเมล : visawork@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

สมาคมโบสถ์นักลงทุน

อาคารกีฬานันทกี ชั้น 16 เลขที่ 1 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร : 0 2936 1429 ต่อ 201-208 โทรสาร : 0 2936 1441-2

อีเมล : is-investor@ic.or.th เว็บไซต์ : www.ic.or.th

• สำนักงานในส่วนภูมิภาค •

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)

ห้อง 108-110 อาคารเอสโพลีนา บีเอส ปาร์ค เลขที่ 90 ถนนพหลโยธิน ตำบลทรายขาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
โทร. 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404
อีเมล : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)

7-15 อาคารโชนงอ่ง ถนนวิสุทธิกษัตริย์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
โทร. 0 7434 7161-5 โทรสาร 0 7434 7160
อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)

2112/22 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทร. 0 4421 3184 - 6 โทรสาร : 0 4421 3182
อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)

49/21-22 ถนนศรีวิชัย ตำบลเขาขมพู อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทร. 0 7728 4637, 0 7728 4435 โทรสาร 0 7728 4638
อีเมล : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)

177/54 หมู่ 17 ถนนพหลโยธิน อำเภอเมืองขอนแก่น 40000
โทร. 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303
อีเมล : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)

59/15 อาคารไทยทิชชู ถนนพิษณุโลก 65000
โทร. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777
อีเมล : phitsanulok@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)

46 หมู่ 5 ถนนสุขุมวิท ตำบลนาเกลือ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 20230
โทร. 0 3840 4900 โทรสาร : 0 3840 4997-9
อีเมล : chonburi@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ : 0 2553 8111 โทรสาร : 0 2553 8222

อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

